

SOMASKANDAN

Vol. 1. No. 5.

January 1966

GO GAY.....THE

Velona

WAY

Blouses, T - Shirts, Vests, Pyjama suits etc.
at low prices. You can make your budget
go a long way when you buy VELONA.
There is a Velona garment for every
member of the family.

Buy Quality

Velona

PRODUCTS

*Available at all good dealers
and from*

VELONA SHOPS

at

**Chatham Street, Keyzer Street, Colombo
and No. 60, Main Street, Moratuwa.**

SELECTIONS FROM THE SHELVES OF
M. D. GUNASENA & CO., LTD.

LANKA'S LEADING HOUSE OF BOOKS

★

Branches: ★ KANDY ★ GALLE ★ NEGOMBO ★ ANURADHAPURA
 ★ MATARA ★ JAFFNA ★ KURUNEGALA.

	Rs.	Cts.
Hinduism, the World's Oldest Faith (<i>K. M. Sen</i>)		
Pelican series	3 -	00
Hinduism in Ceylon (<i>Rev. James Cartman</i>)	12 -	00
Cultural History and Principles of Hinduism (<i>Dr. C. Sivaratnam</i>)	7 -	50
Hinduism (<i>R. C. Zaehner</i>), Oxford Univ. Press paperback	7 -	20
Hinduism and Economic Growth (<i>Vikas Mishra</i>)	12 -	50
Bhagavad Gita (<i>S. Radhakrishnan</i>)	12 -	75
The Bhagavad Gita (<i>Juan Mascaro</i>), Penguin Classic	3 -	00
The Song of the Lord-Bhagavad Gita (<i>Edward J. Thomas</i>), Wisdom of the East series	5 -	10
The Vedanta Philosophy (<i>Max Muller</i>)	5 -	00
What Vedanta means to me (symposium ed. by <i>John Yale</i>)	17 -	80
Philosophy of the Vedanta (<i>Paul Deussen</i>) and the Vedantasara of Sadananda Yogendra (trsl. with annotations by <i>G. A. Jacob</i>)	7 -	50
What Religion is (<i>Swami Vivekananda</i>)	25 -	00
Sir Paul Pieris Felicitation Volume	10 -	00
Paranavitana Felicitation Volume	30 -	00
Gunaseena Buddhist Annual, 1964, 1965, 1966, each	4 -	00

*H. Shanmugam
A. Rajenderam
Sri Somaskanda College*

SOMASKANDAN

*A. Kamalambal
SRI Somaskanda College*

CUMARASAMY NUMBER

*Sri Somaskanda College
My dear brother Good morning*

**SRI SOMASKANDA COLLEGE
PUTTUR**

January 1966

விண்ணகத் தான்மிக்க வேதத்து ளான்விரி நீருடுத்த
மண்ணகத் தான்றிரு மாலகத் தான்மரு வற்கினிய
பண்ணகத் தான்பத்தர் சித்தத்து ளான்பழ நாயடியேன்
கண்ணகத் தான்மனத் தான்சென்னி யானெங் கறைக்கண்டனே.

— திருநாவுக்கரசு கலாநிகன்

OUR CONTRIBUTORS

- MR. M. THIRUCHELVAM ... *Queen's Counsel & Minister of Local Government.*
- The Late SIR KANTHIAH VAITHIANATHAN ... *President of the Board of Trustees, Thiruketheeswaram Temple Restoration Society.*
- MR. K. KULARATNAM ... *Professor & Head of the Department of Geography, University of Ceylon.*
M. A., Ph.D. (Lond); Dr. (Science) Paris etc.
- „ S. SITTAMPALAM ... *Commissioner, Department of Inland Revenue, Colombo.*
- „ H. S. WANASINGHE ... *G. A., Kurunegale.*
C. A. S.
- „ A. W. MAILVAGANAM ... *Professor & Head of the Department of Physics, University of Ceylon.*
O. B. E., M. A., Ph.D. (Cambridge.)
- REV. XAVIER S. THANINAYAGAM ... *Professor of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malayasia.*
M. A., M. Litt., S. T. D., Ph.D. (Lond.)
- MR. T. MANICKAVASAGAR ... *Former Trustee (Malavarayar Trust)*
B. A., P. G. T., Dip. Ed. (Sydney)
- „ S. VEERASINGHAM ... *Emeritus Principal, Somaskanda College.*
- „ K. KANAPATHIPILLAI ... *Emeritus Professor of Tamil, University of Ceylon.*
B. A., Ph.D. (Lond.)
- „ S. NADARAJAH ... *V. C. Chairman, Puttur.*

Present Pupils

- T. BALASUBRAMANIAM ... *G. C. E. Ad. Level II B.*
- K. VIMALADEVI ... „ *Ad. Level II B.*
- S. SIVATHESWARY ... *G. C. E. (O. L.) D.*
- T. SELVANATHAN ... *J. S. C. A.*

Tamil Section

Past Pupils

- MR. K. SHANMUGALINGAM ... *Ceylon Administrative Service.*
B. Sc. (Econ.) (Lond.)
- „ E. V. ELAKUPILLAI ... *Asst. Lecturer in Physics, University of Ceylon.*
B. Sc. (Cey.) 1st Class.
- „ S. VAIKUNTHANATHAN
- „ R. SELVARATNAM
- „ S. PARAMESWARAN
- } *Undergraduates, University of Ceylon.*

Staff

PANDIT S. SUBRAMANIAM
PANDIT K. RASIAH
MR. S. ARUMUGAM
„ S. SHANMUGARATNA SARMA

Present Pupils

S. VISUVALINGAM	... G. C. E. Ad. Level II A.
S. ARUNACHALAM	... G. C. E. (O. L.) C.
K. VAITHIANATHAN	... G. C. E. (O. L.) B.
K. SRI PATHMANATHAN	... G. C. E. (O. L.) Prep. C.
P. KANDASAMY	... G. C. E. (O. L.) Prep. B.
V. SATHIYANANDAMOORTHY	... J. S. C. 'C'
K. SRI SKANTHARAJAH	... J. S. C. 'C'

Edited by { R. KANTHIAH
PANDIT S. PANCHANATHA IYER

CONTENTS

	PAGE
1. Editor's Apology and Thanks	viii
2. Prefatory	1
3. Messages and Appreciations	3
4. Reports of Farewell Functions	19
5. From the Acting Principal's Pen	23
6. Principal's Report — 1964	24
7. Prize Winners	28
8. Reports	33
9. Examination Results	40
 தமிழ்	
1. நலம் பாராட்டல்	42
2. அறிக்கைகள்	66
3. திரு. சி. இராமலிங்கம் அவர்கள் — இரங்கற்பா (பொ. சி.)	74
4. பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்	75
A Message from the New Principal	78
The Staff — 1966	79
 Art Plates	
1. Mr. S. Cumarasamy	
2. Complimentary Dinner — By the Teachers' Guild	
3. Dinner — By the O. B. A. (Colombo Branch)	
4. Dinner — By the H. S. C. Union	
5. Public Function	
6. Acting Principal	
7. New Principal	
8. Prize-Day — 1964	
9. Late Mr. S. Ramalingam	

APOLOGY & THANKS — *Editors.*

We regret very much the inordinate delay in the publication of this number. It was primarily the lack of funds, at the outset, which held us back. But the moment the College Trust Board released a four figure sum, we were in a position to get on with the job. We like to express our heartfelt thanks to the Board.

We were also fortunate to get the goodwill and the financial backing of the P. T. A. and the College Teachers' Guild in our venture. Without even a moment's hesitation the P. T. A. contributed its mite. But above all it was the sheer self-sacrifice of the Teachers' Guild, in spite of the innumerable demands made on its purse, that acted as a never-failing inspiration in our attempts to give a permanent habitation to the kind thoughts about and the feeling of gratitude towards Mr. Cumarasamy.

However, even if we had all the material resources we needed without the messages and articles of appreciation from the galaxy of distinguished men who were anxious to pay their tributes to our outgoing Principal, this Number wouldn't have seen the light of day. We are deeply indebted to them. But we humbly extend them our apologies for putting into cold storage, for a few months, their valuable contributions, due to circumstances beyond our control.

A sense of helplessness and remorse does oppress us when we read the article by the late Sri Kanthiah Vaithianathan whose work and words would abide like the granite carvings on the temple walls. The sketch he wrote is a fine blend of critical acumen, a vigorous humanism etched with dry humour and is couched in his inimitable charming crisp style. Death cannot be proud of taking off a man like him for Death itself must die in the face of the deep devotion and dedicated service of such noble souls like Sir Kanthiah.

We are also proud of the enthusiastic response shown by the past pupils, especially by those who were and are at the University.

Our thanks are also due to the other members of the Magazine Committee—especially to its energetic convener Mr. S. R. Shanmugaratnam—and to our Acting Principal Mr. V. Canagasabai for all what they did and hoped to do.

In conclusion, we wish to record our appreciation and thanks due to our printers, Thirumakal Press of Chunnakam, for all the pre-natal care and patience they bestowed during the gestation and travail that preceded the birth of this Number of 'Somaskandan'—a token of love and gratitude to Mr. Cumarasamy on his retirement from the principalship of Sri Somaskanda College.

*We wish to express our thanks to all the colleges
which sent us their magazines and miscellanies.*

PREFATORY

A newly appointed head of a famous school in England is supposed to have cried plaintively to a colleague in a Principals' conference. "But what do you find to do after the first week?" Perhaps his counterparts in our country too may have an easy — or is it uneasy? — time if the schools they administer are quite famous and have built in what is generally termed 'tradition'. But to have inherited the headship of Sri Somaskanda about eighteen years back was, we guess, as flattering as to be crowned the king of an island like Delft.

Puttur, like Delft, though not geographically, had been out of the mainstream of any significant intellectual, religious or social activities. However foreigners, like the Dutch, had been a civilizing influence on the distant islanders of Delft. And Puttur too — the ancient citadel of diehard conservatism and caste orthodoxy — had with the arrival of the 'foreigner from Puloly' imperceptibly opened its rusty doors, and windows — if there were any — to the winds of change.

Nearly two decades have passed since Mr. Cumarasamy's arrival in Puttur. Now he too has bowed out of the arid landscape. But in the place where formerly was a small building in the middle of a shrub-jungle, wind swept and wild, filled with dung and ditches, today stands an institution not unimpressive, quite well-known within the peninsula, and not so unfamiliar beyond Elephant Pass.

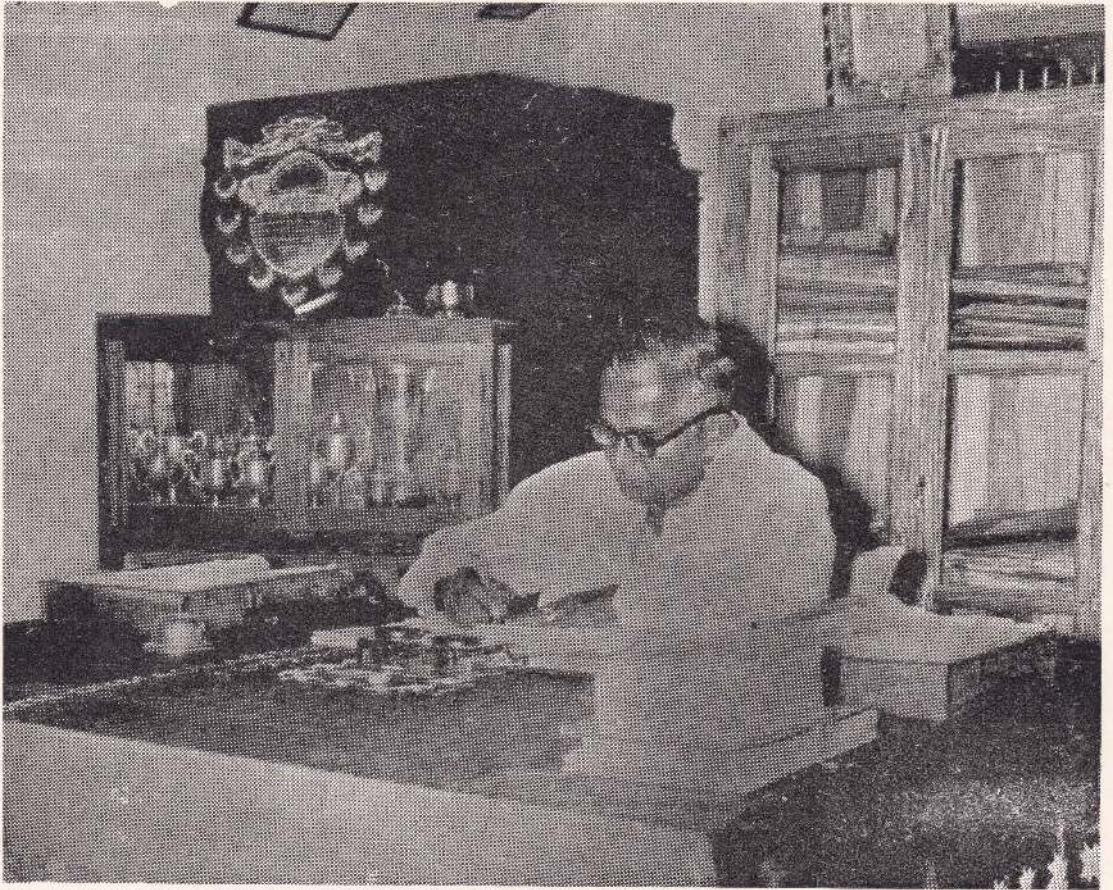
Fame, like certain women, turns a blind eye on one, the more one courts it. Mr. Cumarasamy courted no one and he has become a well-known personage. Presumably he himself wouldn't have realized the extent of his popularity till he retired from service and then was waited upon by his erstwhile colleagues and the various associations inside and outside the college to grace farewell functions, lunches, dinner and tea parties, informal get-togethers, alfresco socials and formal toasts. To add to the surfeit of the acts of gratitude and thanks is this Souvenir of appreciations and fond memories of the times when Mr. Cumarasamy was an under-graduate, town-council politician, teacher, principal, guide, friend and foster-parent.

The distinguished and the undistinguished alike have contributed to the publication of this Number. In the pages that follow Mr. Cumarasamy has been variously described — a saint and a seer, a peasant and a padre, an educationist and a social reformer, a pioneer and a philosopher. In fact because of his spartan existence for nearly a score of years within the precincts of Sri Somaskanda, — holidays or no holidays — he had become a legend even during his term of office. Perhaps it would be more apt to say that he had lost his identity and the sense of otherness by merging his whole self in this Institution, where all his energy, his earnings, his ideals and aspirations lie embedded.

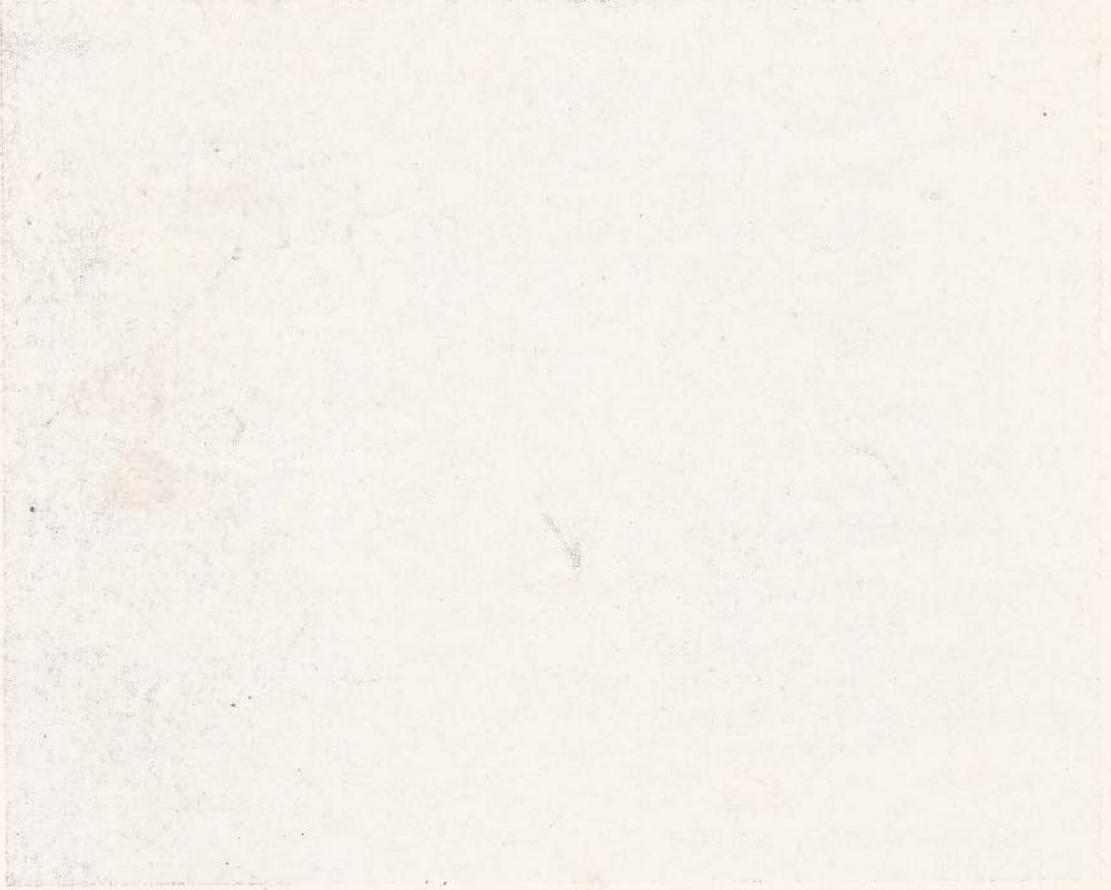
Mr. Cumarasamy was, we justly feel, considered less of a man and more of an Institution by his fellow teachers during his long stay at Puttur. And that was

his strength and there lay his weakness too! If ever a child in the primary department, is asked to picture this institution in compact, human terms, we are sure, he will naturally draw a sturdy figure, chewing a V. S. S. K. cigar, holding up a cane splintered at both ends and smoothing with an automatic hand his cow-lick hair-do. This image still persists like a hang-over, though the Cumarasamy-era had officially registered its finis about six months back.

Six months or Six years, the pattern, we guess, would never change. The former Senior Assistant, Mr. V. Canagasabai, who has taken over the reins is being animated by the invisible presence of Mr. Cumarasamy. We do not know on whom the mantle of permanent principalship would fall. But who cares? Now that the school has become quite established, that we wouldn't be surprised if our new 'boss' scratches his head and mutters to himself. "How could I seem to be busy? And it is too early for me to scoot off home". We could only sympathize with him and say "That is the disadvantage of being the successor of an all-in-one wizard like Mr. Cumarasamy".

S. CUMARASAMY Esq., B. A. (LOND.)
Principal (1949 — 1965)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

M. Tiruchelvam

Ministry of Local Government,
1st Floor,
Hemas Building,
Colombo 1,
22nd April, 1965.

It gives me great pleasure to send a message to be published in the Souvenir, which the Teachers and pupils of Sri Somaskanda College are bringing out on the occasion of the retirement of the Principal Mr. S. Cumarasamy.

I have known Mr. Cumarasamy for about 40 years since the time we were fellow students at the University College of Ceylon. He is a man of great charm who possesses a keen and lively mind. He decided early in life to take to the noblest of all professions, teaching, and he has shown single-minded devotion to his work and has won the respect and affection of his fellow teachers and students.

During the last 17 years of his service in the profession he was the Principal of Sri Somaskanda College and has been responsible for nurturing the school and placing it on a sound footing and raising it to a position of a Grade I School.

Mr. Cumarasamy will carry with him in his retirement the good wishes and gratitude of the children and parents and the blessings of an entire community which has benefited by his self-sacrificing work as revered teacher.

12th May, 1965.

It is a privilege to know Mr. Cumarasamy. He is a rare combination of a householder, pedagogue and padre. His sky-piloting in the third category, he keeps to himself covered under a smile. I have tried to fathom that and failed. Nevertheless, there is a transparency about him which makes one like him from first meeting.

I am told that he started life as a Teacher at a little known College at Kandana and moved on to St. Mary's College, Negombo in 1932, which retained him, a pious Hindu, on its staff for 16 long years—no doubt for his great qualities of friendliness and understanding. Shortly after joining Somaskanda College in 1948, he became its Principal and under his leadership and devotion the College has grown from Grade III to Grade I.

I know Puttur well and to call it conservative would be an understatement. There must be some great quality in the man who manages to live in it, not only unhurt but loved by all. Mr. Cumarasamy's services have crossed the limits of the class room wall and College fence and his benevolence has over-flown into village homes. May be there is no landmark in mortar or stone, in the outside world, which one can point out to his credit, but his memory will live in the hearts of the people, young and old.

Puttur was recognized by the early missionaries as one of the king pins of their jaggernauts for proselytisation. If they have failed in it, credit goes to men of the outstanding calibre of Mr. Cumarasamy and institutions like Somaskanda, which such men have created, nurtured and made to flower and fruit. I have a suspicion that the passage of Mr. Cumarasamy from the College pay roll to the outer world is only a symbol of even greater service without any reference to a pay roll.

May God bless Mr. Cumarasamy with long life and good health.

Department of Geography
(Incl. Geology),
University of Ceylon,
Peradeniya, Ceylon.
16-5-1965.

Mr. S. Cumarasamy left University College, Colombo in 1928 after a brilliant career and obtaining the Sir Ponnambalam Arunachalam scholarship for Tamil, one year before I joined it. The only other recipient of this award is Mr. V. Chelvanayakam, Lecturer in Tamil, University of Ceylon.

I came to know Mr. Cumarasamy intimately when he was a teacher in Negombo during my period of service in the Government Department of Mineralogy as a geologist; that was during the war years when I was engaged in the investigation of certain urgently needed minerals for the war effort. It was a privilege and pleasure for me to know the very high esteem in which Mr. Cumarasamy was held both by his pupils and the public, both for his personal qualities and for his abilities as a teacher. Though nearly twenty years have passed since, those days of my association with Mr. Cumarasamy are very much alive and vivid in my memory.

Since then, I have been following Mr. Cumarasamy's activities and progress; and seldom does one have the opportunity to write about one, the excellence of whose qualities and achievements are acclaimed by one and all alike as in this case.

S. Sittampalam

15th June, 1965.

I had the privilege of living together with Mr. Cumarasamy when he was following the University career. At that time he had been awarded the Arunachalam Scholarship. He decided however to take to the career of teaching the younger generation and sacrifice a career of teaching in the University.

At a time when scholars with good degrees could find many administrative jobs or other careers, Mr. Cumarasamy dedicated himself to the teaching profession and as years passed he became fully qualified to join the old band of classical teachers to whom the bringing forth of a generation of properly educated young men and the spreading of knowledge was of greater value than the accumulation of wealth.

His record at St. Mary's College, Negombo and finally at Sri Somaskanda College, Puttur is proof of this. Though I have lost touch with him after he went to the Puttur College, I have heard that this institution which was then in Grade III has risen rapidly to a Grade I institution in 1958 and became the leading college in Valigamam East Division.

The customary wish that he should enjoy the peace and rest of his retirement may not be very appropriate to an active man like Mr. Cumarasamy, and I am confident that he will find much work to do on the same lines as his career so far because there is much that has to be taught both by precept and example in these difficult days for the present generation and for the coming generation to benefit. We could only hope that he be spared many years of active life to contribute his share to this mission.

H. S. Wanasinghe

51, Peterson Lane,
Colombo 6,
11th May, 1965.

I consider it a privilege to be able, as one of his old students, to write these few words of appreciation of the services rendered to the cause of education by Mr. S. Cumarasamy.

Looking back to the period 1939 to 1943, I feel that it was a rare good fortune for me to have had Mr. Cumarasamy as my teacher at St. Mary's College, Negombo. Association with him made one feel that teachers are born and not made. His influence over his students was not confined to the class-room; he made it a point to be a friend to them outside the class-room as well. No problem of a student was too small for him to give his fullest attention to and one could not but admire his patience with us on the number of occasions when we went to him for advice on all manner of problems.

Under Mr. Cumarasamy's guidance, we gained knowledge imperceptibly — such was the quality of his teaching techniques. He made the process of acquisition of knowledge — whether the subject was English Literature, History or Mathematics — such a pleasant activity that, given the choice, his students would actually prefer to remain in the class-room than in the playing fields!

To Mr. Cumarasamy, "Education" did not consist merely of imparting knowledge to his students. He felt that it was a teacher's duty to so build up his students as to enable them to be useful members of the community and to rise to the fullness of their stature. All his students will agree that their association with Mr. Cumarasamy during the formative period of their lives has had a profound influence on their subsequent years and will unhesitatingly say that their lives have been richer due to this association.

It is, in a sense, a sad thing that the time has come for Mr. Cumarasamy to retire from active teaching. When I was told this I found it difficult to believe, because I felt as if it was only the other day that he was my guide, philosopher and friend.

I wish Mr. Cumarasamy a long and happy retirement and sincerely hope that even though he formally retires from the teaching profession, his services and advice will continue to be available for the furtherance of the cause of education in this country.

A. W. Mailvaganam

Physical Laboratories,
University of Ceylon,
Colombo 3,
12th May, 1965.

It is with much pleasure that I write this appreciation of Sri Somaskanda College and of the services that it has been rendering the thirty five years that have passed since its foundation.

Having taught for nearly thirty three years in all at both Ceylon University College and at the University of Ceylon, I could reasonably claim that I have taught students from nearly every school in Ceylon, and I have come to the conclusion that here as in most other countries the students from any particular school bear a stamp peculiar to that school. Sri Somaskanda College is no exception to this rule.

True enough only a handful of students have come to us from Sri Somaskanda College. But in that few I was pleased to observe, that in Puttur at least, the Arumuga Navalar traditions have not been forgotten; I was delighted to note the passionate ardour for knowledge; and I was much encouraged by the devotion I have seen in these students to God, Parents and Teachers. Undoubtedly Sri Somaskanda College has developed in the best traditions of the Gurukula concept. For under no other system could students come out so.

What is the secret of the success of Sri Somaskanda College? That it is situated right in the centre of Jaffna's predominantly agricultural district and that the population is almost exclusively Hindu in religion have no doubt been a contributory cause. But back of it all is the towering personality of its Principal, Mr. S. Cumarasamy, who unfortunately is retiring. Sri Somaskanda College is his creation, his only child and only love; and for a very long time he has given his unstinted affection to the institution. And the result is we have a College of which the entire Jaffna Peninsula can well be proud. Mr. Cumarasamy is leaving the school, but his personality is left stamped on the school. It is up to the people of Puttur-Averangal to keep alight the torch lit by him. I wish the school well and Mr. Cumarasamy the satisfaction of knowing that his labours are appreciated by every genuine Tamil.

Rev. Xavier S. Thani Nayagam

University of Malaya
Pantai Valley,
Kuala Lumpur,
Malaysia,
13th May, 1965.

I feel gratified to join the chorus of tributes to Mr. S. Cumarasamy, the architect of the New Somaskanda College who is retiring after nearly two decades of service to the Institution.

Though I do not know Mr. Cumarasamy personally, I have heard of his selfless service to the College and her students. The College, under his principalship has indeed produced able men in all walks of life. The College itself and the many students who have passed through its portals do provide sufficient testimony to the greatness of the man.

Mr. Cumarasamy, I am sure, is still young in spirit and has many more years to continue his services to his Community. May he live long to realize his ideals to the full.

T. Manickavasagar

It gives me great pleasure, indeed, to write a few words in appreciation of the services rendered by Mr. S. Cumarasamy, the retiring Principal to Sri Somaskanda. Perhaps, my association with this institution during a period of nearly three decades in various capacities as Student, Trustee, Manager and now Wellwisher must have prompted the honorary Editor to request me for a message to the CUMARASAMY SOUVENIR.

Looking back along the corridors of time, I make bold to state, at the outset, that Mr. Cumarasamy stands pre-eminent among the illustrious galaxy of Principals who have shaped the destiny of my Alma Mater. Mr. Cumarasamy took to teaching in this school as an Assistant Master seventeen years ago, and assumed duties as Principal in 1949 when I was the Manager. In my opinion a man or a woman can ask no greater privilege than the opportunity to influence for good the youth of the community. It was with this missionary zeal that Mr. Cumarasamy took to his vocation to which he remained wedded till his retirement.

From a Junior School, Sri Somaskanda has come up to be a full fledged first grade school, providing ample opportunities to the pupils to develop their personality to the highest. Thanks to the untiring and selfless efforts of Mr. Cumarasamy, this school has today under its banner a thousand five hundred charges, enjoying all the facilities for a comprehensive system of education, provided by well equipped science laboratories, workshops, home science room, library and extensive playing fields.

As philosopher Kant has aptly observed "Children ought to be educated not for the present but for a possibly improved condition of man in the future". Not only did Mr. Cumarasamy with his dynamic energy and inimitable love for work remodel the institution but also did he bring about a silent social revolution in the village in which the school is situated. Puttur is proverbially known as a village anachronistically feudal in structure and aristocratically conservative in outlook. The silent revolution which he has been able to inaugurate with the instrument of the school is still on. Many an outmoded practice in this feudal hierarchy is beginning to fade away, unhonoured, unwept and unsung.

During his tenure of office Mr. Cumarasamy, no doubt, dedicated himself to the cause of education for both by precept and example he demonstrated to his erstwhile colleagues that for the well-being of an institution, there should be a holy matrimony between the educational philosopher and the social scientist.

May his services to the school and the community at large remain for ever!

S. Veerasingam

Mr. Cumarasamy was a junior contemporary of mine at Hartley College during the years 1919 and 1920. As he was incapable of behaving like some of us who, like Aesop's fly which, sitting on the axle of the chariot, exclaimed "what amount of dust do I raise!" he was not much noticed by me at that time. Between 1926 and 1927, when he was at the University College, I used to meet him frequently at a chummary at Havelock Road. He had come from Ananda College and I had joined the Government Training College at Thurston Road. He continued to remain quiet and reserved and to mind his own business without ever caring to pry into other people's affairs. After obtaining the B. A. Degree of the London University he joined the staff of St. Mary's College at Negombo. As the vocation of teaching provided him with opportunities for hard work, he became thoroughly reconciled to his lot as a teacher. To him teaching was not a stepping stone as it used to be to almost all young men of promise in these days. His capacity for hard work and his innate tendency to shun the lime light quite fitted him for the profession. He discarded the first part and clung to the second part of the well-known aphorism about teaching — that it is the sorriest of trades but the noblest of professions.

In response to an advertisement I had inserted in a daily paper on behalf of my manager I was pleasantly surprised to receive from Mr. Cumarasamy an application for the post advertised. From the information I had gathered both about his devotion to his work at Negombo and the prestige he had gained among a very large section of the public there, I doubted whether he would ever leave Negombo for good. This doubt was not without foundation, for to Mr. Cumarasamy the moon shines as beautifully in Ghana and Negombo as in Jaffna. As I had a presentiment that fate was benevolently intervening in the affairs of our College, I ran up to meet him at Puloly where he had come for the vacation. I felt very glad when he assured me that he would join our College if he were selected. Then I broached on the question of extra-remuneration promised in the advertisement. He laughed to scorn the idea of any extras. I expedited his appointment as rapidly as possible and I felt jubilant at my success in getting a 'superior' graduate after bargaining unsuccessfully with 'inferior' men to whom even special posts were promised. It must be said to his credit that he never stooped to make any bargain. He was appointed to this college on 4th March, 1948.

I had made up my mind to have him made the principal of this College as early as possible. The father of free education was the minister then and he gave the option to teachers to retire from service if they could not teach in the Swabasha Medium. Ten years were to be added to the service of such teachers and the rule was that they should retire not later than December 1948.

My manager Mr. Ponnampalam, of revered memory, was as shrewd as he was noble hearted. He had begun to love me as a son. Parting is a painful experience to all soft hearted mortals. He had not known Mr. Cumarasamy well. I summoned enough courage to approach him with two requests. viz. that I shall be released and that Mr. Cumarasamy be appointed principal. He had no objection to Mr. Cumarasamy being appointed principal but he was not prepared to release me. I suggested that I would remain as an assistant until the time came when he was quite satisfied with Mr. Cumarasamy. I continued to be on the staff for one more year.

The history of Sri Somaskanda College under Mr. Cumarasamy's administration must come from the pen of some one else who has been intimately connected with his regime. I now feel sorry that because of the fear I had for Dame Gossip I declined to accept the management of this College when the trustees generously offered it to me. Mr. Cumarasamy and I would have proved excellent partners. He is temperamentally ill-equipped to shed his scruples even for a good cause while I can shed mine, though timidly, to serve a great cause following the ethics prescribed by our Thiruvalluvar. A sin of omission of which I should have repented in sack cloth and ashes was my refusal to accept the managership. With the unstinted support and the whole-hearted co-operation which I could always expect from the trustees, Mr. Cumarasamy and I would have found a place in the sun for our dear institution. A sense of guilt persisted in me until a government of freebooters passed a bill to legalize the rape of denominational schools. I feel that the take over of this college was an insult to the memory of the great philanthropist who founded it. My interest in the College could not survive this catastrophe.

I can modestly claim to have done some clever things for this college, but my greatest achievement was surely my securing Mr. Cumarasamy's services for the college. Within a few years he has realized many of the dreams I have been weaving about our college. When I think of him as my successor I cannot but recall the tribute which Tennyson paid to his predecessor Wordsworth when he succeeded him as Poet Laureate:

“Victoria, — since your Royal grace
To one of less desert allows
This laurel greener from the brows
Of him that utter'd nothing base;”

The poet honestly feels that the “laurel greener,” to which he succeeded, adorned the brows of a more deserving poet earlier. Likewise I feel that my mantle fell on the shoulders of a more deserving school master. If Wordsworth never uttered anything base, Mr. Cumarasamy never stooped to anything that is improper mean or base.

I wish him many years not of quiet retirement but of unceasing toil which is the only thing he relishes.

க. கணபதிப்பீள்னை

பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை,
19-5-65.

திருவாளர் சி. குமாரசுவாமி அவர்கள் என் நண்பர்; என் ஊரவர்; என் னுடன் படித்தவர்; செம்மைசால் பண்பினர்; தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்.

இளமையிலே காட்டிலிக் கல்லூரியிற் படித்த திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் அங்கிருந்து கொழும்புப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியிற் பயின்று இலண்டன் கலை மாணிப் பட்டம் பெற்றார். பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியிற் பயிலுங்காலே இன்று எமது நாட்டில் தலைசிறந்த அரசியல் வாதிக்களாகவும் கல்விமாதங்களாகவும் திகழும் கலாநிதி என். எம். பெரேரா போன்றவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருந்தார். பொருளாதாரத்திலும், வரலாற்றிலும் பேரார்வம் காட்டிப் பயின்ற திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கும் ஒற்றுமைக்கும் உழைக்கும் பெருநோக்குடையவராக விளங்கினார். இந் நோக்குடன்போலும் அவர் கொழும்பு சட்டக்கல்லூரியிற் சேர்ந்து பயின்றார். அப் படிப்பை அவர் முடிக்காதுவிட்டது ஏனோ?

கந்தானையிலுள்ள டி மசினெட் கல்லூரியில் திரு. குமாரசுவாமி ஆசிரியரானார். பின்னர் அதனை விட்டு நீர்கொழும்பிலுள்ள புனித மேரி கல்லூரியில் பதினாறு ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். அங்கு பணியாற்றிய வேளையில் அவ்வூர் மக்களுடன் சேர்ந்து பழகிப் பொதுமக்கள் நலனில் ஊக்கமெடுத்துழைத்தார். அதன் பயனாக மக்கள் அவரை நீர்கொழும்பு நகரமன்ற அங்கத்தவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அப் பதவியில் அவர் நீண்டகாலம் பணியாற்றினார். அதன்பின் 1948ஆம் ஆண்டு புத்தூர் சோமாஸ்கந்த கல்லூரியிற் சேர்ந்த திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் ஓராண்டு காலத்துக்குள் அக் கல்லூரியின் தலைவராக உயர்த்தப்பட்டார். அவர் சேர்ந்த காலத்தில் மூன்றாண்டுகள் தரத்தினதாக இருந்த அப் பள்ளியைத் தன் ஊக்கத்தினாலும் பெருமுயற்சியினாலும் சில்லாண்டுகளுக்கிடையில் முதலாந் தரத்தினதாக்கினார். பிற்போக்கான எண்ணக் கருத்துக்குப் பலியாகியிருந்த ஒரு வட்டார மக்களுக்கு அக்கல்லூரிமூலம் முன்னேற்ற மான எண்ணக் கருத்துக்களையும் உயர்வான பழக்கவழக்கங்களையும் காட்டி அவ் வட்டார மக்களை முற்போக்குடையவராக்கினார். அவர்கள் மத்தியில் திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் தமிழார்வத்தையும், சமயப்பற்றையும், பரந்த மனப்பான்மையையும் வளர்த்து அவர்களை நல்லொழுக்கசீலராக்கினார்.

கல்லூரியையே தன் உயிர்நாடியாகக் கொண்டு வாழ்ந்த திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் ஒருநாட்கூட லீவு எடுக்காது பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவராவார். ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த கல்லூரியின் இன்றைய வளர்ச்சி திரு. குமாரசுவாமி அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவைக்குச் சிறந்த சான்று.

இக் கல்லூரியிலிருந்து இளைப்பாறுவது குமாரசுவாமி அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிற் சிறிது மன அசைவைக் கொடுத்தல்கூடும். ஆனால், இவ் வோய்வு அவர் நாடு முழுமைக்கும் பணியாற்ற வாய்ப்பளித்திருக்கிறது எனக் கருதுகிறோம். தன் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்ற கொள்கையுடைய திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் இவ் வாய்ப்பினைச் செவ்விய முறையிற் பயன்படுத்துவாரென எண்ணி மகிழ்வு மடைகிறோம் யாம்.

கிராமசபை அலுவலகம்,
புத்தூர்,
21-4-65.

“புத்தூர்க் கிராமத்தின் உயிர்நாடியாக இயங்கி வருகின்ற ஸ்ரீ சோமாஸ் கந்தக் கல்லூரி அதிபராகக் கடந்த பதினேழு (17) ஆண்டுகள் சேவைசெய்த ஸ்ரீமான் சு. குமாரசுவாமி அவர்களைப் புத்தூர் மக்களும், புத்தூருக்கு நாலா பக்கங்களிலும் உள்ள கிராமங்களின் மக்களும் என்றும் மறக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந் நிலைக்கு அன்னார் செய்த ஒப்பரிய தொண்டே காரணமாகும். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்த மேற்படி கல்லூரியை, வடமாகாண முதற்றரக் கல்லூரிகளுள் முதற்றரமாகச் செய்த பெருமை ஏனையோரிலும் பார்க்க, திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்களுக்கே உரியதாகும். சுருங்கக் கூறின் ஒழுக்கம், சீரிய பண்பாடு, கடமையுணர்ச்சி யாகியவற்றிற்கு முதலுரிமை வழங்கி அதனால் கல்விப் பகுதியில் ஈடு இணையற்ற பெரும் புகழை எங்கள் கல்லூரிக்கு அவர்கள் அளித்த பெருமையை எங்களால் என்றும் மறக்கமுடியாது. இத்தகைய பெரியார் இவ்வாண்டு ஆனி மாதம் ஓய்வு பெறுகிறார்; அதற்கு நாங்கள் வருந்துகின்றோம். அன்னார் நற்சுகமாக நீழே வாழ எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் திருவருளை வேண்டுகின்றோம்”.

திரு. மு. திருநாவுக்கரசு பிரேரிக்க, திரு. சி. வைத்திலிங்கமவர்கள் அனுவதிக்கச் சபையால் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

[புத்தூர்க் கிராமசபை, அதிபருக்கு நன்றி பாராட்டிய பிரேரணை]

T. Balasubramaniam (ADVANCED LEVEL II B)

Sri Somaskanda where I learn now, is my third school. I have been earlier at two schools under more than two principals but none of them impressed me so much as our outgoing principal Mr. Cumarasamy. I say this because he is a unique personality and meeting a like of him is an impossibility in this life or in the hereafter.

It was three years back on a Saturday evening that I went with a grand-uncle of mine to meet the great principal of Sri Somaskanda with a view of seeking admission to the Advanced Level class. I was in doubt whether the principal would be in the college on a Saturday, but we were soon assured by someone who was seated next to us in the bus, that he would be in school whether it was a Saturday, Sunday or holiday. Well, I had my own picture of the head of the great school but was sadly disappointed when I really met him. When we entered the school premises we saw an old man with his verty tucked up watering the flower plants in the quadrangle. We inquired from him whether the principal was in and whether we could meet him. "Yes certainly you could" came the reply in vernacular from the gardner and he added "You may take your seat at the entrance over there and he will be there in a few minutes". And we waited for the arrival of the principal but to our astonishment the very same person who was watering the plant came to us in a few minutes and occupied the easy chair in the corner of the main entrance and then I was able to see the great man at close quarters.

It was indeed an impressionable meeting. Mr. Cumarasamy knows what dignity of labour is. For he is one with a sure sense of values!

Today to imagine a situation where our College will no longer have the pleasant presence of a principal like him is painful. He was more than a father to us all. Though stern in his look he always had a soft heart and understood us boys in the right perspective. He always believed in the dictum "Spare the rod and spoil the child". The parents and children all understood him rightly and dared not question his authority. They all knew that he was a man who had sacrificed his wealth and energy and the major part of his life for the uplift of the school. To him the school was his better half and even in his dreams, I am sure, he had the welfare of the school at heart.

The people of Puttur in particular will always remain grateful to this great educationist who had shaped and moulded quite a large number of young men and women.

It is my sincere wish that the parents and old pupils of Somaskanda would build something in his honour, so that posterity would be reminded of him.

Though he has given up the reins of office, I am sure, he will be with us now and again to give his mature counsel to guide and shape the destiny of our institution.

May God bless him with long life and happiness in his retirement.

Rain comes but once in a way to Jaffna. So rarely do illustrious men come to this ancient village and shower their services and blessings on it. Mr. Cumarasamy was the last of the luminaries to live and work in Puttur. After teaching for sixteen years in Negombo at St. Mary's College he came to our college in the year 1947. At that time our school was a third grade school and not at all known to the outside world. After the arrival of Mr. Cumarasamy the name of our college began to shine. From the third grade status by sheer dint of hard work he raised it to a Grade one college.

Our principal sacrificed his life and all his wealth for the development of Sri Somaskanda. His career as a principal in Sri Somaskanda College for seventeen years is the most significant one in the history of our college. One of his many notable achievements is the up-to-date science laboratory which the college possesses now. It was he who brought it into existence. At that time when our principal joined our college, the girls were not allowed to study above the fifth standard. But our principal made the necessary arrangements for the girls to pursue higher studies in the college. Because of his good heart and untiring efforts a good number of girls are studying in our college. So, we, girls are very much indebted to our principal, especially the girls of Puttur. He has often taken a paternal interest in his students. He liked very much the young and clever students and made many jokes with them. He remembers in vivid details, things that happened even as back as twenty-five years. He took a particular interest in the progress of every student.

Nearly 1400 students are studying in our college and it is impossible for a person to remember even the names of all the students but our principal not only knows the names of the whole lot but also the ins and out of their characters.

Our principal would forgive a careless student, he might excuse a lazy boy but he never forgives a mischievous student. He was ruthlessly strict. Discipline and our principal are one and the same.

I was a student for two years studying arithmetic under him. As a student of his I am deeply obliged to Mr. Cumarasamy for the wonderful way in which he taught us. He devoted himself whole-heartedly to his work and spared himself no pains to discharge his duties satisfactorily. To me our principal is a machine. He talks like a machine, he works like a machine and he walks like a machine. He is really a marvellous machine. I used to wonder how he would have been during his young days. He would have then been a machine of 300 H. P. To him physical ailments were alien. This machine could have continued to go on working non-stop for at least another decade if the Government had permitted it. Unfortunately the government thinks he is old so he has been forced to give up his duties.

It is the prayer of every earnest student of Sri Somaskanda that Almighty should bless Mr. Cumarasamy with happiness, long life, peace and plenty in his period of retirement.

Sri Somaskanda College is a unique institution. Unlike other colleges we have had a great man as the head and he has made this college into a big family. Though Mr. Malavarayar Kardiah founded this college, I am sure, all of you will agree if I describe Mr. Cumarasamy as the living father of Sri Somaskanda College. Today is a sad day since he is going away from us. But it is not always advisable for us to depend wholly on our parents. He is going off because the Government thinks he is too old. But we know that in spirit he is younger than even the youngest amongst us. Certainly his absence would be felt even by the tiniest insect in the school, because he has had been in Puttur night and day for nearly two decades. In a certain sense he can't go away even if he wants to, because he has become part and parcel of this institution of ours. We who live in the neighbourhood of Puttur will miss the rising bell sounded at 4 a. m. every morning by Mr. Cumarasamy himself. We will miss the familiar figure standing under the margosa tree, exhorting us, his students to great deeds, day after day during the morning assemblies. We will not see the father figure personally distributing the mid-day buns to the young and the famished. But change is inevitable and even the familiar scenes and personages too have to bow down to relentless Time.

But at this moment when we are bidding farewell to Mr. Cumarasamy, I should like to say to him with all sincerity: "Sir, we are grateful to you for what you have done to us and for what you hoped to do, during the long years you have been master of this growing family of Somaskandans. Sir, we assure you that we shall be worthy of the high ideals you have held up for us to emulate. Sir, after your retirement, we hope what you have done to us, in this small village of Puttur, will be extended to the wider world outside. But, Sir, forget us not entirely". So may I finish off by wishing you Sir, on behalf of all present here long life, good health and happiness.

[a speech made at one of the functions]

Our Principal has left us, because he has completed his 60th year. But even if he goes away, it doesn't matter because he has left behind his image in the face of our beloved school. Though he was unlucky to lose his one and only daughter long time ago, he was lucky to adopt Somaskandini as her daughter. Now the daughter has attained her age, the father will have to leave her in charge of a younger man. I don't know who the lucky young man is!

Our Principal reminds me of all the members of my family. He looks like my father, especially in the morning with a cane in hand, reproving the late-comers. He is like my mother, when he lovingly feeds the small boys and girls with buns in the noon. He is like my elder brother, when he is in the class room, coaxing us to study hard. He is like my little brother, when he runs behind cats, crows and mischievous boys. He has worked hard for us for nearly eighteen years. So he needs long rest.

So, Sir, when you take leave of us, shall I say on behalf of the young boys and girls present here, "Sir, don't worry about your daughter Somaskandini or her small and grown-up children. If you live long and happily, we will all be happy. We promise you that we will grow into good men and women of whom you can be proud." May I, in conclusion, beg God to bless you with long life and happiness in the period of your retirement.

[a speech made at one of the functions]

COMPLIMENTARY DINNER OF THE TEACHERS' GUILD

A complimentary dinner was accorded to Mr. S. Cumarasamy, our principal, on his retirement, on Saturday the 3rd of July 1965, by the members of the Teachers' Guild. Representatives from various bodies such as O. B. A., P. T. A., Principals' Association, Teachers' Trade Unions participated.

Mr. S. Kandaswamy, Principal of Palaly Govt. Training College, proposing the toast of the college, said that late Mr. Malavarayar Kandiah and Mr. Cumarasamy had been madly in love with Sri Somaskanda and they spared no pains to make Sri Somaskanda attractive to one and all. He added that late Mr. Malavarayar Kandiah was a unique personality who originated the idea of Free Education long before Dr. C. W. W. Kannagara. He was also happy to hear that Mr. V. Elagupillai, the first Science candidate to enter the University of Ceylon from Somaskanda had also added lustre to his Alma Mater by passing out of the University of Ceylon in 1964 obtaining the First Place in the B. Sc. General Examination. He compared Mr. Cumarasamy to a multi-purpose engine working with inexhaustible power, for the welfare of the public especially in guiding the younger generation.

Mr. T. Manickavasagar, Inspector of Schools, and a member of the Trust Board of the School, (former Manager), replying to the toast of the college said that Mr. Cumarasamy belonged to the group of illustrious galaxy of principals and that the village, Puttur, was indeed very fortunate to have had his services.

Mr. Cumarasamy had actually to face a difficult task for the society was rather reluctant to welcome the dynamic changes that were indispensable. He slowly but steadily made people understand that it was necessary for nations as well as individuals to move out of the old worn out ways of thought and action so that they could progress. He also added that late Mr. Malavarayar Kandiah established the institution to impart an all-round education with a religious bias. In him there was the high ideology of democratic socialism for he introduced the Free Education which could be considered to be unique in South East Asia about four decades ago. The institution is a living monument to the noble ideas of late Mr. Malavarayar Kandiah, the founder.

Mr. R. Kandiah, member of the Tutorial Staff, proposing the toast of the Chief Guest, said that Mr. Cumarasamy was a pioneer in the direction of social and educational development in this part of the world. He added that Mr. Cumarasamy was also a saint who had forsaken worldly pleasures to work for the cause of education. It was a blessing that Puttur had had a man of his calibre whose pleasure was work, work and more work. Mr. Cumarasamy offered his sweat and blood to build up the institution, foster the youths and modernise the village.

Mr. S. Sittampalam, Commissioner of Inland Revenue, who had been his contemporary at the University College, rising to support the toast first thanked the

Teachers' Guild for the unique honour conferred on him. He said that the principal and himself were great friends and from boyhood itself he had observed the great qualities in Mr. Cum. His vibrant enthusiasm, generosity, untiring energy to help others, simple life, optimism and abundance of wisdom are worthy of emulation by not only other principals but also men in other walks of life.

Mr. S. Veerasingam, ex-principal of Somaskanda, also supported the toast and said that Mr. Cumarasamy was a marvel of a man whose hobby was school-mastering. He congratulated the vigilant principal on his success in raising the school from Grade III to Grade I in such a short period and guiding the destiny of the school properly. He also said that he was fully aware of the capabilities of the man, then itself, so much that he took great pains to bring him to the institution from Negombo St. Mary's College, and paved the way for him to become the principal by retiring early. He was indeed very proud and extremely happy to see that his successor Mr. Cumarasamy had done surprisingly many times more than what was expected of him.

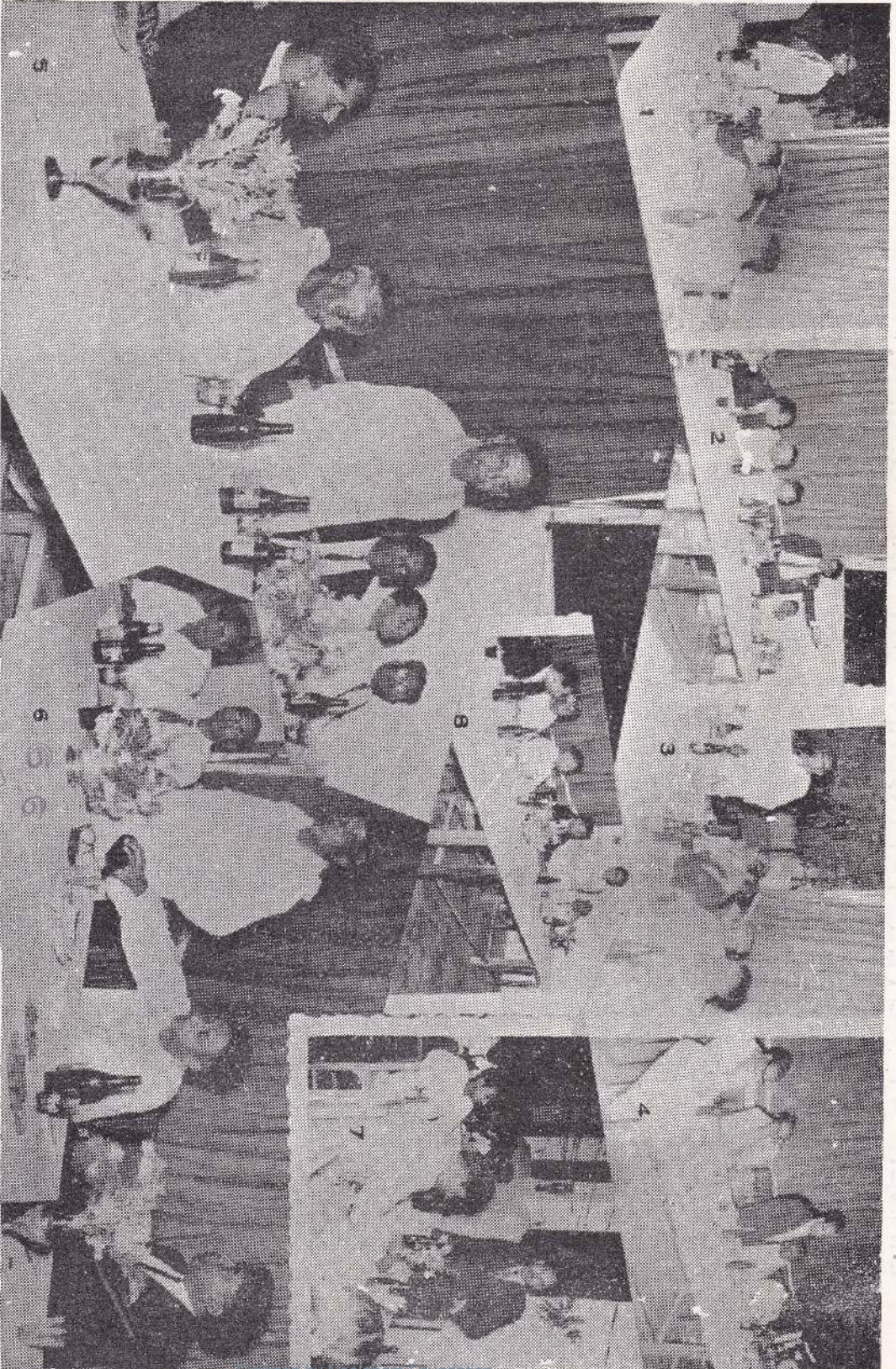
Mr. Cumarasamy replying to the toasts said that he actually wondered whether he was the Cumarasamy that was being referred to in the foregoing speeches and expressed his thanks for the kind words said about him. Though every one would like to be flattered a little at least he considered that it was too much for him. He added that when he joined the Tutorial Staff of Somaskanda he actually meant to honour the word he had given to Mr. Veerasingam. He was really taken unawares when Mr. Veerasingam resigned and made him his successor. He said that the co-opera-

tion of the Staff, parents' Old Boys, Students and the Public was the enthusiastic force behind him to bring the institution to this position and he thanked all of them for their help and co-operation. He also made a request to all to extend the same assistance to his successor and see that the College is raised to the super-grade level in the near future.

Mr. M. Sivasithamparam, M. P. for Uduppiddy, proposing the toast of the Guild, said that he considered it a great pleasure and privilege to be present at a dinner where one of his countrymen was being honoured. He added that Mr. Cumarasamy loved the village Pattur more than anything else and was seldom seen at the native place, Point Pedro. Sri Somaskanda could be proud of Mr. Cumarasamy and Mr. Cumarasamy could be proud of Sri Somaskanda. He also said, 'Teaching profession is a noble and respectable one and the duties of a teacher are immense. The Tamils are more than average in skill. Our sacred duty is to carry on the noble traditions. The Tamils were one step ahead in education and once again they must go one step ahead and give a technical twist to the instruction imparted. The avenues of employment are closed and our children should do all types of work. There is dignity in every type of work. Our children's future lies in Agriculture and Industry.

Mr. K. Balasubramaniam, the President of the Teachers' Guild, replying the toast, said that Mr. Cumarasamy the Martyr and Mr. Sivasithamparam the Orator hail from the same constituency and have some thing else also in common—their passionate sincerity of purpose. He also said that Teachers' Guild could claim a little bit of familiarity with Mr. Sivasithamparam, for on a few occasions he

COMPLIMENTARY DINNER BY THE TEACHER'S GUILD

1. Mr. S. Karthasamy toasts the College.
2. Mr. T. Manickavasagar replies.
3. Mr. M. Shivasihamparom toasts the association.
4. Mr. K. Balasubramaniam replies.
5. Mr. S. Sittampalam toasts the chief guest.
6. Mr. S. Cumarasamy replies.
7. Mr. V. Somasegarasundaram toasts the guests.
8. Mr. S. Kathiraveluppillai replies.

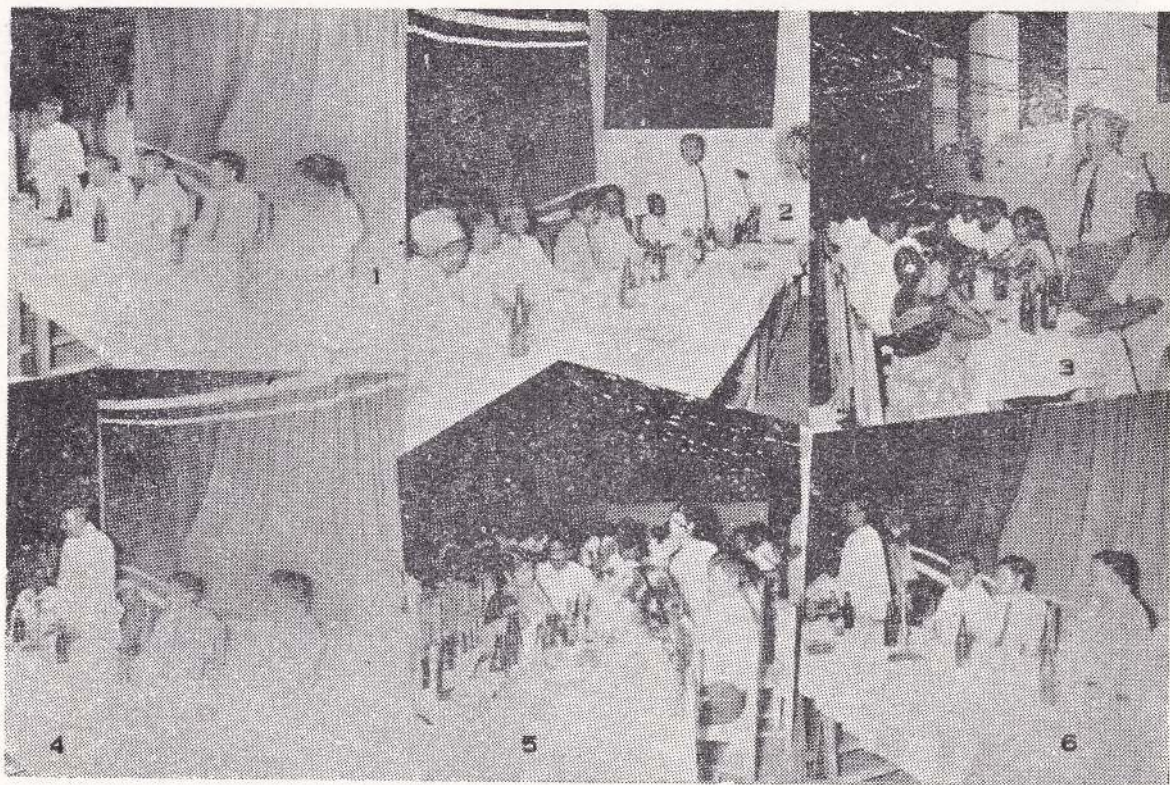
DINNER AT HOTEL TAPROBANE BY THE O. B. A. (Colombo Branch)

Top Left: Mr. T. Manickavasagar speaks.
Bottom Left: Mr. S. Cumarasamy replies.

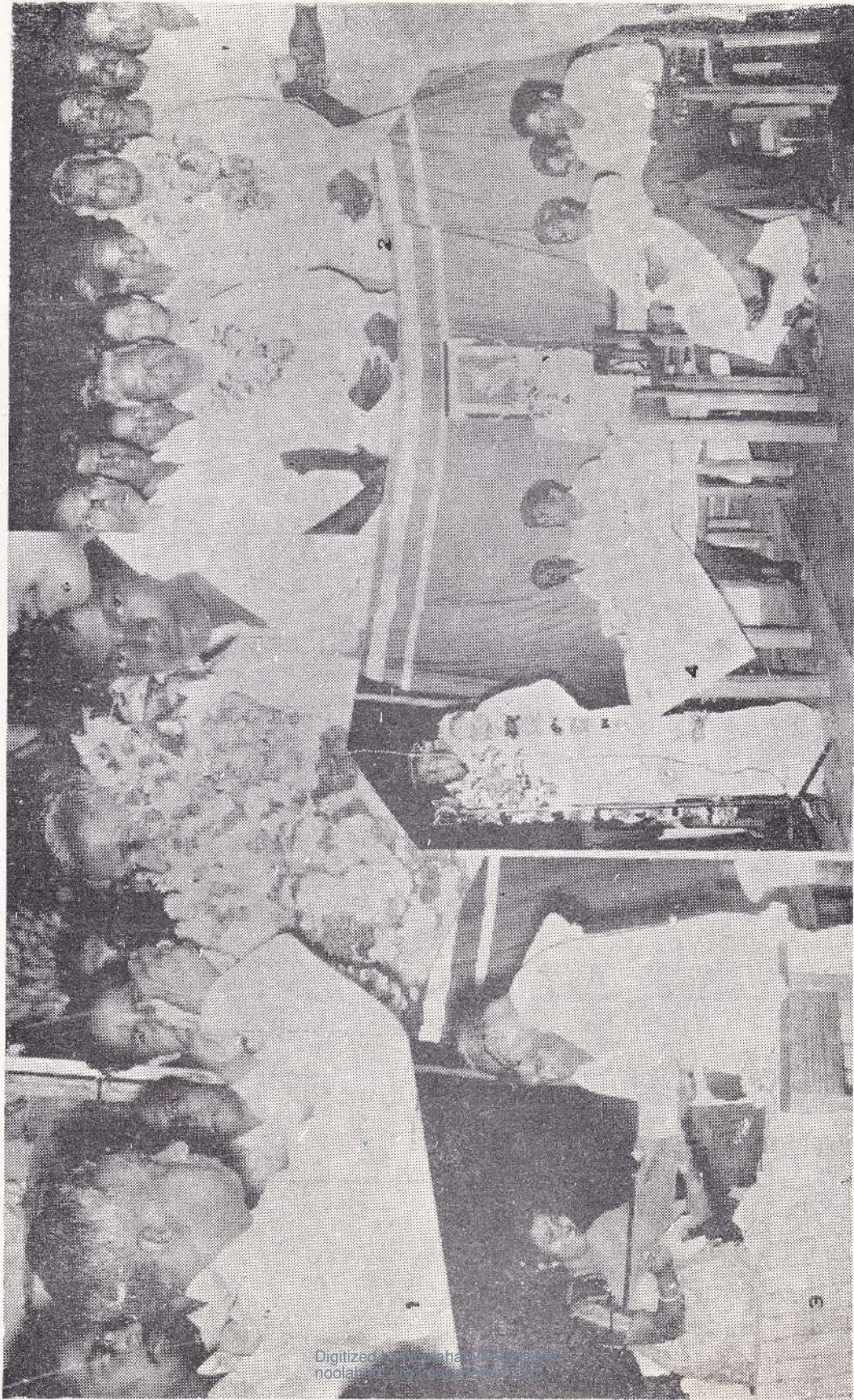
Right: Presidential address by Mr. A. Ranganathan.
Right: Senator M. Thiruchelvam pays his tribute.

DINNER BY THE H. S. C. UNION

1. *Mr. S. U. Somasegaram toasts the College.*
2. *Mr. E. Sabalingam toasts the Union.*
3. *Mr. K. Kanagasingham toasts the chief guest.*
4. *Mr. S. Cumarasamy replies.*
5. *Miss K. Vimaladevi toasts the guests.*
6. *Mr. A. Vaidilingam replies.*

FEATURES FROM THE PUBLIC FUNCTION

1. The Acting Principal garlands Mr. Cumarasamy.
3. Presentation of the Address of Thanks.

2. Mr. Cumarasamy arrives for the function with ex-Principal Mr. S. Veerasingham.
4. Mr. Cumarasamy thanks the public.

had helped through his learned speeches to enhance the activities of the Guild. Mr. Cumarasamy has a large measure of human charm. Under his benign influence and his able and generous advice the Guild blossomed forth into greatness and grandeur. It was well known that the best years of Mr. Cumarasamy's strenuous and splendid life were dominated by the love he bore to the College and passionate desire to serve it. To him the college was a nursery of honour. In conclusion, he said, 'Let the Teachers' Guild take a pledge of dedication to the noble cause for which Mr. Cumarasamy has always stood and do the best to raise the institution to greater heights'.

Mr. V. Somasegarasundaram, the Secretary of the Teachers' Guild, proposing the toasts of the guests said that it was indeed a measure of the greatness of Mr. Cumarasamy, that luminaries from such diverse fields as politics, education, administration and Law were present there to felicitate him. He also said that it spoke for the depth and quality of the mutual understanding between Mr. Cumarasamy and Mr. Sittampalam, Commissioner of Inland Revenue, that Mr. Sittampalam had come all the way from Colombo to pay his tributes to an erstwhile comrade of his. He added that to save enough to build up an institution like Somaskanda was possible only to a Mahatma like Mr. Cumarasamy. He also said that the two parliamentary guest speakers (M. P. for Kopay and M. P. for Uduppiddy) were a couple of brilliant men who through their united effort

could bring salvation to the long-suffering Tamils.

He thanked the Commissioner, the Guest Speakers, the principals of various colleges (Jaffna Hindu, Jaffna Central, Mahajana, Stanely Central, Vaideeswara, Attiar Hindu, Achevely Christian etc.) the representatives of the various bodies, the ex-members of the Guild and the lady guests for their kind response to the invitation.

Mr. Kathiravetpillai, M. P. for Kopay replying to the toast said that the teachers were highly talented and had a noble part to play and they should not be transferred off and on. He thanked the out-going principal on behalf of the people of Kopay electorate and himself for the invaluable services he had rendered to the people of his constituency. "His spirit of sacrifice and sincerity would always be a source of inspiration to others. He remains the darling of the people of Puttur—nay, the people of Kopay constituency" he said.

Mr. T. T. Jayaratnam, Principal of Mahajana College and Secretary of the All-Ceylon Headmasters' Associations said that Mr. Cumarasamy's services were highly commendable and he had set a golden example to others. He also said that he had known Mr. Cumarasamy in his youthful days as a smart well-dressed young man. In conclusion, he thanked on behalf of all the guests Mrs. B. S. Kandiah, Home Science Teacher for the excellent dinner and the Teacher's Guild for the kind invitation.

FAREWELL ACCORDED BY O. B. A.

THE Old Boy's Association entertained our Ex. Principal to a Tea Party on 20th June 1965. The Secretary made the welcome speech. He said that our College Hall had never witnessed such a large gathering of the old boys, parents and well-wishers. The Vice-President spoke at length on the services of Mr. Cumarasamy to the school. He said that by dint of his ability, indomitable energy and industry Mr. Cumarasamy raised this school to a Grade I institution. It was a prodigious performance. In a sense he is more wedded to the school than even to his fellow-pilgrim of life's journey. He won the hearts of thousands of students and their parents by his invaluable service to the cause of education. His name is immortalized in the hearts of these students. The chief speaker Mr. M. Balasundaram Ex. M. P. Kopay paid his tribute for the tremendous progress made by the school under the able guidance and principalship of Mr. Cumarasamy.

Mr. S. Veerasingam, Ex. Principal said that he was instrumental in bringing Mr. Cumarasamy from Negombo to Puttur. He said that his place at Somaskanda is irreplaceable. Mr. Sathiamoorthy described him as the second founder of the school.

The O. B. A. is making every effort in collaboration with other societies and unions to institute a Cumarasamy scholarship to help the promising poor students. Our Farewell to the retired principal is a unique function in the history of the O. B. A.

I like to mention that our college has lost the services of Mr. Cumarasamy who was an eminent teacher among educational elite. With the departure of Mr. Cumarasamy we have come to the end of a significant era.

S. Malavarayar
Secretary O. B. A.

THE BIG BELL TOLLS THRICE!

As 1965 drew to a close the pall was drawn over the face of Mr. Balasundaram, the former M. P. for Kopay and one of the great benefactors of our Institution. In life he was a stormy petrel — loved and respected by all who knew him. And on 15th December he attained everlasting peace.

Earlier on 28th August Sir K. Vaithianathan breathed his last. He was a representative 20th century Karma Yogi. He needs no marble nor monument for posterity to remember him. The temple at Thiruketheeswaram is a perennial reminder of his greatness.

As 1965 opened up, the great savant, Senator S. Natesan left the earthly scene on January 15th.

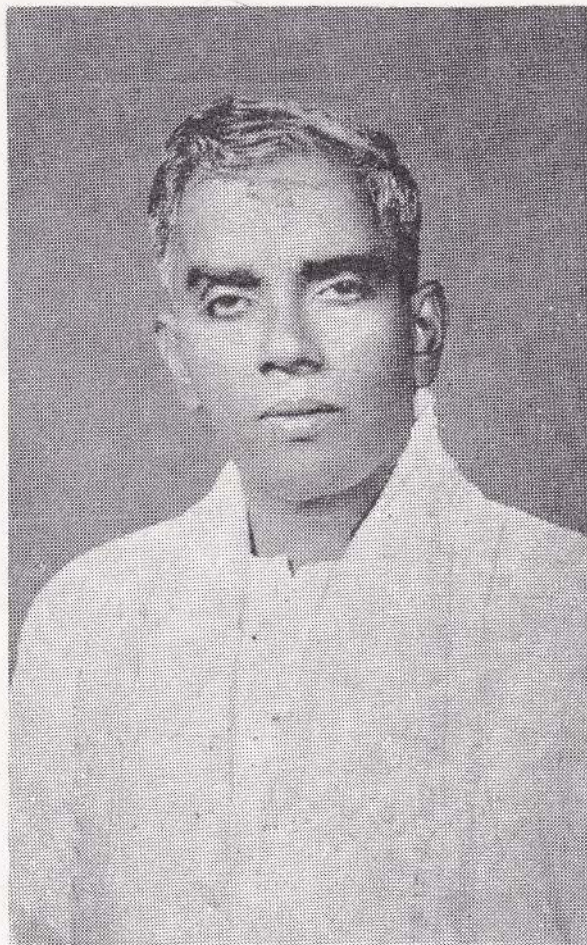
*“His life was gentle, and the elements
So mix'd in him that Nature might stand up
And say to all the world 'This was a man'!”*

— EDITORS

OUR NEW PRINCIPAL

A. MANDALESWARAN ESQ., B. SC., (LOND.)

V. CANAGASABAI ESQ., B. SC.
Acting Principal (July - Dec. 1965)

FROM THE ACTING PRINCIPAL'S PEN:

It was with a sense of diffidence and humility that I took over the principalship from Mr. S. Cumarasamy. So far I have found my work pleasant and easy due especially to the firm foundation laid by my predecessor. Secondly the co-operation extended by the entire College Staff had made me feel less heavily the burden of administration.

After the vesting of the school in the government, there had been intermittent changes in the teaching staff. The numerical strength of the teachers has dwindled from 56 to 51 in spite of the increase in the strength of the school. In July last we were sorry to bid farewell to Mr. K. Mahalingasivam, a popular history teacher, who was on our staff for nearly a decade. He left us to join Jaffna Hindu College at his own request. Mr. V. Somasegarasundaram was about to follow Mr. Mahalingasivam, but due to my intervention, the transfer was cancelled. To make amends for Mr. Mahalingasivam's transfer we were happy to welcome back to our fold Mr. S. Saravanabhavanandan after his having completed the course leading to the Diploma in Education at the University of Ceylon. I am also pleased to welcome Mr. Sivalingam from Mahajana College who assumed duties here on the first of last December. After a long lapse our dire need for a chemistry teacher has been fulfilled. I must also mention that on the day we closed for the X'mas vacation, two of the teachers, namely Pandit Subramaniam and Miss Thanaledchumy received letters of transfer to outstations. I wish that these two transfers are cancelled or at least deferred and hope the authorities concerned have evolved a proper and equitable system of transfer wherein the needs of each institution is given prime consideration and not the whims and fancies of stray individuals.

I also like to place on record the untimely death of Mr. S. Ramalingam after a period of continuous illness. He served this college for nearly 17 years. He possessed a natural gift of gentleness and patience and hence endeared himself to one and all. He will be remembered with great affection by all those who chanced to know him. May his soul rest in peace.

I should like to mention that a person of my choice, Mr. E. Sithamparipillai, has been sent in to fill in the gap caused by the death of Mr. Ramalingam. I wish Mr. Sithamparipillai many years of fruitful service in this institution.

In passing, I like to refer to certain recent highlights in our College life, after I took over the reins of administration. In the Ceylon University Entrance Examination held in December 1964, out of 34 students in the Arts division, eleven passed in all the four the subjects and ten passed in three subjects and 13 were selected for admission to the University. In contrast to this only one student in the Science division out of the four who sat was selected for admission. In the field of sports, I should like to pick out one athlete for special mention: Mas. S. Baladevan won the second place in high jump in the J. S. S. A. and the dual meets. Another fact which deserves special mention is that in the last years V. E. T. A. circuit drill competition all the five squads we presented got places — 4 firsts and one second.

I should like to conclude that Sri Somaskanda has been making steady progress in all its diverse activities, so much so that if our revered founder, the late Mr. Malayarayar Kandiah had been living, a permanent smile of supreme satisfaction would be on his face.

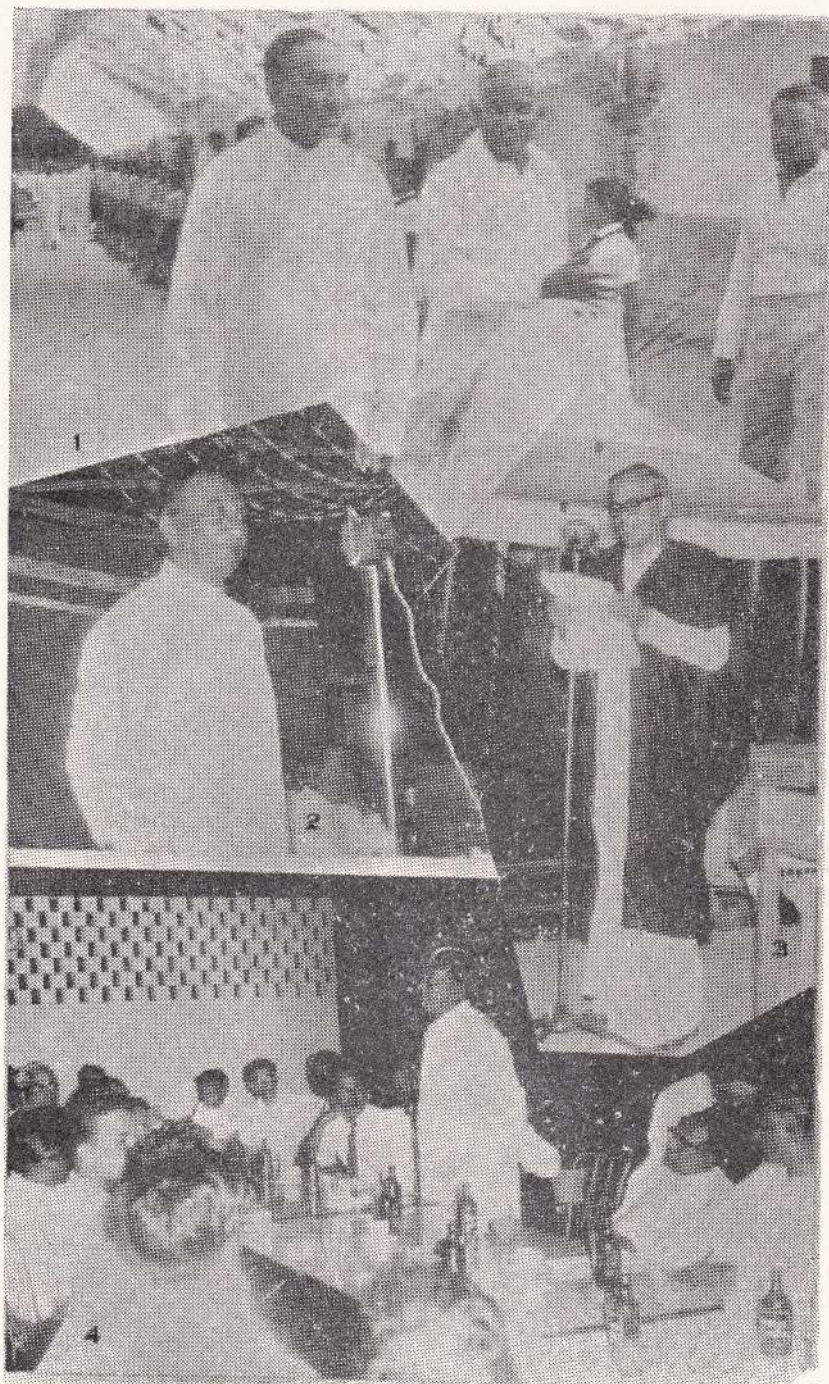
PRINCIPAL'S PRIZE-DAY REPORT — 16th June, 1964

Our heartiest welcome to the chairman, the chief guest, the other distinguished guests, the parents, past pupils and their families, the friends and well-wishers of the school and last but not least to the hundreds of pupils who are gathered here to celebrate this important function. Let me say a few words about the two distinguished guests—the Assistant Director of Education and Mr. Wilmot Perera. The former is no stranger to us. You have known him intimately, more intimately than perhaps you know me and it would appear the height of presumption on my part to introduce him to you. Mr. Thanigasalam has been the principal of this school for a period of over five years before he was raised to the inspectorate. He had been guiding the destiny of this school, just as how he is guiding the destinies of hundreds of schools like ours in the Northern Region. He had been responsible for shaping the destiny of this young institution during the formative years of its existence. We welcome you, Sir, in your capacity as the Assistant Director of Education and as one of our past principals. Mr. Willmot Perera, our chief guest deserves our thanks for having consented to honour us by his august presence here this evening. Who does not know Mr. Wilmot Perera—a person of great eminence and one whom every one respects for his great learning, his greater wealth and most for his wise and impartial statemanship? Mr. Perera had been a member of Parliament, the chairman of Salaries Commission and Ambassador for Ceylon to the Peoples Republic of China. His greatest achieve-

ment was the establishment of Sri Palee a school organised and run on the lines of Shantiniketan, the model seat of learning founded by his Guru and late Dr. Rabindranath Tagore. Somaskanda has many things in common with Sri Palee. We respect Mr. Perera for his liberal views in Politics and his breadth of human sympathies and understanding. The speech he delivered on the 6th instant at the Human Rights' Week regarding the problem of the minorities in Ceylon is at once thought-provoking and sympathetic. To you Sir, we owe a deep debt of gratitude which we can never adequately repay. Your presence here in our midst today will be a source of inspiration to all at Somaskanda.

It behoves me in this report to give a short history of this school for the benefit of our chief guest Mr. Wilmot Perera. This school was built and endowed in the year 1931 by the late Mr. Malavarayar Kandiah—the greatest philanthropist Jaffna has produced. Somaskanda was perhaps the first free English school in the Island. No fees were levied from the pupils and during the life-time of the revered founder no grant was paid by the Government to this school. The salaries of the tutorial staff and all the other expenses of the school were met from privy purse. After the death of the founder Somaskanda became a grant-in-aid school. In 1954 the English section of the school and Tamil section which had during the life-time of the founder been managed by the Hindu Board of Education were amalgamated. In the following year the school was

PRIZE-DAY — 1964

1. *The chief guest, Mr. Wilmot Perera is welcomed by the principal.*
2. *The chief guest delivers the prize-day address.*
3. *The principal presents the college report.*
4. *Mr. Wilmot Perera thanks the Teachers' Guild at a dinner.*

raised to Grd. 11 and in 1958 it was raised to Grd. 1. In the same year H. S. C. classes in science and in arts were approved by the Department of Education and in 1960 the first batch of students from this school was presented for the H. S. C. and Varsity Entrance Examinations. Meanwhile the numbers on roll kept on increasing apace till now it has reached the formidable figure of 1360. We have approved laboratories for the teaching of physics, chemistry, botany and zoology and also an approved workshop, a home science room and a library. There is also a fair sized playground in very close proximity to the school. Ours is now easily the biggest school in the Kopay electorate.

Examination Results

Our results at the G. C. E. (O. L.) Examinations have been uniformly good. In December 1962, 30 pupils passed in 6 or more subjects and 16 in 5 subjects. In August, 1963, 29 pupils passed in 6 or more subjects and 9 in 5 subjects. In December, 1963 25 pupils passed in 6 or more subjects and 30 pupils passed in 5 subjects. At these examinations as many as 27 pupils, from this school obtained distinctions in Hinduism, a near record and an achievement worthy of much praise.

H. S. C. and Varsity Preliminary Examinations

At the H. S. C. Examination held in Nov.—Dec. 1960, 4 candidates from our school were successful. In the same year 3 of our students secured admission to the Faculty of Arts and one to the Faculty of Science at the Ceylon University. In 1961, 4 of our students passed the H. S. C. and 5 gained admission to the Ceylon University, 4 to the Faculty of Arts and one to the Faculty of Engineering. In 1962, 5 of our students passed the

H. S. C. and were referred and three were admitted to the Faculty of Arts.

Religious Knowledge Examinations

It had been the founder's dearest wish to give as much importance to the teaching of religion as to the other subjects taught in the school. In carrying out the wishes of the founder great prominence is given to the teaching of religion as a school subject. At the G. C. E. (O. L.) examination held in December last year 96 of the pupils who sat for this subject were successful, 27 of them gaining the marks of distinction and 42 of them obtaining credit passes. We also present large number of pupils for the religious knowledge examination conducted by Colombo Vivekananda Society. In 1962, 584 pupils had sat for the above examination from this school and 456 of them were successful including 39 who passed in the first division. This was by far the largest number of passes from any single school. In 1963, 360 pupils sat for this examination, and 256 passed. Pupils also take part in numerous observances which are spread throughout the year.

Games and Athletics

Foot-ball, Cricket, Net-ball, badminton and table-tennis are played here. Our achievements in these games have been neither praise-worthy nor even satisfactory. Though there is a good playground in close proximity to the school and though capable instructors have been provided yet the turn-out at the practice is not satisfactory. We played a few friendly cricket matches with varying degrees of success. Last year we took part in a volley-ball tournament organised by the VETA and the amount of success achieved is nothing to be proud

of. We participated in the foot-ball tournament conducted by the Jaffna schools sports association and there too nothing much was accomplished. We hold regular Inter-house sportsmeets and select athletes to participate in the Inter-collegiate athletic meets conducted by the J. S. S. A. Last year our talented and stylish high jumper Mas. A. Rajendram obtained the first place in that event and was selected to represent our school at the Public schools sports meet. Another athlete from this school became the senior champion at the meet winning the 100 yards, and obtaining the 2nd place in the 220 yds. race and being placed first in the long jump. In 1962, our school won the inter-collegiate championship at the VETA sports meet. The parents of our pupils must encourage their children to take more interest in games and athletics if we are to achieve greatness in games and athletics.

The Staff

There are 52 members on the tutorial staff of this school and everyone of them is a qualified teacher. Messrs M. Sathiamoorthy, P. Kanapathipillai, K. Somsundaram, and Miss T. Thangarajah were transferred to other schools but we have not been given replacements. We are badly in need of a biology graduate and we are sure that our Asst. Director of Education will find us one in the near future. Mr. P. Cumarasamy our art teacher retired very recently. We wish the best in his retirement. I extend a hearty welcome to Mr. A. Sivaveerasingham, Mrs. R. Somasegarasundaram and Miss A. Gunaratnam who have joined this school during the period under review. I sincerely thank all the members of the staff for their willing co-operation and their able assistance in the task of moulding the minds and character of our pupils.

Our Past Pupils

The past pupils' association of the school and its Colombo branch are a tower of strength to the school; that is how it should be, every member of the association and even those outside it have generously responded to our appeal for help. I thank all the past pupils whom you find scattered throughout the length and breadth of this Island, and exhort them never to let their Alma-Mater down. There are quite a handful of our past pupils at the Ceylon University. The first batch of students from this school who entered the Varsity on the results of the 1960 entrance examination have sat for the degree examination, and their results are awaited.

Educational and Vocational Guidance

This school has all the six services required under the Educational and Vocational Guidance Programme. There is only one qualified teacher-counsellor handling them.

Record-Keeping Service:- All the pupils from the L. K. G. to G. C. E. (Ad. Lev.) have cumulative records and they are all maintained according to the instructions of the Department.

Personal Files:— Every pupil has a personal file and all papers, including leave letters, relating to pupils, are maintained, in the personal file.

Testing Service :- In Sept. 1962, 518 pupils took up the "1958 Non-Verbal Intelligence Tests" and we were the first to conduct the tests in the peninsula. We intend having a test again for those not tested in 1962.

The Self Inventory Services: The pupils are very co-operative and they furnish all particulars they can for this. Almost

all the pupils in the G. C. E. classes have written their autobiographies for their files.

Counselling Service : We have assigned three periods a day for counselling and maintenance of files.

Occupational Information Service : All classes from Std. 8 to G. C. E. (Ad. Lev) have a period per fortnight for this. We need a qualified female teacher-counsellor and another male teacher-counsellor. We have at the present only one Male Teacher-Counsellor.

Mr. N. Manoharan must be complimented on the efficient manner in which he is conducting the counsellor-service.

The country is now facing several educational problems such as the classification of schools, the staffing of schools, the organisation of the school curriculum, (the channelling of education to suit the economy of the country) the accommodation for an ever increasing school population and many problems of a similar nature. I do not like to say much on these problems

for fear of embarrassing the Asst. Director of education who has been appointed the 'competent authority' to see that nothing subversive is read at the Prize-Giving. There are many capable persons like our Chief Guest and the chairman who can solve these problems and solve them well. I won't be surprised at some not so distant future if Mr. Perera becomes the minister of Education as my good friend, Dr. N. M. Perera has become the Minister of Finance. Before concluding allow me once more to thank our Chief Guest and the Asst. Director of Education for responding to our invitation and consenting to grace this occasion with their benign presence. I am also in duty bound obliged to thank all the teachers, pupils past and present who have worked hard to make this function a success. I hope I will not be accused of making an invidious distinction, if I select for particular praise Mr. V. Somasegaram on whose broad and capable shoulders has fallen the main task of organising this function.

Thanks.

PRIZE WINNERS — 1964

CLASS PRIZES — 1963

Lower K. G.

<i>General Proficiency :</i>	...	S. Sooriakumar
<i>Arithmetic :</i>	...	S. Sooriakumar
<i>Tamil :</i>	...	(Miss) T. Sathiapama

Upper K. G.

<i>General Prof :</i>	...	(Miss) P. Thangammah
<i>Arithmetic :</i>	...	P. Subramaniam
<i>Tamil :</i>	...	(Miss) K. Sorubarancee

Standard II

<i>General Prof :</i>	...	M. Krishnapillai
<i>Arithmetic :</i>	...	(Miss) S. Atputhakumari
<i>Tamil :</i>	...	(Miss) S. Kalarancee

Standard III

<i>General Prof :</i>	...	S. Thillainathan
<i>Arithmetic :</i>	...	A. Thavaratnam
<i>Tamil :</i>	...	K. Satgunam
<i>English :</i>	...	(Miss) E. Naguleswary

Standard IV

<i>General Prof :</i>	...	(Miss) K. Pushparancee
<i>Arithmetic :</i>	...	„ K. Pushparancee
<i>Tamil :</i>	...	„ K. Pushparancee
<i>English :</i>	...	V. Rajendram

Standard V.

<i>General Prof :</i>	...	K. Sabesan
<i>Arith :</i>	...	(Miss) S. Rajaladchumy
<i>Tamil :</i>	...	K. Sabesan
<i>English :</i>	...	I. Sivapathasundaram

Form I.

<i>General Prof :</i>	...	V. Sriskandarajah
<i>Arith :</i>	...	(Miss) S. Pathmavathy
<i>Tamil :</i>	...	T. Sathananthan and K. Sriskantharajah
<i>English :</i>	...	T. Sathananthan

Form II.

<i>General Prof :</i>	...	K. Sivanandan
<i>Arithmetic :</i>	...	S. P. Kandasamy
<i>Tamil :</i>	...	R. Theivendram
<i>English :</i>	...	V. Saraswathy

J. S. C.

<i>General Prof:</i>	...	S. Shanmugathan
<i>Arithmetic:</i>	...	A. Sangaradasa
<i>Tamil:</i>	...	A. Sangaradasa
<i>English:</i>	...	(Miss) P. Vanithadevy

G. C. E. (O. L.) Prep.

<i>General Prof:</i>	...	K. Sivapalan
<i>Arithmetic:</i>	...	Not Awarded
<i>Mathematics:</i>	...	K. Sivapalan
<i>English:</i>	...	K. Sivapalan
<i>Tamil:</i>	...	K. Sivapalan

G. C. E. (O. L.) Upper₂ Prep.

<i>General Prof:</i>	S. Navaratnam
<i>Mathematics:</i>	...	Not Awarded
<i>Tamil:</i>	...	S. Thevisaraswathy
<i>English:</i>	...	A. Indranee

G. C. E. (O. L.) Final.

<i>General Prof:</i>	...	K. Mahesan
<i>Arithmetic:</i>	...	S. Kumaravel
<i>Mathematics:</i>	...	V. Ratnasothy
<i>English:</i>	...	K. Mahesan
<i>Tamil:</i>	...	V. Thadchanamoorthy

H. S. C. Prep.

<i>General Prof:</i>	...	Not awarded
<i>Mathematics:</i>	...	Not awarded
<i>Physical Science:</i>	...	V. Arumugam
<i>Biological Science:</i>	...	Not Awarded
<i>Tamil:</i>	...	Miss N. Sellammah
<i>History:</i>	...	R. Selvaratnam
<i>Geography:</i>	...	R. Selvaratnam

H. S. C. Final.

<i>General Prof:</i>	...	T. Vinayagalingam
<i>Mathematics:</i>	...	T. Vinayagalingam
<i>Physical Science:</i>	...	T. Vinayagalingam
<i>Biological Science:</i>	...	K. Sivagnanasooriar
<i>Tamil:</i>	...	Miss S. Thangammah
<i>History:</i>	...	A. Panchapakesan
<i>Geography:</i>	...	S. Sundaralingam

COMPETITION AND CONTEST PRIZES — 1964

English Elocution Contest

<i>Senior Boys</i> : ...	1. P. Packianathan 2. T. Balasubramaniam
<i>Senior Girls</i> : ...	1. Miss K. Vimaladevi 2. „ R. Parameswari
<i>Intermediate Boys</i> :	Not Awarded
<i>Intermediate Girls</i> :	Miss S. Indrambal (only one prize ; 2nd not awarded)
<i>Junior Boys</i> : ...	1. V. Satchithananthamoorthy 2. S. Vijayaratnam
<i>Junior Girls</i> : ...	1. Miss S. Peraithambal 2. „ E. Rasamany

Tamil Elocution Contest

<i>Senior Boys</i> : ...	1. S. Gnanalingam 2. S. Madras mail
<i>Senior Girls</i> : ...	1. Miss K. Vimaladevi 2. „ S. Mallikadevi
<i>Inter Boys</i> : ...	1. K. Logeswaran 2. K. Arumuganathan
<i>Inter Girls</i> : ...	1. Miss K. Sivayogarane 2. V. Parameswary
<i>Junior Boys</i> : ...	1. S. Anandamurugan 2. R. Yoganandan
<i>Junior Girls</i> : ...	1. Miss S. Sooriambal 2. „ E. Rasamany

English Essay Competition

<i>Seniors</i> : ...	1. S. Vairavanathan 2. T. Balasubramaniam
<i>Intermediates</i> : ...	1. Miss J. Abirarnithevi 2. „ S. Sathieswary
<i>Juniors</i> : ...	1. S. Vijayaratnam 2. K. Sivakumar

Tamil Essay Competition

<i>Seniors</i> : ...	1. Miss T. Selvanayaky 2. S. Vairavanathan
----------------------	---

- Intermediates:* ... 1. K. Logeswaran
2. Miss K. Sivayogaranee
- Juniors:* ... 1. K. Thillainathan
2. S. Vijayaratnam

General Knowledge Competition

- Seniors:* ... 1. J. Rajendran
2. M. Thiagarajah
3. A. Subramaniam Sarma
- Inters:* ... 1. R. Nadasihamany
2. V. Ratnathurai

SPECIAL PRIZES

1. *Best all Rounder:* T. Kanagaratnam
2. *Best Artist:* ... I. Ramachandran
3. *Music Prize:* ... A. Parameswaran
4. *Sanskrit:* ... P. Nithyananda Sarma (G. C. E. Prep)
A. Sarojinidevi (J. S. C.)
E. Theivendram (Form II)
5. *Workshop Prize:* K. Kamalanathan
6. *Home Science:* ... S. Valliammai
7. *Needle work:* ... T. Sivagamasundari
8. *Best Scout:* ... A. Amuthalingam
9. *Best Guide:* ... Not awarded
10. *Science Prize:* ... T. Vinayagalingam
11. *Religion:* ... Miss S. Thevisaraswathy (Seniors)
A. Sarojinidevi (Inters)
K. Kuganandamoorthy (Juniors)
Miss I. Thirugnanamalar

PAST PUPILS' CONTRIBUTIONS — 1964

		Rs. Cts.
1. V. Sinnadurai	Ureul G. Sevaka	5 - 00
2. A. Thillainathan	Iranamadu East M. P. C. S.	10 - 00
3. S. E. Ponnampalam	P. O. S. B. Colombo, 5.	10 - 00
4. N. Sinnathambay		5 - 00
5. Miss S. Sivasubramaniam	Ag. Dept. Peradeniya	5 - 00
6. S. Gajamugan	Govt. Hospital Kandy	5 - 00
7. A. Logeswaran	Nirella T. M. School Ratnapura	5 - 00
8. N. Ramalingam	Vatharawathai	5 - 00
9. K. Satgunasingham	Thiruketheeswaram	5 - 00
10. K. T. Krishnarajah	Atchuvely G. Sevaka	15 - 00
11. S. Selliah	Food Dept. Colombo	10 - 00
12. K. Navaratnam	Electrical Dept. Colombo	10 - 00
13. K. S. Rajadurai	Audit Branch. Income Tax	10 - 00
14. N. Ratnasingham	Survey Dept. Colombo	10 - 00
15. K. S. Subramaniam	P. W. D. Colombo	10 - 00
16. A. Kathiravelu	C. T. B. Ratmalana	10 - 00
17. S. Sivanathan	Health Dept. Colombo	10 - 00
18. V. Kanthaswamy	Excise Dept. Colombo	10 - 00
19. A. Rajendran	Immi. Emi. Dept. Colombo	10 - 00
20. S. Thanikasalam	Survey Dept. Colombo	10 - 00
21. S. Sinnathamby	Colombo	10 - 00
22. K. Kugathan	Kollupitiya	10 - 00
23. S. Thamotheerampillai	Colombo	10 - 00
24. K. Sellathurai	Electrical Dept. Colombo	10 - 00
25. S. Sinnathurai	Survey Dept. Colombo	10 - 00
26. P. V. Subramaniam	Colombo	5 - 00
27. K. Kandasamy	Colombo	5 - 00
28. S. N. Balasingam	Colombo	10 - 00
29. A. Paramanathan	Tea Control Colombo	10 - 00
30. S. Sathananthan	Colombo	2 - 00
31. S. Nallathamby	Post office Puttalam	10 - 00
32. P. Ramupillai	Trincomalee	10 - 00
33. K. Markandu	People's Bank Puttalam	10 - 00
34. K. Bhaskaramoorthy	Bank of Ceylon Colombo	10 - 00
35. M. Sivarajasingham	Colombo	10 - 00
36. S. Vaithialingam	Siruppiddy	3 - 00
37. V. Gunaratnam	Atchuvely	5 - 00
38. S. Thambirajah	Badulla	5 - 00
39. T. Kasinathar	Chavakachcheri	10 - 00
40. M. Vyravanathan	Puttur	5 - 00
41. S. Ramalingam	Panadura	10 - 00
42. A. Balasundaram	A. Pura	10 - 00
43. A. Ranganathan	Colombo	30 - 00
44. A. Seevaratnam	Police Station, Wellawatte	20 - 00
45. S. Somasundram	Grama Sevaka, Atchuvely	5 - 00
		<hr style="border-top: 1px solid black;"/>
		405 - 00
Contributions from the Staff		<hr style="border-top: 1px solid black;"/>
		421 - 02
		<hr style="border-top: 1px solid black;"/>
		826 - 02
46. Miss C. Appapillai	Postal Dept. Jaffna — Books	
47. Miss S. Rasiah	„ „ „ „	

G. C. E. ADVANCED LEVEL UNION

<i>Patron</i>	:	THE PRINCIPAL
<i>Vice - Patron</i>	:	S. R. SHANMUGARATNAM, ESQ. B. A.
<i>President</i>	:	MAS. B. PATHMANATHAN
<i>Vice-President</i>	:	MISS T. SELVANAYAKE
<i>Secretary</i>	:	MAS. S. KANDASAMY
<i>Treasurer</i>	:	MAS. T. BALASUBRAMANIAM

Our union has been able to grow from strength to strength and maintain its lofty ideals. We were fortunate to have been addressed by prominent speakers like Prof. R. Duraiswamy Shasthry of India, Mr. M. Balasundaram ex - M. P. Kopy, Mr. K. P. Haran Editor 'Eela Nadu' and Mr. A. Amirthalingam M. P. Vaddukodai. When we celebrated the United Nations Day last year, we were lucky to have Mr. A. Amirthalingam to address us. And Mr. Balasundaram was one of the guest - speakers at the Nehru Jeyanthi Celebrations.

Last year our Annual Dinner was held on a grand scale. Covers were laid for a hundred guests. Mr. M. Sivasithamparam was the chief guest. Mr. C. Subramaniam Emeritus Principal of Skandavarodaya, and Mr. K. V. S. Shanmuganathan a prominent advocatate were other guest speakers. Toast of the association was ably proposed by the chief guest and responded to by the Vice Patron.

This year we had a special complimentary Dinner to honour Mr. S. Cumarasamy, the out - going principal. Messrs S. V. Somasegaram and E. Sabalingam proposed the toasts of the College and Union respectively while Mr. V. Canagasabai acting principal and Mas. B. Pathmanathan our chairman replied to the Toasts. Miss T. Selvanayake and Mas. K. Kanagasingam proposed the Toast of the chief guest to which S. Cumarasamy responded. Miss K. Vimaladevi our star speaker proposed the Toast of the Guests.

The credit for these successes should go to the able and enthusiastic leadership and guidance of our Vice Patron, Mr. S. R. Shanmugaratnam. Our thanks are due to him. A word of special thanks is due to the retiring principal who encouraged our activities in every possible way. I like to thank all the members for their co-operation and unstinted help in all our endeavours.

S. Kandasamy
Hony. Secretary

TWENTY-FOURTH JAFFNA SCOUT TROOP

G. S. M. — MR. A. SIVAGNAM

A. S. M. — MR. C. S. RAJARATNAM

MR. S. R. SHANMUGARATNAM

MR. N. S. KANDIAH

MR. A. KANAGASUNDARAM

Troop Leader — MAS. R. AMIRTHALINGAM

It gives me great pleasure to record that scouting which was a regular feature at our college in the past has been recently revived by the encouragement given and initiative taken by our principal and our G. S. M.

We are fifty-six in number and are divided into seniors and juniors. Each section is then divided into four patrols. All the senior scouts are well trained and experienced. They all attended the patrol leaders training - camp held by the Jaffna Association. We also attended the Scout Rally held at the Old Park Jaffna. Our presence has had been an asset in the various college functions and meetings. Our services were highly commended during the various farewell functions accorded to our retiring principal, Mr. Cumarasamy.

We meet regularly twice a week. We have been given recently a fine scout

room. This has had been a fillip to our activities. Messrs S. R. Shanmugaratnam and N. S. Kandiah are in charge of the seniors. Mr. A. Kanagasundaram is in charge of the second class scouts. Mr. C. S. Rajaratnam is in charge of the juniors. Both Mr. Kanagasundaram and Mr. N. S. Kandiah attended the Kilinochi P. T. C. Camp held this year and they have come back with fresh ideas and added enthusiasm. Though all of us are very earnest about and devoted to our work it is the presence of our G. S. M. which acts as a supreme inspiring and uniting force. Our heart felt thanks are due to our principals, the past and the present, the Scout Masters and other members of the staff who have helped us.

Brother scouts, let's not rest satisfied but pursue steadfastly our goal.

R. Amirthalingam
Troop Leader

OLD BOYS ASSOCIATION

I have great pleasure in submitting this report of the Somaskanda Old Boys Association. The Annual General Meeting of the O. B. A. was held on April 14th 1965 at 4 p. m. in our College Hall. The following office-bearers were elected for the current year 1965 — 1966 :

<i>President</i>	:	THE PRINCIPAL
<i>Vice President</i>	:	MR. V. CANAGASABAI MR. T. KASINATHAN
<i>Secretary</i>	:	MR. S. MALAVARAYAR
<i>Asst. Secretary</i>	:	MR. S. MAHESWARAN
<i>Treasurer</i>	:	MR. K. KANDIAH

The Executive Committee met with all earnestness the same evening to discuss how the arrangement and contributions should be made in giving a befitting farewell to our retiring Principal Mr. S. Cumarasamy. The following resolutions were passed unanimously.

1. To institute a Cumarasamy scholarship for the poor and best students.

2. To accord a grand public farewell to the Principal in collaboration with other Societies and Unions of the College.

Five Committee meetings were held. It was decided to give a Tea-Party to our retiring Principal. An appeal was made to all members of the O. B. A.,

other than our Colombo branch to contribute to this farewell. I like to mention that they responded very satisfactorily. On behalf of the old Boys of this college, I take this golden opportunity to express our admiration and sense of gratitude to Mr. Cumarasamy for all the immeasurable services rendered to our Alma Mater since 1947 as the Principal and as the President of the O. B. A. from its inception. It is my bounden duty to thank all the members of the Association who responded in large numbers and made the functions a grand success.

S. Malavarayar
Secretary

THE PREFECT'S GUILD

It is my pleasant duty to submit our report for the year 1965. There are twenty members in our guild. — eight girls and twelve boys. Mr. S. Arumugam is the Senior Prefect. Our duties are strictly confined to the school premises and we maintain peace and order among students and help the authorities in organizing and carrying out school functions such as the Sports Meet, the Prize-Giving, the Navarathiri festival and Receptions and Farewells.

This year from the staff, seven teachers have been picked by the Principal to act

as masters-in-charge of discipline. Their advice and guidance have helped us immeasurably in the fulfilment of our duties, and also eased the burden of our work. The sense of unity and co-operation among the prefects has indeed enabled the guild to grow from strength to strength.

We are indeed grateful to our principals, past and present, the teachers who are entrusted with the task of enforcing discipline, and the staff in general for being our guides and friends.

K. Thanabalasingham
Hony. Secretary

KANDIAH HOUSE

House Master : MR. M. GANESHAN
House Mistress : MRS. S. SELLADURAI
House Captains : BOYS : MAS. V. SINNATHAMBY
GIRLS: MISS K. VIJAYALADCHUMY

It is with great pleasure I submit the report of our House for the year 1965.

This year we can be proud of our achievements especially in the field of athletics. In the history of our college Inter-house athletic competition this year only we won the first place.

Among our boys, our captain V. Sinnathamby and M. A. Vinayagamoorthy did well. Mas. A. Vinayagamoorthy got the post senior championship. Among our girls, our girls captain K. Vijayaladchumy and A. Vijayalaksmy did well to get the girls post senior and senior championship cups respectively. Our congratulations to those champions.

A good number from our House have found places in the college foot ball,

volley ball, net ball and cricket teams. It could be stated with pride that most of the first places in the elocution contest conducted by our College were won by members of our House. In short our House is in the forefront of all the college activities.

I take this opportunity to thank the House master and Housemistress who gave moral, financial and able guidance to achieve successes in the various activities. My thanks are due to the members of the house for their co-operation. Lastly I wish to thank the captains, and prefects for their yeoman services.

S. Pathmanathan
Hony. Secretary

THILLANATHAR HOUSE

House Master : — MR. A. KANAGASUNDRAM
 „ Mistress : — MRS. A. ELIATHAMBY
House Captain : — MAS. K. KANAGASINGAM
Vice Captain : — MAS. V. ARUMUGAM
Girls' Captains : — MISS S. KAMALANAYAKI
 MISS R. SATKUNAWATHY

It is with pleasure that I submit the report of my House. Looking back at the year's performance, I feel assured that we are on the way to regain our lost glory. This year has been a year of several achievements of which we could feel proud.

We were able to win the much sought Relay Challenge cup with great ease, while retaining the cup awarded for the best March Past Team. It is with great pride that I wish to mention that we were able to win the Cash Prize awarded for the Best Decorated House by out-beating the hitherto Champion Decorators: Kandiah House. The credit for this achievement should go to the house captain and his team.

Mas. V. Arumugam and Miss. Gुरुmani of our House won the senior Championship (Boys) and Inter Championship (Girls). Our congratulations to them.

I wish to congratulate Master V. Arumugam on being selected senior prefect of the college. Before concluding I wish to congratulate our captain Mas. K. Kanagasingam though he is not an athlete he was able to lead the House to greater achievements. My thanks are also due to Miss S. Kamalanayaki the girls captain and Mas. V. Arumugam our vice captain for their invaluable services.

I will be failing in my duty if I do not thank the enthusiastic House Master Mr. A. Kanagasundram, if not for whose magnetic presence we could not have achieved such grand success. My thanks are also due to Mrs. A. Eliathamby. May I thank every member of the house for the enthusiastic co-operation extended to me in my work.

K. Ponnampalam
Hony. Secretary

PONNAMPALAM HOUSE

<i>House Master</i>	:	MR. S. MALAVARAYAR
„ <i>Captain</i>	:	MAS. K. THARMALINGAM
„ <i>Vice Captain</i>	:	MAS. I. THURAIRAJASINGAM
<i>Girls Captain</i>	:	MISS S. SINNAPODY
„ <i>Vice Captain</i>	:	MISS. S. KANAPATHIPPILLAI
<i>Secretary</i>	:	MAS. S. PATHMANATHAN
<i>Treasurer</i>	:	MAS. A. SABANAYAGAM

It is with great pleasure I am submitting this report of our House for the current year. We fought hard to retain the championship, unfortunately we could not win back the championship because the sprinters did not do well in the finals. Yet we are proud to say that we have been defeated by Kandiah House only by one point. I congratulate the members of Kandiah House who emerged as the champions for the first time in the History of this College.

I am proud to say that some of our athletes did well in both the inter house and V. E. T. A. meets. In athletics we were the unrivalled champions in 1964. We annexed a number of cups this year too. Our vice captain Mas. I. Thurai-rajasingam was adjudged the senior champion. He secured a 2nd place in the V. E. T. A. meet. Our Senior relay team led by our captain Tharmalingam came first in the Inter-House meet. Our

boys Tharmalingam, Thurai-rajasingam and Kanagaratnam were the outstanding athletes at the meet. The return of star Athlete Mas. Kanagaratnam had given inspiration to our athletes. He was the cynosure of all eyes in the last J. S. S. A. meet. Miss S. Sarathadevy was adjudged the junior girl champion at our inter-house meet.

Hony. Secretary Mas. Baladevan represented our school at the J. S. S. A. meet and got a second place in the senior High-Jump. Our congratulations to him.

I wish to thank all the members of the House for their co-operation and help. In conclusion I wish to express my thanks to our House Master Mr. S. Malavarayar for his invaluable guidance and assistance.

S. Pathmanathan
Hony. Secretary

MALAVARAYAR HOUSE

<i>House Master</i>	:	MR. C. S. RAJARATNAM
<i>House Mistress</i>	:	MRS. P. SUBRAMANIAM
<i>House Captain</i>	:	MAS. K. RAJADURAI
<i>Girls Captain</i>	:	MISS. S. SAROJINIDEVI
<i>Secretary</i>	:	MAS. S. SATKUNALINGAM
<i>Treasurer</i>	:	MAS. S. MUTHUTHAMBY

The record of the year under review is hardly satisfactory, for many of the stalwarts had left us. However the newly enrolled members have been trying to retain the old glory. Naturally because of their inexperience our success has not been as grand as we wished it to be. Yet we are proud to record that Mas. S. Sivasamboob obtained the Post Senior Championship and Mas. S. Theivendran the Intermediate championship in the recent Inter-House athletic meet. The last two, together with Masters M. Sabanathan and K. Selvaratnam won laurels at the V. E. T. A. Meet. Our sincere congratulations to them. It also needs special

mention that our girls' captain Miss S. Sarojinidevi won the girls' post senior championship in the Inter-house Sports Meet.

We owe our entire success to the spirit of good will and co-operation, existing among the office-bearers and members alike. Our hearty thanks are due to our House master Mr. C. S. Rajaratnam and House-mistress Mrs. P. Subramaniam for their continuous encouragement and keen interest in all the activities of our House.

S. Satkunalingam
Hony. Secretary

EXAMINATION RESULTS

G. C. E. (A. L.) 1964 December. (Admitted to the Ceylon University)

T. Shanmuganathan	K. Mahalingam
R. Selvaratnam	Miss S. Kandiah
K. Mehanathan	Miss K. Krishnapillai
*S. Madras Mail	Miss J. Somasundarm
S. Satkuranathan	*V. Arumugam
N. Kandasamy	T. Thurairajah
N. Chittampalam	K. Veluppillai

Note : Everyone who was admitted to the University passed in all the four subjects except the two marked with asterisks.

The following students passed in 3 subjects in the G. C. E. (A. L.) Examination held in December 1964

Arts :

S. Kanagasabai	S. Ramachandra Iyer
S. Madras Mail	V. Ratnam
P. Manickavasagar	A. Sabanayagam
K. Nagendrarajah	Miss J. Somasundaram
T. Rajasingham	Miss M. Nalliah

Science :

V. Arumugam

The following students have been successful in the G. C. E. (O. L.) Examination held in August 1965.

Six Subjects :

V. Kugatharan, Dist. in Religion.	S. Saraswathy
P. Mailvaganam	S. Sivanandadevi, Dist. in Religion.
S. Ratnarajah	S. Sobithamany
S. Sivapalan, Dist. in Pure Maths.	S. Devisaraswathy, Dist. in Religion.
S. Thayanathan, Dist. in Pure Maths.	

Five Subjects :

S. Gnaneswaran	V. Thirunelnayaky
N. Pavalarajah	V. Mankairkarasy
S. Rasanayagam	V. Thavagobalapavalalingam
K. Vinayagamoorthy	

கல்லூரிக் கீதம்

ராகம் : சங்கராபரணம்

தாளம் : ஆதி

சீர்பல ஏந்திநம் அன்னை யை நிகர்த்திடும்
புநீசோ மாஸ்கந்தக் கல்லூரி
கார்நிகர் கொடையினன் மழவரின் கைந்தன்
கந்தைய வேள்தந்த கல்லூரி
ஏர்பெறு கலைகளை இலவச மாகவே
நந்தொளி மலரநீ இலங்கிடுதி
சீர்பண் பொருநம் சிந்தையும் வாழ்வும்
திருவுடன் செழித்திட வளர்த்திடுநீ

வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!

வாழிய வாழியவே!!

கர்ம வீரன்

க. சண்முகலிங்கம், B. Sc., Econ. (London), C. A. S.,
Vice-President O. B. A. (Colombo Branch)

காலைப்பொழுது ! தொழிலாளர் தத்தம் வேலைத்தலங்களுக்கு விரைந்து கொண்டிருக்கின்ற வேளை — பள்ளி மாணவர்கள் பாடசாலையைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நேரம் — தாய்மார்கள் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டியனவற்றைத் தயார் செய்து கொண்டிருக்கின்ற காலம் — ஓர் உருவம் சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரி அலுவலக அறையில் ஓயாது தம் வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும்

மத்தியான வேளை — மாணவர்கள் மைதானத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரம் — துணை ஆசிரியர்கள் உணவருந்தித் தங்கும் அறையில் பொழுது போக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற காலம் — ஓர் உருவம் அயராது பாடசாலையுள் கழன்றுகொண்டிருக்கும்.....

மாலை நேரம் — பள்ளிமுடிந்த காலை — எல்லோரும் வீட்டைப்பற்றிய சிந்தையுடன் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் வேளை — ஓர் உருவம் இதற்கு விலக்காகச் சலனமற்று விளையாட்டு மைதானத்தில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்துக் கொண்டிருக்கும்.....

காலத்தைக் கவனியாது தங்கருத்தை யெல்லாம் செலுத்திக் காரியம் நடாத்தும் அந்த உருவம் யார்? வேறு யாராக இருக்க முடியும்? சென்ற 17 வருடமாக ஓயாது மாணவர் நலனுக்காகச் செயலாற்றக்கூடிய ஒரே உத்தமர் — மக்கள் போற்றும் பெரியார் — மாணவர் ஏற்றும் தலைவர் — அவர்தான் அனைவரும் அன்பாக அழைக்கும் 'குமாரர்' என்னும் திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் — நமது கல்லூரி அதிபர் — கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக ஊனையும் உறக்கத்தையும் துறந்த உத்தமர்.

சுமார் 17 வருடங்களுக்குமுன் லண்டன் சர்வகலாசாலைக் கலைப்பட்டதாரியான இவர் சோமாஸ்கந்தாவின் வருங்காலத்தை நன்முறையில் ஆக்க அதன்

தலைவர் பதவியை ஏற்றார். 'எண்ணித் துணிக் கருமம்' என்பதற்கிணங்க, ஏற்ற தம் பணியை ஏற்றமுறச் செய்தார். ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றி, ஏற்பட்ட பல தடைகளைத் தகர்த்தி, தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்தி, தரமுடையவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்து, துவண்டவர்களுக்குத் துணை நின்று, தூங்குகின்றவர்களுக்கு ஊக்கங்கொடுத்து, இப்படிப் பல்வகையில் மாணவர்களின் மனவளத்தை உயர்த்தினார்; கல்லூரியின் கல்வி வளத்தைப் பெருக்கினார்.

இலங்கையில் இலவசக்கல்வி ஆரம்பிக்காத காலத்தில், கல்வியின் மேன்மையை உணர்ந்த உத்தமர் மழவராயர் கந்தையா, உயர்ந்த நோக்கத்துடன் தமது செல்வமனைத்தையும் கொட்டிக் கல்விச்சாலையொன்று அமைத்து, இலவசக் கல்வியை மாணவர்களுக்கு வழங்கினார். அன்றையின் கொடையால் பலர் வாழ்வு பெற்றனர்.

சிறுக ஆரம்பித்த பாடசாலை சிறப்படையக் காலம் எடுத்தது. உயர்ந்து வளரக்கூடிய ஒரு செழிப்பான கொழுகொழுகொம்பில்லாததால் துவண்டு போய்க் கிடந்து, பின் கொழுகொம்பு கிடைத்தவுடன் எவ்வாறு சீக்கிரம் உயர வளர்ந்து வருமோ, அவ்வாறே சோர்ந்து கிடந்த சோமாஸ்கந்தாவும், குமாரர் என்ற கொழுகொம்பு கிடைத்தவுடன் விரைந்து வளர்ந்தது. இது எவராலும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாத உண்மை.

பல பொதுத்தேர்வுகளில் நம் மாணவர்கள் சிறப்புக்கள் எய்தினர். சர்வகலாசாலை நுழைவுத்தேர்வில் பலர் வெற்றி கண்டனர்; இது கல்வித்துறையில், விளையாட்டுத்துறையில் — விளையாட்டு மைதானமே இல்லாதிருந்த காலம் போய், பெரிய திடலை ஆக்கி, கல்லூரியின் பெயரை இத்துறையிலும் பிரகாசிக்கச் செய்த பெருமை நம் அதிபரையே சாரும்.

மற்றைய அதிபர்கள் சாதிக்க முடியாததைக் குமாரர் எப்படிச் சாதித்தார்? ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்தால்தான் அதன் முழுப்பயனையும் பெறலாம் என்பதை உணர்ந்த அதிபர், மாணவர்களின் மனத்தையும் உற்சாகத்தையும் கவரக்கூடிய பல செயல்களைக் கடைப்பிடித்தார். வருடந்தோறும் தமது பணத்தை விட்டு ஒழுங்கு செய்யப்படும் சுற்றுப்பிரயாணங்களுக்குப், பரீட்சையில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் சிறப்பெய்தும் முதல் மூன்று மாணவர்களைக் கூட்டிச் செல்வார். அவரின் ஆதரவில் பஸ்முறை நான் பல இடங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

மத்தியான வேளையில் — உணவு அருந்தும் நேரத்தில்—உணவை மறந்து உலாவும் மாணவர்களின் உள்ளத்தைப்பறிந்து பல மாணவர்களுக்கு உணவுகூட அளித்திருக்கிறார்.

வினையாட்டுத்துறையில் கல்லூரி முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக, தம் பணத்தைக்கொண்டு மாணவர்களுக்குப் பல கருவிகளை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். ஏன்! உடல்வளம் குன்றி திருக்க, ஆக்கமளிக்க 'ஓவல்' போன்ற நீருணவுகளை வினையாட்டு வீரர்களுக்கு வழங்கியிருக்கின்றார்.

சிறிதாக ஆரம்பித்த பாடசாலை — கால வளர்ச்சியில் உயர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்த பொழுது—குமாரர் அதிபர் பதவியை ஏற்ற காலம்—கலைப்பாடங்கள் மட்டுமே கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன. இவரின் முயற்சியால் விஞ்ஞானபாடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு, இன்று சர்வகலாசாலையிலும் நமது மாணவர்கள் நுழைந்தது மட்டுமல்ல, அங்கு விஞ்ஞான விரிவுரையாளராயும் கடமை ஆற்றுகின்றார்கள். இச்சாதனையால் நாம் பெருமைப்பட அடிகோலிய கர்ம வீரன் நமது குமாரரே! இருபாலாரும் படித்துவரும் இப் பாடசாலையில் இன்றுவரை எத்தகைய அசம்பாவிதங்களும் நடைபெற்றதே இல்லையென்றால், அதிபரின் ஆற்றலுக்கு அது ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றதல்லவா? வீட்டிலுள்ள பாதுகாப்பையும் பராமரிப்பையும் விட பள்ளியில் குமாரரின் கண்காணிப்பில் இவை நன்கு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்

தான் முக்கியமாகப் பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் தயங்காது சோமால்சந்தாவுக்கு, தூர இடங்களிலிருந்துகூட அனுப்பி வைத்தார்கள்,

வகுப்பறையில் அதிபர் பாடம் கற்றுக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால் அதில் ஓர் தனிக்கவர்ச்சி! எவ்வளவு நேரம் சென்றாலும் சரிவர எல்லா மாணவருக்கும் புரியத்தக்கமுறையில் போதனை செய்யும் ஆற்றலுடையவர். கலைப்பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் இவர் விஞ்ஞானபாடங்கள்வரை படிப்பிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்.

அதிபரை நன்கு அறிந்தவர்கள் இவரில் காணக்கூடிய ஒரு பெரிய குணம்—யாவரையும் பாரபட்சம் காட்டாது சமமாக நடாத்துவதே. "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்", "ஏற்றத்தாழ்வுகள் மனிதனின் படைப்பு". இந்த உண்மையை அறிந்து தம் வாழ்க்கையில் இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கும் ஓர் சமுதாய சீர்திருத்தச் சிற்பி. "தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லையெல் ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்" என்று மக்கள் கவி பாரதியின் முழக்கத்தின் அரும்பெரும் கருத்தை நன்கு மனதில் கொண்டவர்.

அதிபரிடம் அறிவுண்டு; ஆற்றலுண்டு; அன்புண்டு; அகிம்சையுண்டு; அடக்கமுண்டு; ஆளும் வன்மையுண்டு; ஆதரவளிக்கும் குணமுண்டு; அனைக்கும் கரங்களுண்டு; அள்ளிக்கொடுக்கும் இதயமுண்டு; அனைத்துமே அவரிடமுண்டு.

பாடசாலைகளுக்கு மட்டுமல்ல, இத்துணைப் பெரிய உத்தமர் நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும். இத்தகைய குணம் படைத்த தலைவர் மக்கள் மத்தியில் இருத்தல் வேண்டும். சுபிட்சமுள்ளதோர் சமுதாயத்தைச் சமைக்கச் செயலாற்றவேண்டும். அத்தகைய அன்பரை, ஆதரவாளரை, அறிஞரை, 17 வருடம் அருஞ்சேவைக்குப்பின் இளைப்பாறிய ஏந்தலை, நம் இதயத்தில் ஏற்றிப் போற்றுவோமாக! எஞ்ஞான்றும் அவர் செயல்கள் நம் சிந்தையை விட்டு நீங்கா! மண்ணுள்ள காலம் வரை அவர் மணம் கமழவேண்டும். மக்கள் மன்னவனே வாழ்க! என்றும்! எங்கும்!

குன்று — ஒழுக்கத்திற்கு உறைவிடம் — நேர்மையின் நிலையம் — வாய்மைக்கு வாழ்விடம், தம் கடன்பணி செய்து கிடப்பதே என்ற குறிக்கோளுடையவர். “யாவிலும் புண்ணியங்கோடி ஆங்கோரேழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்” என்ற பொன்னையை வாசகத்தின் பொருளுணர்ந்து செயல் புரிபவர். கல்விக்காகவே தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவிட்டவர். ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகவே தம் நேரம் முழுவதையும் அர்ப்பணித்தவர். கிழமை நாட்களாயினும் சரி, வார விடுமுறை நாட்களாயினும் சரி, தவணை விடுமுறை நாட்களாயினும் சரி அவரைப் புத்தூர் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியிலேயே காணலாம். அவர் அங்கே வீணே உறங்கிக் கிடப்பதில்லை. எந்நேரம் பார்த்தாலும் ஏதாவது செய்துகொண்டே இருப்பார். ஒருநாள் ஒரு சனிக்கிழமை கடும் மத்தியான வெயில்நேரம் அதிபர் அவர்கள் தன்னந்தனியே தண்ணீர் இறைத்துக்கொண்டு நின்ற காட்சியைக்காணும் பேறு கிடைக்கப்பெற்றேன். அந்த உச்சி வெயிலில் அவர் வெயர்வை சிந்தத் தண்ணீர் இறைப்பதும் இடையிடையே ஓடோடிச்சென்று பூஞ்செடிகளுக்கும் வாழை மரங்களுக்கும் தண்ணீர் கட்டுவதுமாக நின்ற காட்சி எவர் உள்ளத்தையும் உருக்கவே செய்யும். இப்படியாக அவர் செய்த சேவைகள் — ஆக்கப்பணிகள் அனந்தம். இங்ஙனம் அவர் கஷ்டப்படவேண்டியதேன்? அவர் கடமையை மேலாக மதிப்பவர், கடமையுணர்ச்சி மிக்கவர் என்பதே காரணமாகும்.

கல்லூரியின் வளர்ச்சி

இன்று இலங்கையிலுள்ள முதலாந்தரக் கல்லூரிகளுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமது ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரி இற்றைக்குச் சுமார் முப்பத்துநான்கு ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொன்றாகும். இப்பாடசாலை ஆரம்பமான ஆண்டில் எழுபத்தொரு மாணவர்களே இங்கு படித்தனர்

என அறியக்கிடக்கின்றது. அன்று தொடக்கம் இப்பாடசாலை சிறிது சிறிதாக வளர்ந்துகொண்டே வந்துள்ள தெனினும், 1-1-1949 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே அதாவது இதுகாலவரை அதிபராயிருந்து இளைப்பாறிய திரு. சு. சூமாரகுவாமி அவர்கள் இக் கல்லூரியின் அதிபராகப் பதவி ஏற்றதன் பின்னரே, எவரும் எதிர்பாராத அளவுக்குச் சகலதுறைகளிலும் எமது கல்லூரி வளர்ச்சியுற்றுக்கொண்டு வந்துள்ளமை யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

சமயத்தொண்டரும் கொடை வள்ளுமாய் திரு. மழவராயர் கந்தையா அவர்கள் வித்திட்ட ஆங்கிலம், தமிழ் எனும் இரு கிளைகளைக்கொண்ட எமது கல்லூரியாகிய கல்லால விருட்சம் தனித்தனியே படர்ந்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கையில் எமது அதிபர் அவர்களின் பெரு முயற்சியால் 1954 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியாகிய விருட்சத்தின் இரு கிளைகளும் ஒன்றாய் இணைந்தன. இவ்விணைப்பினால் அவற்றின் முழுப்பலமும் ஒன்று சேர்ந்து இன்று பன்னூற்றுக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கு அறிவாகிய நிழல் பரப்பிப் பொலிந்து விளங்குகிறது. 1955 ஆம் ஆண்டில் எமது கல்லூரியின் தரம் உயர்த்தப்பட்டதுடன், எச். எஸ். சி. வகுப்புத் தொடங்குவதற்கும் வித்தியாதிபதியால் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்டது. மேலும் 1-1-1958ல் எமது கலாசாலை ஓர் உயர்தரக் கல்லூரியாக வித்தியாபகுதியினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இவையனைத்திற்குங் காரணம் அதிபர் அவர்களின் அயரா உழைப்பும் தன்னலமற்ற சேவையுமேயாகும். மேலும் அதிபர் அவர்களின் பெரு முயற்சியின் பயனாகக் கல்லூரிக்கருகேயே சகல வசதிகளும் பொருந்தப்பெற்ற ஒரு சிறந்த விளையாட்டு மைதானமும் வாய்க்கப்பெற்றுள்ளது. இன்னும் ஒரு சிறந்த கல்லூரிக்கிருக்கவேண்டியவையான இரசாயன — பெளதிக ஆய்வுகூடம், மனையியல் பயில் கூடம், வாசிக்கசாலை, நூல்நிலையம், கைத்தொழிற்சாலை போன்ற

வசதிகளும் அமையப்பெற்றதாக எமது கல்லூரி இன்று விளங்குகின்றது. இன்று திரு. மழவராயர் கந்தையா அவர்கள் உயிர் பெற்றெழுந்து வந்து இக் கல்லூரியைக் காணும் பாக்கியம் கிடைக்கப் பெறுவாராயின் “ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகளைச் சான்றோ ளெனக்கேட்ட தாய்” மனப்பாங்கினைப் பெற்றின்புறுவார் என்பது திண்ணம்.

கல்லூரியே அதிபரின் உடல், பொருள், ஆவி

கலைக்கோயிலாக இன்று காட்சியளித்துக்கொண்டிருக்கும் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகவே அதிபர் அவர்கள் தம் பொன்னான காலத்தின் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டார். இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியே தம் உடலின் வளர்ச்சி, குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சியே தாம் தேடக்கூடிய பொருள் வளர்ச்சி, இக் கல்லூரியின் புகழ் வளர்ச்சியே தம் உயிர் வளர்ச்சி எனும் குறிக்கோளுடன்

அல்லும்பகலும் அயராது உழைத்தார்: எண்ணிய காரியத்தைப் பூரணமாகச் செய்து முடிப்பவர்கள் ஒரு சிலரே. ‘எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்’ என்கின்றார் வள்ளுவர். எங்கள் அதிபர் அவர்களும் மன உறுதி படைத்தவர். ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணுவாரானால் அவ்வேலை முடிவுறும்வரை உறங்காது உழைப்பவர். அவர் இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொண்ட ஒவ்வொரு பணியும் வெற்றியையே அளித்துள்ளது. அவர் எங்கள் ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் நீங்கா இடம்பெற்றுவிட்டார். அவர் செய்த சேவையினைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவதே அவருக்கு நாம் செய்யும் உபசாரமாகும். அவர் சென்ற செவ்விய வழியே தொடர்ந்து செல்வதே அவருக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறாகும். வாழ்க அவர் தொண்டு! வளர்க அவர் புகழ்!!

ஆழி சூழும் உலகாளும்
 அரச னாக வேண்மேனில்,
 வாழும் வாழ்வில் உன்னையும்நீ
 மறந்து வாழ வேண்மேடா!
 ஏழை யாகி எளியவரின்
 எளிய னாக வேண்மேடா!
 தோழ னாகி யாவர்க்கும்
 தோண்ட னாக வேண்மேடா!

— தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை

எங்கள் அதிபர்

சு. வைகுந்தநாதன்,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

எங்கள் அதிபரவர்களின் ஒங்கியுயர்ந்த உடற்கட்டையோ, ஆன்றவிந்தடங்கிய தோற்றத்தையோ, அறிவொளி வீசும் கண்களையோ, அநுபவமுத்திரை பதித்த நெற்றியையோ நான் கூறத் தேவையில்லை. அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தையோ ஆங்கிலத்தில் அவர் பெற்ற கலைமாணிப் பட்டத்தையோ, துணையாகிரியராயும் அதிபராயும் நீர்கொழும்பிலும் புத்தூரிலும் ஆற்றிய சேவையையோ நான் கூற வரவில்லை. அவரைத் தெரிந்தோர் இவை பற்றி நன்கு அறிவர். இவைபற்றி என்ன எழுதினாலும் அது ஆயர்பாடியில் பால் விற்கப்போனவாறாகத்தான் முடியும். அவரைப்பற்றிச் சுவை சுவையான செய்திகள் பலவற்றைப் பக்கம் பக்கமாய் எழுதலாமாயினும் அவர் போற்றிக் கடைப்பிடித்த கொள்கைத் திருவிளக்கின் ஒளியிலேயே அவரைக் காட்டி விடலாமென நினைக்கிறேன். “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்குவது” தானே முறை.

அதிபர் கல்வியை முன்னேற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டாலும் “ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்” என்ற வள்ளுவரின் விழுமிய கொள்கையையே போற்றிக் கடைப்பிடித்தவர். பண்பாடும், ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஆசிரியரிடம் படிக்கும் பிள்ளையின் உள்ளம் பிள்ளைக்குத் தெரியாமலும் ஆசிரியனுக்குத் தெரியாமலும் பண்படுகிறது. இப்பண்பிலேயே இன்பம் காண்பவர் எங்கள் அதிபர். இறுதியாக அவரால் அளிக்கப்பட்ட பழைய மாணவருக்கான விருந்துபசார உரையிற் கூட ஒழுக்கம், தியாகம், கடமை உணர்ச்சிகளில் தலைசிறந்த

பழைய மாணவர்களைப்பற்றிப் பெருமையடித்து இன்பம் கண்டார். இன்றைய சமுதாயம் ஒழுக்கத்தையோ பண்பாட்டையோ சிறிதேனும் சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிபரைக் காணவரும் பெரும்பாலான பெற்றாரும் உற்றாரும் ‘தம்பி ஆங்கிலத்தில் எப்படி, வீஞ்ஞானத்தில் எப்படி, தங்கைச்சிகணக்கில் எப்படி? என்று கேட்கிறார்களே தவிர, தம்பியின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடெப்படி, நேரத்துக்கு கல்லூரிக்கு வருகிறார்களா? என்று கேட்போரைக் காணமுடியாது. ஆனால் மாணவர்கள் எப்பொழுதும் காய்தலுவத்தலின்றி உண்மையை அறியும் ஆர்வம் கொண்டவராக வளர வேண்டுமென்பதே அதிபர் கண்ட இன்பமாகும். வாழையின் கீழ்க் கன்றுங்கனி உதவுவதுபோல அவரின் மாணவர்களாகிய நாம் எங்கள் ஒழுக்கத்தின் ஏற்றத்தையும் தோற்றத்தையும் அதிபர்கண்டு இன்புறுமாறு ஒழுக்குவோமாக.

கல்வியால் மட்டும் மாணவர்களை ஆற்றல் பெற்றவர்களாக ஆக்காமல் வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றுவதே அவர் கொள்கையாகும். சோமாஸ்கந்தாவின் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்று கூடிய (Get-together), வைபவத்திலும் கூட மூன்று மணித்தியாலங்களாகத் தமது கொள்கைகளைப்பற்றியும் மாணவர்கள் எப்படி ஒழுக்கவேண்டும் என்பது பற்றியும் மிகவும் தெளிவாக விளக்கினார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் பேசும்போது “எனது சுகலீனம் காரணமாக ஒரு நாளும் லீவு எடுத்ததே கிடையாது. இன்னும் இருபது வருடங்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை யாற்றுவேன். என்னிடம் ஒரு பெரிய குறை மிகவும்

ஆழமாகப் பதிந்திருக்கிறது. அதாவது வீவுக் கடிதத்தை என்னால் பார்க்கவும் சரிக்கவும் முடியாது. ஒன்பது மணிக்குப் பின்னர் வரும் மாணவர்களாலேயே எனக்கு மிகப் பெரிய கரைச்சல். இத்தகைய கொள்கைகளை என்னால் மாற்றவும் முடியாது. இதிலிருந்து தப்பக் கூடிய ஒரு வழி ஒய்வு பெறுவதுதான். இவற்றிலிருந்து அவரது அடங்காக்கல்விப்பற்றையும், காலத்தை வீணாக்காது உழைக்கும் குணத்தையும், தொழில் திறமையையும், எடுத்த கருமத்தைச் செவ்வனே செய்துமுடிக்கும் ஆற்றலையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்காக அவரை நாம் போற்றுவோமாக.

நமது நாடும், மொழியும், நம் மக்களும் உலக மக்கள் மதித்துப் போற்றும் வகையில் சிறப்படைய வேண்டும் என்னும் பெருவேட்கையுடையவர்: ஆங்கிலமும், செந்தமிழும் வேறு பல மொழிகளும் பயின்று தாம் பெற்ற கல்வியின் பயனைத் தம் நாட்டு மக்கள் அடையவேண்டுமென்னும் நன்னைக்கத்துடன் ஆங்கிலத்தை முறையாகக்கற்றுக் கொடுத்துக் காற்சட்டை உத்தியோகங்களையும் தேடித்தந்தார். திறமையுள்ள மாணவர்களை ஊக்குவித்துப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு அனுப்ப முயன்றார். ஆனால், படிப்பின் நோக்கம் பிழைப்பு என மாணவரும் பெற்றோரும் கருதியமையால், பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்லக் கூடிய காலத்தில் உத்தியோகத்தை நாடிப் பாடசாலைப் படிப்பை விட்டு விட்டனர் பலர். இச் செயல் அதிபர் அவர்களின் மனத்தை மிகவும் வருத்தியது. ஒருமுறை பழைய மாணவர்களது கொழும்புக்கிளைக் கூட்டத்தில் பேசியபோது, ஒவ்வொரு வருடமும் குறைந்தது இருபது மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்புவேன் என்றார். இக்கனவு அவர் பதவிக்காலத்தில் நிறைவேறவில்லை. இன்று வரையும் கலைத்துறைக்கும், விஞ்ஞானத்துறைக்கும், பொறியியல் துறைக்கும் நேரடி

யாகப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பிய போதும் வைத்தியத்துறைக்கு ஒருவரையும் அனுப்ப முடியவில்லை. இதற்காக அவர் செய்த தியாகங்களும் உழைப்பும் அளப்பரியது. ஆகவே கல்வியுலகில் அதிபர் அவர்கள் கண்ட கனவை நினைவாக்கும் முகமாக எமது பிள்ளைகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து வருடா வருடம் கலை, விஞ்ஞானம், பொறியியல், வைத்தியம் ஆகிய துறைகளில் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்விபயிலப் பலரை எமது கல்லூரியின் முகமாக அனுப்பும் பணியில் உழைப்போமாக.

எந்தத் தொழிலையொட்டியும் அதிபரவர்கள் உயர்வு தாழ்வு காட்டியது கிடையாது. ஒருவர் தம் கையால் ஒன்றை ஆக்குவதால் எழும் இன்ப உணர்ச்சியைக் கண்டு அனுபவித்தவர் எங்கள் அதிபரவர்களே. இத் தொழிற்சமத்துவ ஞானத்தை மாணவர்களிடம் நன்கு வேருன்றச் செய்தார். பாடசாலைகளில் சிரமதான இயக்கம் தொடங்குவதற்கு முன்னரே அல்லும் பகலும் சிரமதான முறையில் உழைத்துவருவதை அவருடன் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் அறிவார்கள். அவர்பணி எல்லாம் கல்லூரியின் வளர்ச்சி ஒன்றிலேயே பெரிதும் அடங்கியுள்ளது. எப்பணியை மேற்கொண்டாலும் அதற்காகத் தம் நேரத்தையும் உழைப்பையும் பணத்தையும் செலவிடுவார். புறத்தே தூற்றித் திரிபவர்கள் இருந்தாலும் அதனையும் மறந்து சமன்காட்டும் கோல்போல ஒழுகினார். தனது உழைப்பில் பெரும் பகுதிப் பணத்தைக் கல்லூரிக்குச் செலவழித்தார். இதை இங்கு கூறுவது அவருக்கு இழுக்காகுமோ எனவும் அச்சம் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் பொருளால் பெற்ற இன்பத்தையல்ல— கொள்கையால் பெற்ற இன்பத்தையே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு விளையாட்டு அவசியமில்லை என்பதை அதிபர் நன்கு அறிவர்.

காரணம், அவர்கள் பாடசாலைக்கு வராத நேரங்களில் ஓடியாடித் தோட்டத்தில் நன்றாக வேலை செய்வார்கள். இதனால் அவர்கள் உடல் வளர்ச்சியடையுமே தவிர உள்ளம் வளர்ச்சி யடையாது. உள்ளமானது கல்லியால் அடையும் பண்பாட்டுடன் விளையாட்டுக்களில் பழகும் பழக்கங்களை விட்டுக்கொடுப்பது, போட்டிகளில் சமரசம் காண்பது, தோல்வியைக் கண்டும் சலியாது உழைப்பது, எதிரியின் தோற்றத்தைக் கண்டும் பயப்படாமல் இருப்பது, தோல்வியைக் கண்டும் மனங் கோணாமல் வெற்றிக்கு உழைப்பது, தோற்கும் நேரத்திலும் திறமையாக விளையாடுவது போன்ற பழக்கங்களையும் ஒருவர் ஒன்றாகப் பெறும் பொழுதே முழுமனிதனை முடியும். இதற்காகவே அதிபர் விளையாட்டில் முக்கிய கவனமெடுத்தார்.

பொதுவாக எங்கள் அதிபரிடம் நாங்கள் கண்ட பண்புகளான அன்பு, நான், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை எனச் சான்றாண்மைக்கு ஊன்றுந் தூண்களாகச் சொல்லப்பெற்ற நற்பண்புகள்

யாவும் இவர்களிடத்து ஒருங்கே நிறைந்திருத்தலை நெருங்கிப்பழகியவர் யாவரும் நன்குணர்வார்கள். தியாக மனப் பான்மை மிகுந்த இவர் அதிபராக இருந்த 17 வருடகாலமும் தம்மைக் கல்லூரிக் காகவே தியாகஞ் செய்த உத்தமர்.

இறுதியாக அறிவு, ஆற்றல், உழைப்பு இன்ன பிற எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் என்னைவிட மூத்தவரே. மூத்தவரை இளையோர் வாழ்த்துதல் அடாத செயலாகும். “அடாது செய்வோர் படாது படுவர்” என்ற பொன்னுரை உணர்வு இருந்தும் பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் சார்பாக அவர்களை நான் வாழ்த்துகிறேன். அதிபர் அவர்களை நான் வாழ்த்துவதா! ஆம் வாழ்த்துவதும் தாம் வாழத்தானே! நாங்கள் வாழ அவர்களை வாழ்த்துகிறேன்.

“நினக்கென வரைந்த ஆண்டுகள்
எல்லாம்
மனக்கினி தாக வாழிய.....”

என அதிபர் அவர்களை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

உள்ளிருக்கும் ஒன்பொருளே, உன்னை நான் உலகெலாம் தேடியலைகிறேன். என்னே!

ஒவ்வோர் உயிர்க்கும் உயிராய் மனத்தினுள் தெய்வம் மனச் சாட்சியாய் எழுந்தருளியுள்ளது. ஆனால், அதை இன்னதென்று சுட்டிக்காட்ட இயலாது. பின்பு அதைப் புறக்கணிக்கவும் இயலாது. தன் போக்கில் தன் காரியத்தை அது நிறைவேற்றுகிறது. நமது ஆணவம் தலையெடுத்திருக்கும்போது மனச்சாட்சி மறைந்திருக்கிறது. ஆணவத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அமைதியுற்றிருக்கும்போது மனச் சாட்சி பேசுகிறது.

— சுவாமி சித்பவானந்தர்

‘புதுவையில் ஒரு புனிதன்’

சு. பரமேஸ்வரன்,

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

‘பழைய மாணவன்’ என்ற நோக்கில் அதிபரின் சேவையை விமரிசித்து எழுதுவதிலும் பார்க்க, திட்டபூர்வமான அவரது சேவை நலனை ‘புதுவைவாசி’ என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்ப்பது தான் சிறந்தது என்பது என்கருத்து— இந் நோக்கில் திரு. குமாரசுவாமி அவர்களின் சேவையினை புத்தூர்— அதனைச் சுற்றியுள்ள மக்கள் நுகரவும், நுகர்ந்து போற்றவும் பேற்றினைப் பெற்றது ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. — எத்தனையோ சமூகத் தொண்டர்களையும் பிரமுகர்களையும் பெற்ற எமது பகுதி மக்கள் திரு. குமாரசுவாமி அவர்களைப் போல எவரையும் அவ்வளவுக்குப் பாராட்டியதில்லை— அவரது சேவையை இழக்கும்போது பெறுகின்ற ஒரு அதிக சோக உணர்வு போல் எவர் பிரிவின்போதும் பெற்ற தில்லை.

குமாரசுவாமி அவர்களின் பதினேழு வருடப் பெரும் பணியினால் கல்லூரியடைந்த மாற்றங்கள் எண்ணில. சோமாஸ்கந்தாவின் வரலாற்றின் பெரும் பகுதி ‘குமாரரின்’ சேவையின் வரலாறுகவே காட்சியளிக்கின்றது. இருந்தும் கல்லூரியில் ‘குமாரரின்’ தொண்டு நிலைத்து நிற்கவும்—அத்தொண்டினால் வீறுபெற்று வளர்ச்சி பெறவும் துணைபுரிந்த சூழ்நிலையை ஆராய்வதற்கு கல்லூரியின் பூர்வீக நாட்களைச் சிறிது பின்நோக்க வேண்டும். 1931ஆம் ஆண்டு தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலை வெறுமனே சில ஆசிரியர்களைக் கொண்ட சிறியளவிலான பள்ளியாகவே யிருந்தது. அன்றைய நிலையில், அதற்கு உதவி நன்கொடை பெறச் செய்த முயற்சிகள் காலச் சூழ்நிலையுடன் ஒட்டிய சில பிரச்சினைகளால்

பயனற்றனவாகி விட்டன. அதன்பின் 1936ஆம் ஆண்டு கல்லூரியினைப் பதிவு செய்து உதவி நன்கொடை பெறச் செய்து அதன் வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புமையத்தை ஏற்படுத்தியவர் அந்தநாள் முகாமைக்காரராக இருந்த காலஞ்சென்ற எனது பேரனார் திரு. ச. தில்லை நாதர் அவர்களே. அவரளித்த இப்பெருமாற்றத்தினை அடுத்து திருவாளர்கள் கதிரேசம்பிள்ளை, தணிகாசலம், வீரசிங்கம் ஆகியமூவரும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கான ஆரம்ப அத்திவாரத்தை ஓரளவில் இட்டனர். 1949ஆம் ஆண்டு கல்லூரியில் சேர்ந்த ‘குமாரர்’ படிப்படியான திட்டபூர்வமான செயற்பாடுகளை கொணரத் தொடங்கினார்.

கடமை-சேவை என்பது ‘குமாரர்’ரின் உள்ளத்தில் ஊறி உதிரத்தில் கலந்திருந்தது. இவருக்கு ‘கல்லூரி’ என்றால் வெறுமனே ஏடுகளைப் புரட்டும் ஒரு நிலையம் என்பதில்லை. பல நூற்றுக்கணக்கான சுடர்க்கொழுந்துகளின் அறிவு வளமும், ஒழுக்கச் சிறப்பும் பண்பாட்டுச் செழுமையும் அவர்களின் ஒருமைப்பாடான உயிர்ச்சத்து நிரம்பிய ஒத்துழைப்பில் உருவாகக்கூடிய ‘தேசிய இலங்கை’ என்ற உணர்வுக்கான பயிற்சிக்களம்— நானையுலகில் சீரான பொருளியல் கட்டுக்கோப்பினை நிறுவ உதவும் தளபதிகளைத் தயார்செய்யும் பாசறை. எனவேதான் சாதாரணமாக மற்றவரைப் போல வருவது, பாடங்களைக் கற்பிப்பது— போவது— சம்பளத்தை எடுத்துக் கருவூலத்தைப் பெருக்குவது என்ற வரட்டுப் பழக்கத்தினைக்கொண்ட எந்திர வாழ்வை உள்ளளவேனும் கொள்ளாது, ‘கடமை’ என்ற அடித்தளத்தில் வாழ்ந்தவர்.

முதற்றரக் கல்லூரி அதிபரின் சம்பளம் பெறும் 'குமாரர்' நினைத்திருந்தால் சுகபோக வாழ்க்கை நடாத்தியிருக்கலாம். ஆனால், ஒரு நாளின் இருபத்துநான்கு மணி நேரத்தையும் கல்லூரியில் கழித்து அதன் பெரும்பகுதியைக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கியவர் அவர்.

அன்னார் நீர்கொழும்பில் வாழ்ந்த நாட்கள் அவரது தியாக வாழ்வின் ஆரம்ப ஏடுகளைக்கொண்டது. அவ்வேடுகளில் பிரதேச உணர்வும் நெஞ்சுறுதியும் பெரிதும் படைத்த அப்பகுதி மக்களே "தமது பெருந்தொண்டர்" என்று குமாரரைச் சென்னியில் வைத்துப் போற்றிய நாட்களை நாம் கண்டு பூரிப் படையலாம். நீர்கொழும்பு வட்டாரத்தேர்தல் ஒன்றிலே பத்துவருடகாலமாகப் பட்டினசபைத் தலைவராய் இருந்த அப்பகுதி மகன் ஒருவரையே, தமது ஒப்புயர்வற்ற உழைப்புத்திறனால் தோற்கடித்து வெற்றிவாகை சூடினவர் 'குமாரர்'. அவ் வெற்றியுடன் அச்சமூக மக்களுக்கு எவ்வித பட்சபாதமும் காட்டாது தூய பணிபுரிந்த பெரும் செம்மல் அவர்.

அதிபரின் கடமை வாழ்வுக்குப் பக்க பலமாக நின்ற பலர் அன்னாரின் தூய சீர்திருத்த மனப்பான்மையைப் பெரிதும் வரவேற்றிருக்கின்றனர். என் சிறிய தந்தையார் திரு. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் அடிக்கடி அதிபரை 'ஒரு சீர்திருத்த வாதி' என்றே அழைப்பார். சீர்திருத்த புரட்சியாளர் என வருணிக்கப்பட்ட பலரை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். இவர்கள் சமூகத்தில் படிந்த சீர்கேடுகளைக் கூறுவதில் புரட்சிக்காரர்களே யன்றி; அவற்றைப் போக்குவதில் புரட்சிக்காரர்களல்ல. சீர்கேடுகளைச் சித்திரிப் பவன் சீர்திருத்தவாதியல்லன் — சீர்கேடுகளைப் போக்கிச் சமூகத்தைச் சீர்திருத்து பவனே சீர்திருத்தவாதி. இந் நோக்கில் அமைதியான சீர்திருத்தத்தைப் புரிந்தார் அதிபர்.

'தாபகரின் குடும்பத்தவர்' என்ற மரபுவழி நினைவில் உயர்ந்து நின்ற என் சுற்றத்து இளையோர்கட்குத் தமது

நேர்மை நிரம்பிய சமத்துவம் தவறும் நோக்கில், அவர்கள் வாழ்வு நிலையிலும் இலட்சியத் திறனிலும் ஒங்கி நிற்க வேண்டும் என்று கற்றுத்தந்தவர் அதிபர். இத்தகைய உழைப்பின் செம்மல் ஏழ்மை நிரம்பிய மாணவர் நிலையையிட்டுக் கண்ணீர்விட்டுக் கலங்கியிருக்கின்றார் — அவர்கள் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து அவர் கட்டுச் சத்து நிரம்பிய ஆலோசனைகளையும் பொருளியல் உதவிகளையும் அளித்து அவர்கள் வாழ்வைச் செப்பிவிட்டார். எந்தவொரு தவிர்க்கமுடியாத சந்தர்ப்பத்திலும் மாணவர்களிடையே பாரபட்சம்—ஏற்றத்தாழ்வு காட்டினார் என்பதை அன்றாடை விஷமத்துக்கு குற்றம்சாட்டும் குதர்க்கவாதிகள் கூட ஏற்றுக்கொண்ட தில்லை.

" வெண்ணிற ஆடை தரித்து உடல் அலுக்காமல் சுகபோகமாக எதிர்காலத்தை நடாத்தலாம் என்ற அசட்டு எண்ணத்தில் அமிழ்ந்து விடாதீர்கள். இந்நாட்டின் பொருளியல் நிலையில் எத்தொழில் புரியவும் உங்களை நீங்களே தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்" எல்லா மாணவர்கட்கும் அடிக்கடி 'ஓதும்' அந்த அறிவுரை வார்த்தைகள் இன்றும் என் காதில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. பாறையில் செதுக்கிய நிலையான எழுத்துக்களைப் போன்று அந்த வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு மாணவனின் உள்ளத்திலும் ஆழப் பதிந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அறம் தழைத்து ஓங்க, மதுரையில் சொக்கநாத பெருமான் மனித உருவிலே வந்து மணசுமந்த வரலாறு நம்மிற் பலருக்குத் தெரியும். ஆனால்—தொழில் மகத்துவத்தை இளைஞர் பயின்று நாட்டின் பொருளியல் வளத்தைச் செழுமையாக்குவதைக் கற்றுக்கொடுக்க 'குமாரர்' வியர்வையில் நனைந்து மணசுமந்த வரலாறு சிலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். 'தொழில் மகத்துவ வாரம், தேசிய சேவை, சிரமதானம்' என்ற பேச்சளவிலான செயல்களை அரசாங்கம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னரேயே இவை எல்லாம் கல்லூரியில் அவரின் தலைமையில் நடந்தேறின.

“ சிரேஷ்ட பாடசாலைகளில் கூட்டுக் கல்வி நடைமுறையில் வெற்றிபெற முடியாத ஒன்று—மாணவர்கட்குத் தீங்கு விளைவிப்பது ” என்றெல்லாம் பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம். அதிபர் கூட்டுக்கல்வி முறைக்கு எதிரானவரல்லர். தமது ஒப்பற்ற திறமையினால் அம்முறையினைத் தூய்மையாகவும் சிறப்பாகவும் எவ்வித அனர்த்தமுமின்றி நடாத்திக் காட்டிய செல்வீரர் அவர்.

ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பதினேழு வருடங்கள் பணிபுரிந்த அதிபர் நோயென்று ஒருநாளேனும் படுக்கையில் படுக்கவில்லை. பதினேழு வருட காலத்திலே ஆக நான்கே தான்கு நாட்கள்மட்டும் லீவு எடுத்துள்ளாரென்றால் அச்சிறப்பினை எழுதச் சொற்பஞ்சம் தோன்றுவதனை என்னால் உணர முடிகின்றது. அந் நான்கு நாட்களிலும் சாவீடுகளும் வழக்குகளும் அவரது லீவுகளுக்குக் காரணமாயிருந்தனவாம்.

நேர்மையும் தன்நம்பிக்கையும் குமாரரிடம் பெருமளவு குடிகொண்டிருக்கின்றன. என் வாழ்விலேயே அவரைப் போன்ற நேர்மையும் தன்னம்பிக்கையும் வாய்ந்த மனிதரைச் சந்திக்கவேயில்லை. எதனையும் ஒளித்து மறைக்காமல் உள்ளபடியே நேராகக் கூறிவிடுவார். சுய நலமும், சொந்த வாழ்க்கையை உயர்த்

திக்கொள்ளும் பேரவாவும் படைத்த ஒருசிலர் துல்லிய மனம் படைத்த எம் அதிபரைப் புண்படுத்தும் போதெல்லாம் நம் உணர்வுகள் கொதித்தெழுவதுண்டு. இவர்கள் கல்லூரியின் மூலதனத்தை — செழுமை படைத்த எம் செல்வத்தை நாசமாக்கவும் முனைந்திருக்கலாம்: ஆனால், நேர்மையும் நெஞ்சுறுதியும் படைத்த எம் செல்வமாம் குமாரர் எதற்கும் அசந்துவிடாது தமது சேவையை உயிர் மூச்சாகக்கொண்டு பணிபுரிந்த உத்தமர்.

அதிபரைப் பற்றி எவ்வளவோ எழுதலாம். சுவையான செய்திகள் பல சுமைசுமையாக இருக்கின்றன. ஆனால், தொடுவானத்தை நோக்கி நடக்க நடக்க அதன் எல்லை வளர்ந்துகொண்டே போவதுபோல் அதிபரைப்பற்றி எழுத எழுத அவரின் எல்லை வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது.

குமாரரின் கடமைவாழ்வி லிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நான்கு அம்சங்கள்: நேர்மை, தளரா உழைப்பு, கடமை உணர்வு, அஞ்சாமை. அவருடைய இலட்சியக்கனவு நிறைவேற, ஆசிரியர் — மாணவர் — பெற்றோர் அனைவரும் சேர்ந்து கல்லூரிக்காக உழைப்பதைத் தவிர அன்றாளுக்கு நாம் வேறு என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்?

நிகழ்வதெல்லாம் நின்செயல் எனக் காண்பவனுக்கு நலமேது, தீது ஏது?

மனிதன் ஒருவனுக்குப் பிறர் தீங்கு இழைக்கின்றனர். அத் தீங்கு அவனுக்கு எப்படி வந்ததென்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். தனது மனதில் உள்ள தீங்கு புறச் செயலாக வடிவெடுத்து அவரிடம் வந்தது. தீங்கை ஏற்பதற்கான தீய மனமுடையவனுக்கே புறவுலகினின்று தீங்கு விளைகிறது. சான்றோனுக்கு வரும் தீங்கை அவன் தீங்காக ஏற்பதில்லை.

— சுவாமி சித்பவானந்தர்

தெய்வம் வாழ்ந்த கலைக்கோயில்

இ. செல்வரத்தினம்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

தெய்வத்தின் நினைப்பு உண்டான வுடன் பரிசுத்தம் உள்ளத்தில் நிறைகின்றது. பரிசுத்த உணர்விலே பயமும் பக்தியுமே எஞ்சி நிற்கின்றன. பக்தி பயத்தில் இருந்து உண்டானதா? இல்லவே இல்லை. பக்தியில் இருந்தே பயம் தோன்றுகின்றது. இந்தப் பயம் பக்தியில் இருந்து தோன்றும் பணிவு. அந்தப் பணிவும் பக்தியும்தான் பயமாக உரு வெடுக்கின்றன. பரிசுத்தத்திலே அழுக்குக்கு இடமேது? தூய்மையிலே களங்கம் படிந்திருக்கின்றது என்று யாரும் கூற முடியுமா? களங்கம் படிந்தது தூய்மை தானா?

நமது அதிபரின் நினைவு நம் உள்ளத்திலே தோன்றியதும் நமது உள்ளத்தில் பயமும் பக்தியும் கலந்த தூய நினைவுதான் படர்கின்றது. நம் கண்முன்னே தினமும் நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் அவரைத் தெய்வமாகத்தான் என்னால் பார்க்க முடிகின்றது. வேறு கோணத்தில் அவரை என்னால் பார்க்கவே முடியவில்லை. உலகத்திலே நம் கண்முன்னே நடமாடுகின்ற பலதெய்வங்களை உணர்ந்து மதிக்க நம்மிற் பலருக்குத் தெரிவதில்லை. மனித தெய்வங்களைப் போற்றி வணங்கத் தெரிந்தால்தான் எல்லையில்லாப் பரம்பொருளை நம்மால் உணரமுடியும். நம் கண்முன்னே நடமாடுந் தெய்வம் நமது அதிபர். அவர் வாழ்விலே நமது பாடசாலை இடம் பெற்றதும் அதனால் அது கலைக்கோயிலாய்ப் புனிதம் பெற்று வளர்ந்தது. அவரை வணங்கிப் போற்றுவோம், அப்போது நம்மால் பரம்பொருளை உணரமுடியும்.

நமது பாடசாலை வரலாற்றிலே 1948ஆம் ஆண்டு மகோன்னதம் வாய்ந்தது. அக்காலத்திலேதான் ஒருநாள் ஒரு

கர்மயோகி, பாடசாலை வாசலுக்கூடாகத் தமதுபாதங்களைப்பாடசாலைக்குள் எடுத்து வைத்தார். அந்தப் புதியவரைப் புதுமை நிறைந்த கண்களால் பார்த்தனர் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும். அந்தப் புதியவரின் முகத்தில் கருணையும் அன்பும் இழைந்தோடுவதைக் காணமுடிந்தது. ஆனால், எவரையும் பணிய வைக்கின்ற சக்தியும் அதில் இருந்தது. எதையாவது சாதிக்க வேண்டும் என்னும் நெஞ்சுரத்தை அவரது கண்களில் காண முடிந்தது. இந்தப் புதிய மனிதர் வேறு யாருமல்ல, நமது அதிபரேதான். அவர் வந்து பதினேழு வருடங்கள் நிறைவு பெற்று விட்டன. பாடசாலை வரலாற்றிலே அவர் பதவி வகித்த காலம் பொன்னேடுகளில் பொறித்து வைத்துப் போற்றப்படத் தக்கது. காலம் கரைந்துவிடலாம். ஆனால், செயல்கள் கரைந்துவிடத் தக்கனவா? அவரது எண்ணம், செயல் எல்லாவற்றிலுமே பிரதிபலித்த பாடசாலையின் வளர்ச்சியை எவராலும் மறந்துவிட முடியுமா? நூறுபேர் அளவில் படித்த பாடசாலையிலே ஆயிரக்கணக்கானோர் படிக்கும் நிலை இன்று உருவாகிவிட்டது. இதற்காக அதிபருக்குப் பாடசாலையும் மாணவர்களும் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவராவோம்.

நமது கலைக்கோயிலின் வளர்ச்சிக்கு நம் அதிபர் கடைப்பிடித்த ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் வழிவகுத்தன. அவர் தந்த உழைப்பு அதற்கு உரம் ஊட்டியது. பாடசாலைக்கு வந்தவரையும், வராதோரையும், பிந்தியவர்களையும் நெறிப்படுத்த அவர் கையாண்ட வழி "தண்டம்" ஒன்றுதான். ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு இல்லாத எந்த இயக்கமும் வெற்றி பெறாது என்ற உண்மையை அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ஆத்திர உணர்வுகொண்டு

எப்போதாவது அவர் மாணவர்களைத் தண்டித்தது கிடையாது. தாய் தன் மகனது நோய்கண்டு மனம் ஆற்றாது கசப்பு நிறைந்த மருந்தைப் புகட்டியதுபோன்றது அவர் செயல். தன் மகனுக்கு சிறு ஏறம்பு கடித்தாலும் அது தன் உள்ளத்திலே கடித்துவிட்டதுபோன்று துடிக்கின்ற தாயின் செயல், பிள்ளையின் உள்ளத்தில், அந்த மருந்து கொடுப்பதைப் போன்று கசப்பை உண்டாக்கலாம். ஆனால் அது நிலைக்கின்ற கசப்பா? குறைகண்டு நெறிப்படுத்த அதிபர் கொடுக்கும் தண்டம் மாணவர் உள்ளத்தில், கசப்பை ஊட்டும். ஆனால் அவர்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கின்ற போது அவரது அன்புச் செயலை உணர முடியும். பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் அன்பொழுக அவர் பேசிப்பழகுவதையும், வகுப்பு நடத்தும் நேரங்களில் மாணவர்களோடு

மாணவராக மாறி நமக்கு அறிவூட்டுவதையும் எப்படி மறக்கமுடியும்;

நம் கலைக்கோயிலில் குடிபுகுந்திருந்த தெய்வம், எவ்வாயிலால் முன்பு உட்புகுந்ததோ அதே வாயிலால் சென்ற யூன் மாதம் 29ஆம் திகதி வெளியே போய்விட்டது. தெய்வம், தான் வளர்த்துப் புனிதமாக்கிய கலைக் கோயிலைவிட்டு வெளியேறிவிடலாம். ஆனால், அவரை நம் அன்புச் சிறையாகிய இதயக் கோயிலில் குடியிருத்திப் பூசிப்போம். அவர் நம் இதயக் கோயிலில் குடியிருக்கும்போது நம் உள்ளத்தில் தீமையும் களங்கமும் ஏது? அவர் வாழ்ந்த புனித தலமாங் கலைக்கோயில் கலங்கரை விளக்காக உயர்ந்து நிற்க, நெறி யுணர்த்தும் அவர் மொழிகள், அவர் தோற்றம் ஒளிக்கரமாய் நமக்கு வழிகாட்டி நம்மைச் சரியான பாதையிலே இட்டுச் செல்லும்.

எம்பெருமானே, உன்னை உணர்ந்து, உன்னுடன் இணங்கியிருப்பதற்கு ஏகாந்தம் ஒன்றே உற்ற இடமாகும்.

கண்ணடியின் துணைகொண்டு முகத்தைப் பார்க்கிறோம். முகத்திலுள்ள நலம் கேடு இரண்டும் அப்பொழுது உள்ளபடி விளங்குகின்றன. மனத்தகத்துள்ள நலம் கேடு இரண்டையும் தெரிந்துகொள்ளாதற்கு ஏகாந்தம் பயன்படுகிறது. சிலர்க்கு ஏகாந்தம் அச்சத்தை ஊட்டுகிறது. சிலர்க்குத் தகாத எண்ணங்கள் ஏகாந்தத்தில்தான் உண்டாகின்றன. நிலத்தில் போட்ட மீன்போன்று சிலர் ஏகாந்தத்தில் தவிக்கின்றனர். நீரிலுள் விட்ட மீன்போன்று சிலர் ஏகாந்தத்தில் இனிமை காண்கின்றனர். ஏகாந்தத்தில் இனிது வீற்றிருக்கத் தெரிந்துகொண்டவரே நல்ல பயிற்சியடைந்தவர் ஆகின்றனர்.

— சுவாமி சித்பவானந்தர்

அறத்தின் உருவான ஆசான்

பண்டிதர் கா. இராசையா

நேரிசை வெண்பா

அறத்தின் உருவான ஆசான் கடமைத்
திறத்தின் உருவான தீரன் — சிறப்புடைய
மன்னன் குமார சுவாமிநீ மாதவ
மன்னனாய் வாழ்க மகிழ்ந்து.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

அறுபடை ஓர்இ அடியவர்க் கருள
அறுபடை வேலொடு நல்லை நண்ணிய
பெரும்பெயர் முருகன் பேணச் சிறந்த
யாழ்ப்பாண நாட்டின் திலகமென விளங்கும்
புத்தூர்க் கந்தைய புரவலன் தந்த
சோமால் கந்தக் கல்லூரி சோபிக்க
சேமங் கைவர வெய்யோன் அவனியில்
செறியிருள் நீங்கச் சேர்ந்தது போலவும்
தாமரைத் தடாகம் விளக்குறூஉம் சிறந்த
பூமலர் அன்னம் புக்கது போலவும்
வந்தனை அதற்கு அதிபர் ஆயினே
தந்தனை அதற்கு வளங்கள் பலவே
பிள்ளைகள் உள்ளமாம் வயலிடம் தன்னில்
அள்ளித் தெளித்த வாய்மை உரத்தொடு
அன்புநீர் பாய்ச்சி ஆசிரியர் ஆன
ஏவலர் பணிகொண்டு கல்விப்பயிர் விளைத்த
ஏந்தலே நின்திறம் யாரே அறியார்
பலதிறப் பட்ட மாணவர் பலரையும்
ஒருவழிப் பட்ட உயிரினுஞ் சிறந்தநல்
ஒழுக்கத்தி லிருத்தியும், உயர்ந்தவிஞ் ஞானம்
மாணவர் படிக்கக் கருவிகள் இல்லாத
மாபெருங் குறையைநின் கைப்பொருள்
கொண்டே
நீக்கி, மாணவர் திறமையை ஆக்கிப்
பேர்க்கிலா மாணவர்க்கும் புகலிடந் தந்தே

ஊக்கியும் உயர்த்தினாய் கல்லூரி நிலையை
ஏழமை நிலையில் ஏங்கிய பெற்றாரை
வாழ்வுகள் நன்றென அவர்தம் மைந்தர்க்குப்
பொருளுடன் ஒழுக்கமும் கல்விபுங் கொடுத்து
உத்தி யோகமும் வாங்கித் தந்தே
நித்தியம் அவர்க்குத் தாயு மாயினே
கீதையிற் பகர்ந்த கர்ம யோகியாய்
பேதையிற் தீர்ந்த ஞானமா மலையாய்
ஆசை நீங்கிய அருந்தவ மன்னனாய்
எத்திக்கும் புகழற வாழுநின் பெருமையை
எம்மனோர் சொல்ல இயலுமோ ஐயா
வானகன் றோடும் மதியை நிகர்ப்பத்
தடாகம் நீங்கும் தாமரை யொப்ப
வாண்முகம் நீங்கும் கண்மலர் கடுப்பக்
கடமையை முடித்துமேல் உடைமையை நாடி
நாமெலாந் தவிப்ப நாட்டினர் தவிப்ப
மாணவர் கதற மற்றுளோர் அழுதிடக்
கல்லூரி விடுத்தே ஏகின்றாய் எம்பெருமான்
அதனால்,
அறத்தின் மன்னவ வாழிநீ வாழி
அன்பின் உருவே வாழிநீ வாழி
என்பினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
ஞானமா மலையாய் வாழி
ஞாலந் தன்னிற் பல்லாண்டு பொலிந்தே.

நாம் கண்ட அதிபர்

ச. ஆறுமுகம்

1945ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் முதலாந் திகதி தொடக்கம் புத்தூர் ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தத் தமிழ் வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்பிக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தஆங்கில வித்தியாசாலை எனவும், ஸ்ரீசோமாஸ்கந்த தமிழ் வித்தியாசாலை எனவும் இரு பாடசாலைகள் ஒரே எல்லைக்காணியுள் இயங்கி வந்தன. ஆங்கில வித்தியாசாலை தர்மகர்த்தா சபை (திறஸ்ற்றி) முகாமையிலும், தமிழ் வித்தியாசாலை சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்க முகாமையிலும் இருந்து வந்தன. ஆங்கில வித்தியாசாலையில் திரு. ச. வீரசிங்கமவர்கள் தலைமையாகியிருந்து இருந்து நடத்தி வந்தார். தமிழ் வித்தியாசாலையில் பண்டிதர் திரு. க. மயில்வாகனம் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராய் இருந்து நடத்தி வந்தார். ஆங்கில வித்தியாசாலையில் எட்டு ஆசிரியர் கல்வி கற்பித்தனர். மாணவர் நூறு பேர் வரையில் கல்வி கற்றனர். தமிழ் வித்தியாசாலையில் பதினமூன்று ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பித்தனர். மாணவர் நானூற்றைம்பது பேர்வரையில் கல்வி கற்றனர். தமிழ் வித்தியாசாலை வகுப்புக்களும் இன்றைய பெரிய கட்டிடத்தின் அரைவாசிப்பகுதியில் நடத்தப்பட்டன. தர்மகர்த்தாசபை (திறஸ்ற்றி) முகாமையாளராகத் திரு. பொன்னம்பலம் (சிரூப்பர்) அவர்கள் இருந்தார்கள்.

இவ்வாறிருக்கும் நாளிலே 1947ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் ஒருநாள் பிற்பகல் ஆங்கில வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியர் திரு. ச. வீரசிங்கமவர்கள், ஒரு புதிய மனிதரை ஆங்கில வகுப்புக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அழைத்துச்சென்று காண்பித்து வந்தார். அவர் அன்று வேட்டி, சேட், வெண்பட்டுச் சால்வை ஆதிகள அணிந்து வந்திருந்தார். சிறிது

நேரத்தின்பின் அவர்தான் திரு. ச. குமாரசுவாமி அவர்கள் என்றும், ஆங்கில பாடசாலைக்கு உதவி ஆசிரியராய் வந்திருக்கிறாரென்றும், திரு. ச. வீரசிங்கமவர்கள் இளைப்பாறியதும் தலைமை ஆசிரியராவரென்றும் என்னோடொத்த ஆசிரியர் பலரும் அறிந்துகொண்டோம். அன்று அவர் நீர்கொழும்பு சென்ற மேரிஸ் கல்லூரியிலிருந்து எங்கள் ஆங்கில வித்தியாசாலைக்கு நேரே வந்திருந்தார். சென்ற மேரிஸ் கல்லூரிப் பிரியாவிடைப் படத்தோடும், பூமாலையோடும் வந்திருந்தார். இவை இன்றும் என் மனக்கண்முன் நிற்கின்றன.

அன்று பாடசாலைக் காரியாலயத்தில் தங்கினார். அவர் இன்றுவரை கல்லூரியையே உறைவிடமாகக் கொண்டு கடமை செய்யும் பாக்கியம் ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தக் கல்லூரி பெற்றுக்கொண்டது அதிர்ஷ்டமே. 1949ஆம் ஆண்டு தை மாதத் தொடக்கம் தமிழ் வித்தியாசாலைக்குத் திரு. பொ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராய் வந்தார். அவ்வாண்டிலேயே ஆங்கில வித்தியாசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் திரு. ச. வீரசிங்கமவர்கள் தமது 50ஆம் வயதில் இளைப்பாறிப் பிரதமாசிரியர் பதவியைத் திரு. ச. குமாரசுவாமி அவர்களிடம் ஒப்படைத்து ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியைச் சீயடைய வழிவகுத்தார்.

திரு. குமாரசுவாமி அதிபர் அவர்கள் உதவி ஆசிரியராக வந்தபோது இப்போதைய விளையாட்டுத்திடலின் மத்தியில் பாழடைந்த குழிக்கக்கூஸ் ஒன்று பற்றைகளுக்கிடையே இருந்தது. பிரதம கட்டடத்தின் மேற்குப்பகுதியும் வட பகுதியும் மாணவர் செல்லும் ஒற்றையடிப்பாதையாக இருந்தன. அதற்கு அயலிலும், சுற்றுப்புறத்திலும் முள்ளும்,

புதரும், மஞ்சள் நுண்மரமும், பயனற்ற தென்னைமரமும் இருந்தன. இவ்விடத்திற்குள் இப்போதைய மரவேலைப் பயிற்சிச்சாலை காட்சி தருகின்றது. முட்கள், புதர்கள், மரங்கள் எல்லாவற்றையும் அன்று தன் கையாலேயே தேசிய சேவை செய்து நீக்கினார் புதிய அதிபர். அவர் உற்சாகமும், துடிப்பும், நிறைமனமும், ஈகையும், இரக்கமும், இன்சொல்லும், முகமலர்ச்சியும் மிக மிக உடையவராய்த் திகழ்ந்து வந்தார். தம்மை ஒறுத்தார்க்கும் வைதார்க்கும் அவர் நாண நன்னயம் செய்யும் பெருந்தகையராயும் திகழ்ந்தார். இதனால் மிக விரைவில் எல்லோரது மதிப்புக்கும் உரியவரானார்.

1949ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் தான் முதன்முதல் இங்கு விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்றது ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அப்போது விளையாட்டுப் போட்டி நடத்தப் போதிய விஸ்திரணமான நிலம் இல்லாதிருந்தது. கல்லூரி ஸ்தாபகர் காலத்தில் இருந்தே பெற முடியாதிருந்த அயற் காணிகள் சில வற்றை அறுதியாகவும், குத்தகையாகவும் பெற்றுப் பெரும் பணிகள் பல புரிந்து ஓரளவில் சிறந்த விளையாட்டுத் திடலை நிர்மாணித்த அதிபரின் செயற்றிறனை யாராலும் பாராட்டாதிருக்க முடியாது. 1949ஆம் ஆண்டிலிருந்து இரு பாடசாலைகளும் சிறிது காலத்திற்கு வெவ்வேறுகவே முன்னேற்றமடைந்து வந்தன. பின்பு தமிழ் வித்தியாசாலை தர்மகர்த்தா சபை (திறஸ்றி) முகாமைக்கு மீண்டும் வந்தது. ஆகவே, இரு பாடசாலைகளும் இணைந்து உயர்தரக் கல்லூரியாக வேண்டுமென்று அதிபர் முயன்றார். தமிழ்ப்பாடசாலை ஆசிரியர் சிலரும் வித்தியாதரிசகர் ஒருவரும் எதிர்த்தும் 1955இல் இருபாடபாடசாலைகளும் ஒன்றாய் இணைந்தன. இணைந்ததுதான் தாமதம், சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியின் வளர்ச்சி, வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதிக் கல்லூரிகள் எல்லாவற்றிற்கும் வியப்பை அளிக்கும் நிலையை உண்டாக்கியது. விஞ்ஞான கூடத்தை அதிபர் தமது சொந்தப் பணத்தை முதலாக விட்டு நிறுவினார். உயர்தரக் கல்லூரியாக உடனே உயர்வு பெற்றது. சென்ற பத்து வருடங்களில் அநேக மாணவர் விஞ்ஞானத்திலும், கலையிலும் கல்வி கற்றுப் பட்டதாரிகளாக வெளியேறியும், சர்வகலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அநேகர் அரசாங்க சேவையிலும் இதர ஸ்தாபனங்களிலும் சேவை செய்கின்றார்கள்.

அரசாங்கம் எங்கள் கல்லூரியை 1-10-62இல் சுவீகரித்தபோது 58 ஆசிரியர்களும், 1200க்கும் அதிகமான மாணவர்களும் கல்லூரியில் இருந்தனர். தற்போது எங்கள் கல்லூரியில் 52 ஆசிரியர் கல்வி கற்பிக்கின்றனர். 1335 மாணவர் கல்வி கற்கின்றனர். ஸ்தாபகர் மழவராயர் கந்தையா அவர்கள் கண்டகனவை நனவாக்கி வருங்காலையில் எங்கள் அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்களின் 60ஆவது வயதும் பூர்த்தியெய்தி எங்கள் எல்லோரையும் கவலையில் ஆழ்த்திவிட்டது.

அதிபர் அவர்கள் பாலர் பகுதி வகுப்புக்களிலிருந்து கல்விப் பொதுத் தராதரம் (உயர் வகுப்பு) வரையில் எல்லா வகுப்பு மாணவர்களினதும் கல்வி வளர்ச்சியைக் கவனிக்கும் பண்பு மிகவும் உடைய சிறந்த மகான் ஆவர். அதிபர் அவர்கள் உதவிஆசிரியரிடத்திலும் எல்லை யற்ற அன்புடையவராய் இருந்தார்.

இவ்விதம் போற்றப்படும் அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்கள் என்றும் சேஷமமாகவும், கீர்த்தியுடனும் வாழ இறைவன் திருவருளை வேண்டுகிறோம். ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரி மேலும் உயர்வடைய வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறோம்.

இவ்விதம் போற்றப்படும் அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்கள் என்றும் சேஷமமாகவும், கீர்த்தியுடனும் வாழ இறைவன் திருவருளை வேண்டுகிறோம். ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரி மேலும் உயர்வடைய வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறோம்.

எங்கள் அதிபரின் வளர்ப்புக் குழந்தை

சு. சண்முகரத்தின சர்மா

எங்கள் அதிபர்தான் உயர்திரு எஸ். குமாரசுவாமி அவர்கள். மாணவர்கள் அவரைக் 'குஞ்சியப்பு' என்று செல்லமாக அழைப்பர். அதிபர் என்ற சொல்லிற்கே பொருளாக அமைந்தவர். அதாவது அதிபர் என்ற சொல்லிலே முதல் மூன்று எழுத்துக்களையும் முறையே முதலாகக் கொண்டு நான்காவது எழுத்தாகிய "ர்" என்பதில் எல்லாம் முடிவனவாகிய "அன்பு அறிவு நிறைந்தவர்; திறமை தியாகம் கொண்டவர்; பணிவு பண்பு உடையவர்" என்னும் பொருளுக்குப் பாத்திரமானவர். இதைவிட வேறு என்ன பொருத்தம் வேண்டும்?

"கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாகுமா?"

நீர்கொழும்பு மாநகரத்தில் பலவருட்காலமாக எங்கள் அதிபர் கடமையே கண்ணாகச் சேவை செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு நாள் "சோமாஸ்கந்த" என்ற குழந்தையை வளர்ப்பதற்கு ஒருவர். தேவை என்ற விளம்பரத்தைப் பத்திரிகையிலே கண்டார். உடனேயே விண்ணப்பமுஞ் செய்தார்.

"பெற்ற தாயும் பிறந்தபொன் னுடும் நற்றவ வானினும் நளிசிறந்தனவே"

என்பது பொய்யாகுமா? தனது நாட்டிற்கு, தனது மதத்திற்கு, தனது சமூகத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர் சிந்தனையில் ஊற்றெடுத்தது.

அதிபரின் விண்ணப்பம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. நீர்கொழும்பை விட்டுப் புத்தூரை நோக்கி ஓடோடியும் வந்தார். ஆதரவற்று அனாதைபோற் கிடந்த "சோமாஸ்கந்த" என்னும் பெயர் கொண்ட குழந்தையை இற்றைக்குப் பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தனது சுவீகார புத்திரியாக ஏற்றுக்

கொண்டார். எண்ணெய் தண்ணீர் கண்டறியாத பரட்டைத் தலையும் அழுக்குப் படிந்த உடம்புமாயிருந்த பெண்ணை, கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த காட்டைத் திருத்திச் சோலைவனமாக்கியது போன்று தலைவாரி நீராட்டி அழகுபடுத்தினார். திலகம் இட்டார். பூவுஞ் குட்டினார். பாலூட்டிச் சீராட்டி வளர்த்தார். தனக்கு ஒரு சொந்தக் குழந்தை இல்லையே என்ற தனது சொந்தக் கவலைகள் எல்லாவற்றையுங் கூட மறந்தார். "பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சால"—அதாவது, ஒரு குழந்தைக்கு எந்த எந்த நேரத்தில் என்ன என்ன தேவையோ அவற்றையெல்லாம் அந்த அந்த நேரத்தில் உணர்ந்து செய்யக்கூடியவள் அக் குழந்தையின் தாயன்றோ! அதே போன்று எங்கள் அதிபரும் "சோமாஸ்கந்த" என்ற குழந்தைக்குத் தானே தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்து குறை இன்ன தென்றே தெரியாதவாறு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார். தனது உடல் பொருள் பணம் யாவற்றையும் குழந்தையின் வளர்ச்சிக்காகவே அர்ப்பணித்தார். வளர்ப்புக் குழந்தை என்ற எண்ணம் அவர் உள்ளத்திலாவது குழந்தையின் உள்ளத்திலாவது இடம் பெறவில்லை.

எங்கள் அதிபர் ஒரு கண நேரந்தானும் தனது குழந்தையை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கமாட்டார். பெற்ற குழந்தையையே ஆயாவிடத்து விட்டு, உலாத்தச் செல்லும் தாய் தந்தையர் இருக்கின்ற இக்காலத்தில், அதுவுங்கூட ஒரு வளர்ப்புக் குழந்தையை விட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியாத நிலையில் ஒரு தந்தையிருப்பது புதுமையாகத்தான் இருக்கும்! காரணம் அவர் குழந்தைபாற் கொண்ட அவ்வளவு அன்புதான் என்று

கூறவும் வேண்டுமா? அவசிய காரியமாகச் சிறிது தூரம் பிரிந்து சென்றாலுங்கூட சென்ற இடத்தில் குழந்தையின் நினைவு வந்துவிட்டால், தான் சென்ற கருமத்தைக்கூட மறந்து திரும்பி ஓடி வருவார். தனது குழந்தையைக் கண்ணாற் கண்ட பின்புதான் அவர் உள்ளம் அமைதி பெறும்.

“தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரிய யாளர்” எங்கள் அதிபர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பவைதான் அவருடைய வாழ்க்கையிற் பின்னிப் பிணைந்தவை. இவற்றையெல்லாங் கண்டு காலதேவன் தன் கடமையை மறக்க முடியுமா? ஆண்டுகள் ஒவ்வொன்றாக உருண்டு ஓடின. சிற்றூடை கட்டிச் சிற்றில் இழைத்துச் சிரித்து விளையாடிய சிறு பராயம் கடந்து “கல்லூரி” என்பதையும் தனது பெயருடன் சேர்த்துக் கொண்டு மங்கைப்பருவம் அடைந்து விட்டாள் அதிபரின் வளர்ப்புக் குழந்தை.

“தந்தை மகேந்திரமூர்த்தி நன்றி அவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்.”

அதிபரைப் பொறுத்த மட்டில் அவருக்கு மகனும் மகளும் ஒன்றுதான். அதனாலேயே மற்றைய கல்லூரிகளிலும் மேலாக முதலாந்தர இடத்தில் அதாவது “ஏ” கிரேட் ஸ்தானத்தில் தமது பெண்ணாகிய கல்லூரியை உயர்த்தி வைத்து அந்தக் கடமையையும் குறை வின்றிச் செய்தார்.

பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் பெற்ற வுடன் கவலைப்படுவதில்லை. வளர்ந்து பருவம் எய்திய பின்புதான் “வயது வந்த பெண்ணை எத்தனை நாளைக்கு விட்டில் வைத்திருப்பது” என்று கவலைப்பட ஆரம்பிப்பார்கள். அதே நிலையிற் றான் எங்கள் அதிபரும் கவலைப்பட்டார். கண்ணீர் விட்டார். பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டால் வாழ்நாள் முழுவதும் பெற்றோ ருடன் இருக்க முடியுமா? வயது வந்து விட்டால் கணவனுக்கு வாழ்க்கைப்படத் தான் வேண்டும். பெற்றோரைப் பிரியத் தான் வேண்டும். அதுதான் சிறப்பும் நியதியுங்கூட. அதிபரின் மகள் என்ன அதற்கு விதிவிலக்கா? அதிபர் அதனை

யும் உணர்ந்தார். ஆனாலும் ஒரு சபலம்: “பெற்றமனம் பித்து” என்பது பொய் யாகுமா? தனக்கும் வயதாகிவிட்டது. தனது மகளை வரப்போகும் வரனிடம் ஒப்படைத்து விட்டால் அவனும் தன்னைப் போல மகளைக் கண்கலங்காமல் பார்த்துக் கொள்வானா? என்பதுதான் அவருடைய ஏக்கம்.

திருமணம் முடிந்ததும் பெண்ணின் பெற்றோர்கள் மாப்பிள்ளையின் பெற்றோ ருக்குச் சொல்லுவார்கள்: “இவ்வளவு காலமும் கண்ணை இமை காப்பதுபோல, கண்கலங்காது கவலை இன்னதென்றறியாது வளர்த்து விட்டோம். அதுபோல நீங்களும் எங்கள் செல்வத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பார்கள். இந்த விருப்பம் எங்கள் அதிபருக்கு மட்டும் இருக்காதா? அதையேதான் அதிபரும் கேட்கின்றார். அவர் கடமையாவும் முடிந்துவிட்டது. வளர்ப்பு மகளை விட்டுப் பிரியத் துணிந்து விட்டார். மனத்தையும் கல்லாக்கிக் கொண்டார். இப்போது அவர் பிரிவுக்காக வருந்தவில்லை. தமது செல்வக் குழந்தையின் எதிர்கால வாழ்வு சீரும் சிறப்பும் உடைய தாய் மேலோங்கிப் பலவும் (பரிட்சைப் பேறுகள்) பெற்றுப் பல்லாண்டு பெரு வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்பதுதான் அவருடைய ஆசையும் ஆசியும். இந்த எண்ணம் தாய்தந்தையருக்கு இருப்பது இயற்கைதானே. இந்த ஒரேயொரு அபிலாஷைதான் எங்கள் அதிபருடையது. கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாக அவர் கண்ட கனவும் அதுதான். அக் கனவு இன்று நனவாகி விட்டது. இதனை நிலைநாட்டி இன்னும் அடுத்த ஸ்தானத்திற்கும் எமது கல்லூரியை உயர்த்த நாம் ஒத்துழைப்பதே அவருக்குச் செய்யக்கூடிய நன்றியாகும்.

மகளைப் பிரிந்து அதிபர் எங்கு இருந்தாலும், மகளைப் பேணி வளர்த்த காலத்து இருந்த சந்தோஷத்திலும் பார்க்க மகளைப் பற்றி மற்றோர்கள் பெருமையாகப் பேசுவதைக் கேட்டால் பேருவகை அடைவார் என்பதற்கு ஐயமும் உண்டோ?

“ஈன்ற பொழுதீர் பெரிதுவக்கும் தன்மகளைச் சான்றோள் எனக்கேட்டாய்.”

மர்ம மனிதன்

செ. விஸ்வலிங்கம்,

பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு (Ad. Level II A)

நள்ளிரவு; எங்கும் ஒரே அமைதி. “டிங் டாங், டிங் டாங்” என இரண்டு தரம் அடித்துத் தன் கடமையைச் சரி வரச் செய்து முடித்தது பாடசாலையின் சுவர் மணிக்கூடு.

அகன்று விரிந்த அந்தப் பாடசாலை வளவில் அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாகப் பல கட்டிடங்கள் அமைந்திருந்தன. எல்லாக் கட்டிடங்கட்டும் பெரிய வன் என்ற கர்வ கம்பீரத்தில் பிரதான கட்டிடம் தலைநிமிர்ந்து தனி அழகுடன் விளங்கிற்று. பிரதான கட்டிடத்தின் முற்பகுதியில் அமைந்திருந்தது அதிபரின் அலுவலகம். அதற்கு நேர் எதிரே பாடசாலையின் அலுவலகம் அமைந்திருந்தது. புத்தூர் கிராமத்திற்கே தனிப் பெயரைப் பெற்றுக்கொடுத்த அந்தப் பொன்னான பாடசாலையின் புற உருவத் தோற்றம் இது.

இரவு இரண்டு மணி என்பதை முன்னரே மணிக்கூடு காட்டிவிட்டது; நாயும் பேயும் கூட நல்லுறக்கத்தில் அமிழ்ந்திருக்கும் நேரம் அது. அர்த்த யாமத்தின் பயங்கர அமைதி எவர் மனதிலும் ஒரு இனம் புரியாத கலவரத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது. ‘ஜில்’ என்ற இரவு நேரத்தின் குளிர் காற்று உடம்பிற் பட்டுச் சிலிரிக்க வைத்தது. காற்றிலே அசைந்தாடிய பாடசாலை வளவின் மரஞ்செடி கொடிகள் அமைதியைக் குலைத்து ‘சோ’ என்று இரைச்சலிட்டன.

அதோ! இந்த இரவு நேரத்தில் அதிபரின் அறைக்குள் ஓர் சிறு விளக்கு மினுமினுக்கிறதே! அந்த விளக்கு அங்கு மிங்குமாக அசைகின்றதே! ஆ! இது என்ன அதிசயம்! விளக்கு நடமாடுமா?

இல்லை: அந்த விளக்குத் தானாகவே நட மாடவில்லை. ஏதோ ஒரு உருவம் அதனைக் கொண்டு செல்வதைச் சற்றுக் கூர்ந்து நோக்கினால் காணலாம். அது என்ன உருவம்? இந்த நேரத்தில் அதற்கு அங்கு என்ன வேலையிருக்கலாம்? சற்றுக் கிட்டச் சென்றால் புலனாகும். அவ்வுருவம் எதனையோ தேடுகிறதே. திறப்புக் கோர்வைகள் தொங்கும் பலகையில் தன் விளக்கைப் பிடித்து ஒவ்வொன்றாகப் பரிசோதிக்கிறது. முடிவில் ஒரு திறப்பை எடுத்த திருப்தியுடன் அது நகர்கிறது. அது எந்தத் திறப்பாக இருக்கலாம்? சிறிது நேரத்தில் பாடசாலை அலுவலகக் கதவு திறக்கப்படும் ஒலி கேட்கிறது: அது பாடசாலை அலுவலகத் திறப்பே தான் என்பது நிரூபணமாகிவிட்டது; அங்கு என்ன அடுத்து நடைபெறுகிறது? அந்த உருவம் பண்ப்பெட்டி இருக்கும் அலுமாரியை நாடிச் செல்கிறதா! இல்லை: வேறு முக்கிய குறிப்புகள் கிடக்கும் அலுமாரியைக் கூடத் திரும்பியும் பார்க்க வில்லையே! பின்பு எதனை விரும்பிற்று? அந்த அலுவலகத்தின் ஒரு மூலையில் கிடந்த துடைப்பக்கட்டைகளை நோக்கித் தான் அவ்வுருவம் செல்கிறது. அத்துடைப்பங்களில் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அது திரும்புகிறது. அலுவலகத் திறப்பைக் கிடந்த இடத்தில் சேர்த்துவிட்டு அந்தச் சிறு விளக்கு ஒரு கையிலும் துடைப்பக்கட்டை மறு கையிலுமாகக் கல்லூரியின் மண்டபத்தை நோக்கி விரைகிறது.

இது என்ன அதிசயமான உருவம்! என்ன அதிசயமான வேலை! சிறு விளக்கின் உதவியுடன் மண்டபத்தில் சில இடங்களில் தேங்கி நிற்கும் நீரை அப்பறப்படுத்தி நிலத்தைத் துப்புரவு செய்

கிறதே! எப்படி இங்கு நீர் வந்திருக்கும்? மண்டபம் எல்லாம் சுத்தமாகக் காட்சி அளிக்கிறது. அதன் நாலா புறமும் தோரணங்களும் மாவிலைகளும் தொங்குகின்றன. மேற்புறம் வர்ணக் கடுதாசிகளால் சோடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தோரணங்களும் கடதாசிகளும் 'பட', 'பட' எனக் காற்றிலே ஆடித் தாம் அங்கு இருப்பதைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. ஆம், இவற்றிலிருந்து நானே இங்கு ஏதோ ஒரு விழாக் கொண்டாடப் பட விருக்கிறதென எவரும் ஊகித்துக் கொள்ளலாம். விழாவிற்கான ஏற்பாடுகளை முதல் நாளே மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள் எனத் தெரிகிறது. மண்டபத்தைக் கழுவ மாணவர்கள் அதிக நீரைப் பயன்படுத்தியதால் அங்கு மிங்குமாக மண்டபத்தில் நீர் தேங்கியிருக்க வேண்டும். தேங்கிய நீரை அப்புறப் படுத்தத்தான் இந்த உருவம் முயல்கிறது. தேங்கிய நீரை அப்புறப்படுத்திற்றான் நானே இந்த மண்டபம், மாணவர்கள் அமர்வதற்கு ஏற்றதாக விருக்கும். இதனைத் தெரிந்துதான் அந்த உருவம் அக் கடமையைச் செய்ய முயல்கிறது. இந்த விஷயத்தில் இவ்வளவு அக்கறையாக இருக்கும் இந்த உருவம் யார்? இரவு நேரத்திலே நித்திரையையும் உதறித்தள்ளி உண்மையாக உழைக்கும்

இந்த உருவம் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் கந்தையவேளின் ஆவியாக இருக்கலாமா? அல்லது இந்தக் கல்லூரியின் உயர்ச்சிக்காக உழைத்த முன்னாள் முகாமையாளர்களின் ஆவிகளில் ஒன்றாக இருக்கலாமா? இந்த உருவம் ஒரு மனிதனாக இருந்தால் அது ஐம்புலன்களையும் எந் நேரத்திலும் தன் வசப்படுத்தக் கூடிய ஒரு மனிதனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். "கடமையைச் செய். கடவுளைக் காண்பாய்" என்னும் இலட்சியத்துடன் அல்லும் பகலும் அயராது உழைக்கும் ஒரு கடமைவீரனாக இருக்க முடியும்.

இப்படியான கடமை வீரன் யாராக இருக்கலாம்? கடமையிலே கண்ணும் கருத்துமுள்ள—உழைப்பதிலே உற்சாகமுள்ள—உண்மையிலே ஊக்கமுள்ள ஒருவர் யார்?

அதோ அதிபர் படுக்கும் படுக்கை தெரிகிறதே! அங்கு படுக்கை மட்டும் இருக்கிறதே! 'ஆளை'க் காணவில்லையே! ஆம், அவர்தான் இவர்.

நானேக்குப் பாடசாலையில் ஏதோ விழா நடக்க இருக்கும்போது இன்று இரவு அவர் கண்கள் உறங்குமா? கடமை புரிகின்றார்!

இவர் போனபின் பாடசாலைக்காகப் பாடுபட இனி.....?

கல்வி வேறு படிப்பு வேறு. கல்வியானது புத்தி, ஆத்மா சிறப்புப் பெறச் சீர்ப்பட்டு நிற்பது. வெறும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருப்பது மட்டில் அதைத் தந்துவிடாது. தண்ணீர் மட்டும் ஆகாரமாகிவிடாது. ஆலும் அவசியமானதுதான்; ஆயினும் அதைவிட உணவு முக்கியமானது. அதைப்போலவே எழுதப் படிக்கத் தெரிவது மட்டும் கல்வியைப் பெற்றதாகாது.

— ராஜாஜி உவமைகள்.

குமாரசுவாமி அதிபர் ஏறு

★

கு வலயத் துயர்ந்த கல்விப் பெருந்தி
மா ணவர்க் காக்கி மகிழ்ந்தீடும் பெரியா
ர லகி ரவர்க்கோ ரண்ணலா யிருப்பவர்;
சு த்த மனத்தவர்; சித்தத் தினிப்பவர்;
வா ய்மையும் வண்மையும் வீதலி லூக்கமு
யி ன்சொலு மொன்ற யியைந்த தயாநீதி;
அ வர்தா மெவர்கொல்? என்பீ ராயின்;
தி ருமலி புத்தூர்க் தருநிகர் வள்ளல்,
ப ருவர லறியா மழவ ராய
ரே ன்றிட வளித்தவிக் கலாசா லையிலின்
றே வரு மேத்தநின் றெளிர்ந்திடு மிரவி!
ய வர்பெய ரதுதா னிச்செயு ளடிகளிற்
றி கழ்முத லெழுத்தாய் இருப்பது தானே.

க. வைத்தியநாதன்
G. C. E. (O. L.)B.

நானூ முன்புகழ் பேசுவோம்

★

முள்ளு நீக்கினாய் முன்றி லாக்கினாய்
பள்ளம் போக்கியே பயிரு மாக்கினாய்
கல்லு நீக்கினாய் காணி வாங்கினாய்
சல்லி போக்கியே சமமு மாக்கினாய்
பள்ளி மாணவர் நாம்ப யில்விளை
யாட்டுமை தானம் அரிதின் ஆக்கினாய்
பள்ளி முற்றும்நீ பாகு பாடொழித்
தொன்ற தாக்கினாய் ஒருமை நாட்டினாய்.
சோமாஸ் கந்தக்கல் லூரியின் ஒளிச்
சுடர்க ளெங்குமே இருள ழித்திட
நாமு முன்புகழ் நானும் பேசியே
நாளி லத்தினில் நன்கு வாழுவோம்.

சி. அருணாசலம்
G. C. E. (O. L.) C

அதிபரவர்களின் அறிவுரைகள்

1. வாரத்தில் ஒவ்வொருநாள் வழக்க மாக
மாணவரும் குரவர்களும் மருங்கே வந்து
சாரத்தாம் "அசெம்பிளியில்" தலைமை தாங்கி
சற்சனராய் நாம்வாழத் தயையாற் காலே
நேரத்தில் மனநிறைவால் நிகழ்த்தும் பேச்சில்
நேயவியங் கோளேவல் வினையாய் நேர
ஈரத்தில் இயம்பியவை இவற்றைக் கேண்மின்
எம்மதிபர் இவ்வுரையுள் இருக்கின் றுரே.
2. கடவுளடி கைதொழுது வாழ வேண்டும்
கடமைகளைக் கடத்தாது செய்ய வேண்டும்
திடமுறவே உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும்
செய்வினைகள் திருத்தமுற இயற்ற வேண்டும்
மடமகல மாணறிவு வளர்க்க வேண்டும்
மாண்டகுண மக்களென ஒழுக வேண்டும்
இடரகல ஏழைகளுக் குதவ வேண்டும்
எவர்களுக்கும் இனியமொழி இயம்ப வேண்டும்.
3. அறிந்தவர்கள் அறிஞனெனும் மதிப்பே வேண்டும்
அறவோனென் றுன்றோர்கள் போற்ற வேண்டும்
செறிந்தபல கலையறிவு சேர்க்க வேண்டும்
சீரியர்தம் உறவுமிகச் செறிய வேண்டும்
அறிந்ததனை அடுத்தவருக் குணர்த்த வேண்டும்
அயராமல் உழைக்கின்ற ஆர்வம் வேண்டும்
மறந்தேனுங் கேடுசெயா மாண்பு வேண்டும்
மற்றவர்க்கு வழிகாட்டி யாக வேண்டும்.
4. விளையாட்டிற் காலம்வி ணைக்க வேண்டாம்
விளையாட்டு வீரனன்றென் றிருக்க வேண்டாம்
களியாட்டிற் கருமங்கை விடவும் வேண்டாம்
கனியெறிந்து காய்கவரும் கயமை வேண்டாம்
விளையாட்டுக் காயினும்பொய் விளம்ப வேண்டாம்
வேண்டாத பழக்கமொன்றும் விரும்ப வேண்டாம்
பழியாக்கும் பாவவழி செல்ல வேண்டாம்
பண்டையநம் பண்பாட்டை மறக்க வேண்டாம்.
5. முயலாது சோம்பரென முடங்க வேண்டாம்
முர்க்கருடன் உறவாடி முடிய வேண்டாம்
மயலாலே வாய்மையறம் மறக்க வேண்டாம்
மற்றெவரும் மனம்நோவ மொழிய வேண்டாம்
செய்லாகா ததுசிந்தை செயலும் வேண்டாம்
சீயவரைத் தெரிசனமும் செய்ய வேண்டாம்
உயலாகும் நெறியிவையே உணர்ந்து கொள்வீர்
உத்தமராய் உலகத்தில் உயர்வீர் தீரே.

க. ஸ்ரீபத்மநாதன்

G. C. E. (O. L.) Prep. C. (Science)

குமாரசுவாமிக் குரவோன் வாழிய

பூவிளிற் கயிலை எனப்புகழ் பெற்ற
தேவரும் விழையுந் சீர்புத் தூரில்
கல்வி கற்குமிக் கழகந் தன்னில்
கண்ணென இருந்து கலையழு தருளி
உள்ளங் கவர்ந்த உயர் ஆசிரிய
அன்போ டெமக்கு அருங்கலை பூட்டிய
நின்பெருங் கருணையை நினைந்திடில் எங்கள்
நண்பனும் நினக்கு நிகரா கானே
செய்யத் தகாதன செய்திடக் கண்டால்
பையக் கடிந்து நல்வழிப் படுத்தும்
பான்மையை நினைத்தால் பாரினில் எங்கள்
தமையனும் நினக்கு நிகரில் யன்றோ
தனயனும் நண்பனும் ஆகிய நினைச்
செந்தமிழ் மொழியால் வந்தனை செய்தோம்
பூவினில் உறையும் தேனினைப் போல
மனத்தினில் உறையும் உன்னெழில் உருவம்
நீங்கா திடம்பெற் றிருத்திடும் நினது
அன்பை உரைக்க எம்மால் முடியுமோ.
தெள்ளிய தமிழில் தேன்கவை சொட்டக்
கற்றவர் உள்ளம் கனிகொளச் சபையில்
சொற்பொழி வாற்றக் கேட்டஎம் செவிகள்

எப்படி மறந்து இருக்குமோ அறியோம்.
கடமை ஆற்றிச் செல்லினும் அவரெம்
உடைமை யாதலின் எங்கே இருப்பினும்
உள்ளம் கூடிய உரிய நட்பால்
ஒன்றுபட்டுள்ளோம் வாழ்க நின்நலம்
போகிடம் எங்கும் நின்புகழ் ஓங்குக
விஞ்ஞானக் கல்வியும் செந்தமிழ்ப் பயிற்சியும்
அமையத் தக்கதாய் ஆற்றும் பணியைத்
தளரா திங்குச் செய்தது போல
இளமை யோடருந் தெண்ணிய கருமம்
செவ்விதின் நிறைவுறச் செல்லிட மெங்கும்
பரப்புக ஞாலம் பயன்பெற் றோங்குக.
எல்லாம் வல்ல இறைவன தருளால்
பல்லாண்டு வாழும் உடல்நலப் பண்பும்
எண்ணிய கருமம் எளிதினிற் கூடலும்
ஏற்றமும் ஏனைய ஊக்கமும் பெற்று
நலந்திகழ் அன்பு பரம்பரை விளங்கக்
குமார சுவாமிக் குரவோன் என்று
உலகம் போற்றும் உத்தம னாக
வாழிய செல்வ நீயே
ஆழிசூழ் உலகில் அரும்புகழ் பெற்றே !!

போ. கந்தசாயி
G. C. E. (O. L.) Prep. B

விடை கொண்டது ஏன்?

நோர்மை, நிறையறிவு, நல்வினிமை சேர்ச்செஞ்சொல்,
சோர்வில் வினைமாட்சி, செந்தண்மை, — சீர்கொள்
கொடையாறும் எங்கள் குமாரருடன் இன்று
விடைகொண்ட தேனே விளம்பு!

க. முல்கந்தராசர்
J. S. C. 'C'

எங்கள் அதிபர்

அஞ்ஞான இருளில் அமிழ்ந்திக் கிடந்த எங்கள் உள்ளங்களில், மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் விளக்கை ஏற்றி விழிப் படையச் செய்த எமது கல்லூரி அதிபர் திரு.ச. குமாரசுவாமி பீ. ஏ. அவர்கள் இக் கல்லூரியின் உயர்ச்சியையே-மாணவரின் அறிவு மிக்க பண்பட்ட நிலையையே- தம் நோக்கமாகக் கொண்டவர். இதற்காகவே தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தார். இதுவே தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டவர். இதற்காகவே அல்லும் பகலும் பாடுபட்டவர். அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தது எமக்கு மிகவும் கவலையளிக்கிறது.

ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியின் பெயரை நாற்றிசையிலும் பரப்பிய எம் அதிபர், முதலில் இக் கல்லூரியில் 1948ம் ஆண்டில் ஓர் உதவி ஆசிரியராக வந்தார். மறு ஆண்டில் அதிபராகப் பதவியேற்று 17 வருடங்களாக இவர் ஆற்றிய தொண்டின் பயனாக, இன்று எம் கல்லூரி "ஏ" பிரிவுக் கல்லூரியாகத் திகழ்கின்றது. அத்துடன் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடங்கள், கைத்தொழிற் கூடம், நூல் நிலையம், விடுதிச்சாலை, விளையாட்டு மைதானம் முதலிய சகல வசதிகளும் நிரம்பிய ஒரு கல்லூரியாகவும் இதனை ஏற்றம்பெற வளர்த்திருக்கிறார் நம் அதிபர்.

குற்றாலத்தின் வற்றாத ஊற்றைப் போல அறிவும், பண்பும் பெருக்கெடுக்கும் எம் அதிபர், இவ்வூர் கல்வி வளர்ச்சி குன்றியிருக்கக் கல்லூரி மட்டும் பெரி

தாய்த் தோற்றமளிப்பது கானகத்தில் எறித்த நிலவைப்போல் வீணாகும் என்பதை உணர்ந்து கல்வித் துறையிலும், அறிவுத் துறையிலும் பிரத்தியேக அக்கறை செலுத்தி அல்லும் பகலும் உழைத்தார். அதேவிதம் விளையாட்டுத் துறையிலும் எம் கல்லூரி முன்னேறி வெற்றிப் பாதையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டு இருக்கிறது. ஏனெனில், அதற்கும் எம் கல்லூரி அதிபரே பெரிதும் காரண கர்த்தா ஆவார். இவ்விதம் எமது அதிபர் ஆற்றிய சாதனைகள் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியின் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டும்.

“தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கோள்வர் பயன்தெரிவர்”

என்று தமிழ்மறை கூறுகிறது. நம் அதிபர் நமக்குச் செய்த நன்றி தினைத்துணை யானதா? அதற்கு ஈடு இணை ஒன்றுமில்லையே!

ஆகவே, இவ்வாண்டில் எம் உத்தம அதிபர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து இளைப்பாறினாலும் இவர் நினைவு எம்மை விட்டு அகலாது. இற்றைக்கல்ல, நாளைக்கல்ல, பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியிலுள்ளவர்களின் சிந்தனையில் சிம்மாசனம் கொண்டிருப்பார் நம் அதிபரவர்கள்.

வி. சத்தியானந்தமூர்த்தி
J. S. C. - C

புத்தூர் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர் சம்மேளனம்

தலைவர் :	திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்
உபதலைவர் :	திரு. பொ. பொன்னம்பலம் ,,
காரியதரிசி :	திரு. வி. சோமசேகரசுந்தரம் ,,
உப காரியதரிசி :	திரு. க. தங்கராசா ,,
தனாதிக்காரி :	திரு. வே. சந்திரசேகரம்பிள்ளை ,,

முக்கியமான பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற இவ்வாண்டில் எமது சம்மேளனம் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய அனைத்திலும் தனது பூரண ஒத்துழைப்பை நல்கியும், சம்மேளனம் நிறுவப்பட்ட நோக்கங்களுக்கு அமைய தன் சக்திக்குட்பட்டவரை செயலாற்றியும் வந்தமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். சென்ற வருடாந்தக் கூட்டத்தில் பழைய நிர்வாகசபை முழுவதும் மீண்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

தவிர்க்கமுடியாத சில காரணங்களுக்காக திரு. அ. குமாரசுவாமி அவர்கள் பங்குனி மாதம் காரியதரிசிப் பதவியிலிருந்து விலக அனுமதி கோரியதைச் சம்மேளனம் ஏற்றுப் புதிய காரியதரிசியைத் தெரிவு செய்தது. ஆசிரியர் திரு. அ. குமாரசுவாமி அவர்கள் தாம் பொறுப்பேற்றபோது இருந்த சிக்கலான பிரச்சினைகளைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தமை மறக்க முடியாததாகும். அவருக்குச் சம்மேளனம் தனது மனங்கனிந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றது.

சென்ற இரு ஆண்டுகளில் எமது கல்லூரியிலிருந்து இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்ற ஆசிரியர்கள் திரு. செ. முத்துக் குமாரசுவாமி, செல்வி யோ. இராமலிங்கம், திரு. S. சிவநேசராசா, திரு. பொ. கணபதிப்பிள்ளை, செல்வி P. கந்தையா, திரு. S. சந்திரசேகரம், திரு. K. சோமசுந்தரம், செல்வி T. தங்க

ராசா, V. K. சுப்பிரமணியம், செல்வி அ. குணரத்தினம், செல்வி க. நாகலிங்கம், திரு. சி. கந்தசுவாமி, திரு. சி. நா: சுந்தையா, திரு. க. மகாலிங்கசுவம் ஆகியோராவர். திரு. P. குமாரசுவாமி ஐயரவர்களும், அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்களும் ஓய்வு பெற்றுள்ளனர். இவர்களில் அநேகருக்குச் சம்மேளனம் சேவைநலம் பாராட்டிப் பிரிவுபசார விழாக்கள் நடத்தியுள்ளது. திரு. சோ. சரவணபவானந்தன் அவர்கள் 'டிப்ளோமா' பட்டம் பெற இலங்கைச் சர்வகலாசாலைக்குச் சென்றார். புதிதாக எம் கல்லூரியில் சேர்ந்த ஆசிரியர்களான திருமதி ச. செல்லையா, திருமதி இ. சோமசேகரசுந்தரம், திரு. செ. சிவசம்புநாதன், திரு. அ. கணகசுந்தரம், திரு. செ. மாணிக்கவாசகர், திரு. C. S. இராசரத்தினம், திரு. N. S. கந்தையா, திருமதி B. S. கந்தையா ஆகியோருக்கு எமது நல்வரவும் நல்வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகுக.

அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்கள் தனது பதவிக்காலத்தில் சம்மேளனத்திற்கு நல்கிய அறிவுரைகளுக்கும் ஆலோசனைகளுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, அன்றாடம் ஓய்வுக்காலம் சீரும் சிறப்புமுற்றுச் செழுமையாக இருக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றோம். அவரைக் கௌரவித்து 3-7-65இல் சம்மேளனம் அளித்த இராப்போசன விருந்தில் பல அதிபர்

கனம், சம்மேளனத்தின் பழைய அங்கத் தவர்களும், ஆசிரிய சங்கங்கள் பெற்றார் சங்கம் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளும் பங்கு பற்றினர். அவ்விருந்தில் அரசினர் பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபர் திரு. S. கந்த சுவாமியவர்கள், முன்னாள் முகாமைக் காரர் திரு. தி. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள், உள்நாட்டுத் திறையதிகாரி திரு. S. சிற்றம்பலம் அவர்கள், எமது கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் திரு. S. வீரசிங்கம் அவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான திரு. மு. சிவசிதம்பரம் அவர்கள் (உடுப்பிட்டி), திரு. சி. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் (கோப்பாய்), மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திரு. T T. ஜெயரத்தினம் அவர்கள், சம்மேளன சார்பில் ஆசிரியர் திரு. இ. கந்தையா அவர்கள், தலைவர் திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆகியோர் இளைப்பாறிய அதிபருக்குப் பாராட்டுரை வழங்கினார்கள்.

மேலும் 10-7-65இல் நடைபெற்ற பகிரங்கப் பாராட்டு விழாவில் எமது சம்மேளனச் சார்பில் அதிபருக்கு உப தலைவர் திரு. பொ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் பாராட்டுரை வழங்க, பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பாராட்டுப் பாக்கள் பாடி வழங்கினார்கள்.

எமது சம்மேளனத்தின் நெடுநாளைய அங்கத்தினருள் ஒருவரான திரு. சி. இராமலிங்கம் அவர்கள் காலமானது பெரிய துக்ககரமான ஒரு செய்தியாகும். அவரின் குடும்பத்தினருக்கு எங்கள்

ஆழ்ந்த அநுதாபங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

எமது கல்லூரியில் இடமாற்றத்தாலும் ஓய்வு பெற்றதாலும் காலியான இடங்களிற் பல நிரப்பப்படாமையால் கல்வி போதிப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள தடங்கல்களும் சிரமங்களும் பற்றிச் சம்மேளனம் மிக்க கவலையுற்றுள்ளது. எனினும், ஆசிரியர்கள் அதிபருக்கும் அவருக்குப்பின் பதில் அதிபர் திரு. வே. கனகசபை அவர்களுக்கும் இயன்றவரை போதிய ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்துச் சமாளிக்க முயன்று வருகிறார்கள். பதில் அதிபருக்கு எமது மனமாற்றந்த வாழ்த்துக்கள்.

சென்ற இரு ஆண்டுகளாகத் தலைவர் திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சம்மேளனத்தைத் திறம்பட வழி நடத்தியமைக்கும், கௌரவ தனாதிகாரி திரு. வே. சந்திரசேகரம்பிள்ளை அவர்கள் வரவு செலவுகளைச் சிக்கனமாகவும், விவேகமாகவும் திறம்படக் கையாண்டமைக்கும், திருமதி பி. கந்தையா அவர்கள் விருந்து வைபவங்களுக்குத் தமது திறமையான உழைப்பை நல்கியமைக்கும், திருமதி செள. செல்லத்துரை, திருமதி இ. சோமசேகரசுந்தரம் ஆகியோர்கள் செய்த உதவிகளுக்கும் இதர ஆசிரியர்கள் தந்த ஒத்துழைப்பிற்குமாக அவர்களுக்கு உளம் கவிந்த நன்றிகளைச் செலுத்துகிறோம்.

வி. சோமசேகரசுந்தரம்
காரியதரிசி

நின் சீர்ப்புகழ் செப்புதல் ஆர்க்கும் அரிது

கல்லூரி ஆசிரியர் சம்மேளனம் அன்புடனளித்த
பிரிவுபசார வாழ்த்துப்பா

வெண்பா

திங்களுறு தன்குறையைத் தீரா துலகத்தில்
தங்கிருளை நீக்கும் தகுதிபோல் — எங்கள்
குறைதீர் குமார சுவாமிக் குரவ
பிறைநீரில் வாழி பேரிது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஞாலத் தொளிதர ஞாயிறே உதித்தென்ப
பாலர்க் கறிவொளி பரப்பிட உதித்தவ
மேலைப் புலோலியூர் மேம்பட வந்தவ
மலை மதியெனக் கலைநிறை மதியோய்
என். எம். திருச்செல்வம் எனப்பலர்க் கினிய
நண்பனு யுடன்கலை பயின்றநா கரிக
கலைமாணி யாகி நிலைபெறு காட்சியோய்
குமாரன் போலுறை குமார சுவாமியே
நீர்கொழும் பிற “சென் மேரிசில்” நெடுநாள்
தேர்வுறக் கல்விசொல் தேசிக மணியே
மழவர்கந் தைய வள்ளலார் புதுவையில்
விழைவொடு வித்திடு சோமால் கந்தக்
கல்லூரி வளர்க்கும் கருணைமா முகில்போல்
சொல்லு ரதிபனாந் தொழும்புமேற் கொண்டே
நாற்பத் தெட்டில்நாம் மேம்பட நண்ணினை
நண்ணும் பொழுதுநீ நாமகள் நல்லருட்
கண்ணுஞ் சார்ந்ததிக் கல்லூரி பாலே
மீனமார் வெள்ளி திசையுடன் நடந்தது
மேனிலை வெள்ளி விழாவிருந் தளித்தனை
“ஏ” வகுப் புயர்ச்சி மேவர வியற்றினை
தாபகர் தினவிழா தாபிதஞ் செய்தனை
சொல்லின் கிழத்தி கவைக்கும் நாவல
செல்வக் கிழத்தி தினக்கும் மாப்பநின்
சொல்வண்மை யாலும் கைவண்மை யாலும்
நல்வண்ண மெய்தினர் நவின்றிடிற் பலரே
புத்தா ரன்றிப் புறஞ்சூ ழூர்பல
எத்தா ரும்புகழ் ஏற்றம் பெற்றிட
எழுது வினைஞர் எழுத்தறி விக்குநர்
பல்கலை பயிற்றுநர் பொறியியல் வல்லுநர்
மருத்துவத் துறைவலோர் ஆகிய திறத்தராய்ப்
பற்பலர் சிற்பிநின் சிற்பமாய்த் திகழ்வரால்
ஆட லரங்கமும் ஆய்வுகூ டங்களும்
நூலின் நிலையமும் மீனவா லயமும்

தொழில்பயில் கூடமும் குழாய்நீர் வசதியும்
இன்ன பிறவுநின் ஞாபக சின்னமே
பதினே மூண்டிவண் பணிபுரி யெல்லையில்
அதிபனா யமருநீ அரியையன் றெளியையென்று
எவருந் தெளிதர எளிவந் துதவினை
எட்டுணைப் பொருளோ எட்டுணைப் பொழுதோ
நினக்கென நினையா தெமக்கே நேர்ந்தனை
நிறைபொறை நேர்மை நேசம் நிறைந்தவ
புறங்கூ ருமையும் புறனுரை கொளாமைபும்
அறங்கூ ருதலும் அல்லவை கடிதலும்
இயற்றுவித் தலினும் இயற்றுதல் எளிதென
முயற்சிசெய் திறமும் முரணினர் தமக்கும்
கனவினுந் தீங்கு கருதாத் திறமும்
நினையடைந் தவரிடர் நேர்ந்துமுன் நீக்கலும்
துணிபெனக் கொண்டுசெய் துகளிலாத்

தோன்றால்

அணிமுடி மணியென அதிபனா யமர்ந்தநின்
சீர்ப்புகழ் செப்புதல் ஆர்க்கும் அரிதரோ
குரிசில்நின் சட்டி யப்தமுங் கூடிய
பெருமைகொள் விழாவிது பெரும யாமுமுன்
தலைமையைப் பெற்ற தகுதியோம் நினதுசொல்
வலையிடைப் படுத்தெம் வளமெலாம் மாணவர்
கொள்ளி கொளயாம் கொடுத்து மகிழ்ந்திடும்
உள்ளந் தந்துயாம் ஒன்றுபட் டுயரக்
கண்டனை நினக்கிக் கல்லூரி யிற்கடன்
தொண்டுசெய் ஆசிரியர் சுற்றமாம் யாமும்
வாழ்த்துகம் பலவே வாழ்த்துகம் நீயினித்
தேயம் முழுவதுஞ் சிறந்திடு மாறுன்
நேயமோ டியைந்த நேர்மைகொள் சேவையை
நாட்டுக் களித்து நலம்பல பெருகப்
பாட்டி லடங்காய் பரந்த புகழொடு
மன்னி வாழிய வள்ளாஅல்
சென்னிவாழ் திங்களோன் சீரருள் சிறக்கவே.

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்

உயர்தர வகுப்பு மாணவர் மன்றம் நடத்திய பிரிவுபசார விழா

இளைப்பாறிய அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்களுக்கு உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் சிறப்புமிக்க விருந்துபசார மொன்று நடத்தினர். அவ்விருந்துபசாரத்தில் இளைப்பாறிய உதவி வித்தியாதிபதி திரு. எஸ். யூ. சோமசேகரம், யாழ். மத்திய கல்லூரி அதிபர் திரு. ஈ. சபாலிங்கம், உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ஏ. வைத்திலிங்கம் முதலியோர் கலந்து கொண்டனர்.

திரு. சோமசேகரம் அவர்கள் பாடசாலையை வாழ்த்திப் பேசும்போது அதிபரின் சிறப்புப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதுடன் ஒரு தேசிய நாகரீகம் தமிழ்ப்பண்பைக் கடவாத முறையில் உருவாக்கப்படுவதற்குப் பாடசாலைகளில் வித்திடப்பட வேண்டுமென்றார்.

பதில் உரையில் பதில் அதிபர் திரு. கனகசபை அவர்கள், அதிபர் தம்மீகடும் உழைப்பின் சிறப்பால் இதை முதற்நரக் கல்லூரியாக்கினார் என்று குறிப்பிட்டார்.

செல்வன் கனகசிங்கமும் செல்வி செல்வநாயகியும் அதிபரின் சிறப்புப்பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர்.

இளைப்பாறிய அதிபர் சு. குமாரசுவாமி நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகையில் கூறியதாவது, "நன்றிமறவாத மாணவர் சங்கத்திற்கு நான் கடமைப்பாடுடையவனாவேன். சிலர் என்னைச் சொந்த நன்மைக்காகவே இப் பாடசாலையைத் தரம் உயர்த்தியதாகச் சொல்கிறார்கள். என் சொந்த நன்மைக்காக இதை நான் உயர்த்தவில்லை. பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகவே நான் பாடுபட்டேன். சுய நலத்தை நான் சிறிதுகூட நினைக்கவில்லை.

அவர் மேலும் பேசுகையில், "நமது பாடசாலையில் H. S. C. வகுப்பை உண்

டாக்க நாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டோம். H. S. C. வகுப்பு இப்போது நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு, பல்கலைக்கழகம் சென்ற மாணவர்களின் சாதனைகளும் H. S. C. மாணவர்களின் பெறுபேறுகளும் தக்க சாரனாகும். H. S. C. மாணவர்கள் நல்ல விடயங்களிற் பங்குபற்றி பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்ல நான் வாழ்த்துகிறேன். பாடசாலையை விட்டு விலகும் போது மிகவும் மனக்கஷ்டப்பட்டேன். ஆனால் இப்போது தேறிவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

அடுத்து, திரு. சபாலிங்கம் அவர்கள் அதிபரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்ந்த பெரியார் என்றார்.

மேலும், அறிவுக் கல்வியுடன் தொழிற் கல்வியும் நமக்கு இப்போது தேவை. தேசிய அரசாங்கத்தினர் இதற்கு முயற்சி எடுப்பார்களோ என்பது கேள்விக்குரியதாகும் என்றார்.

மாணவர் மன்றத் தலைவர் பதிலுரையை அடுத்து முடிவாகத் திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் பேசுகையில் திரு. குமாரசுவாமி என்றால் சோமாஸ் கந்தக் கல்லூரி என்ற அளவுக்கு ஒன்றாக ஒன்றிவிட்டவர் அவர் என்றார்.

மேலும் குறிப்பிடுகையில் 'வேலையில்லாப் பிரச்சினை, பற்றுக்குறை மலிந்த இக்காலத்தில் வாழ்க்கைச்செலவு மிக அதிகரித்திருக்கிறது; பாடசாலைகள் கூடிய மாணவர்களை வெளியேற்றுவது ஒரு காரணம். இதற்குப் படித்த வாலிபர்கள் புது வழியைக் கண்டுபிடித்து முன்னேறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்' என்று கூறி முடித்தார்.

இத்துடன் விருந்துபசாரம் இனிது முடிவுற்றது.

விதியையும் வென்று நீ வாழி!

கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம் வழங்கிய

பிரிவுபசார வாழ்த்துப்பா

மதிவளர்ந் தோங்கி மக்களுய்ந் திடவே மாண்கலை இலவசத் தளிப்பப்
புதுவையில் மழவர் புதல்வன்முன் அளித்த புதியகல் லூரியா மன்னை
வதுவையா லணையும் வரனென வாப்த்தோய் வாழ்வுசேர் மக்களா மெம்மை
விதிவழி யளித்தநல் வித்தகத் தந்தாய்! விதியையும் வென்றுநீ வாழி. 1

பானினைத் தூட்டும் தாயினும் பரிந்து பாலர்நாம் படிப்பொடு பண்பில்
மேனிலை யெய்த மிகமிக முயன்றே மேற்படிப் பளித்தமே லவனே!
கானிலை கொளாது தளர்நடை பயின்ற கல்லூரி ஏறென நடந்து
தானிலை பெறவே தலையளித் தவனே! சந்ததந் தாழ்வின்றி வாழ்தி. 2

மழைபெருப் பயிர்போல் வளர்வுறப் பெருது வருந்துசோ மாஸ்கந்த நிலையம்
தழைவுறச் சார்ந்த மழையென மொழிமோ! தாங்கிய தூணென மொழிமோ!
விழைவுறக் காத்த வேந்தென மொழிமோ! வேய்ந்துள முடியென மொழிமோ!
இழைவுறப் பதித்த இரத்தின மெனுமோ! எங்களின் அதிபரை யாமே. 3

எங்களின் தவமோ, எங்களுர்த் தவமோ, ஏந்தல்கந் தையரின் தவமோ,
மங்கள வாணி மகிழ்ந்துசெய் தவமோ, மாண்பினிந் நாடுசெய் தவமோ,
மங்கள குணத்தோன் மதிப்பரு மறிஞன் மாணவர் மனத்தக லாதோன்
துங்கனங் குமார சுவாரியே அதிபத் தொண்டனங் வந்ததிங் கெமக்கே. 4

மாசிலா மணியோ! மாற்றுயர் பொன்னே! மாற்றரும் நோய்தவிர் மருந்தோ!
ஆசிலா அறமோ! அருங்குணக் குன்றே! அன்பின துருவமே தானே!
பேசலா அறிவின் பிழம்பதோ! பணியாற் பெருமையார் அதிபனாய் வாய்த்த
தேசினுன் குமார சாமியைத் தெரிந்து செப்புமா றென்கொலோ தெளியேம். 5

கங்குலும் பகலும் கனவொடு நனவும் கல்லூரி வளர்ச்சியே கருதி
அங்கமும் பொருளும் ஆயுளும் அனைத்தும் அர்ப்பணித் தருமையாய்ப் புரந்தே
எங்கணும் புகழ் “ஏ கிறேற்” ருக்கி ஏற்றமுற் றுயர்ந்தவெம் அதிப
திங்கனும் அருணத் தேவுமுள் ளளவும் சிறந்துநீ இன்றுபோல் வாழ்தி. 6

கல்விபெற் றுயர்ந்தோர் கனிப்பிலர் நின்பால்; கடமைகற் றுயர்நரும் பலரே,
செல்வமுற் றளவோ சிறந்துள சீலம் செப்புநா வலமுமாம் நின்பாற்
செல்லமுற் றடைந்து திகழ்பவர் தொகையைச் செப்புவ தெளிதுகொல் செம்மால்
கல்விமுற் றுடைய கலைமக ளருளால் கற்பமும் கடந்துநீ வாழ்க. 7

எழுச்சிபெற் றுன்னால் ஏற்றமுற் றிருக்கும் எண்ணிலாப் பழையமா னவரேம்
வழித்துணை யாமுன் வாயுரை, நினது வாழ்க்கையுங் கலங்கரை விளக்காம்,
சுழித்தலைப் படுவோர் துணைகொளும் புணைபோல் சோர்தொறும் உதவுவை ஐயா,
வழுத்திநாம் பிரியா வாழ்த்தினு லிரப்போம் வாழுதி எம்முளத் தென்றே. 8

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தகவென்று — சொற்றவென்
பாவின் பயனங் குமாரசுவாமிகரர்
ஆவி னமைந்தான் எமக்கு.

புத்தூர்,
30-6-65.

பழைய மாணவர் சங்கத்தினர்

(ச. சுப்பிரமணியம், ஆசிரியர் இயற்றியது)

ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரிப் பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கம்

ஷெ சங்கம் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே கால்கோளாகிய தெனிலும் மலராப் போது போலச் செயலின்றி இலைமறை காயின் நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு முன்னாள் நிர்வாகிகளின் ஊக்க மின்மையும் இளைப்பாறிய அதிபர் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக ஆற்றிய தன்னலமற்ற சேவைகளுமே காரணங்கள் எனலாம்.

இவ்வாண்டு வைகாசித் திங்கள் 30ம் தேதி (30-5-65) குறித்த சங்கத்தின் ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டம் நடந்தேறியது. அக்கூட்டத்தில் திரு. வே. கனகசபை அவர்கள் தலைவராகவும் திரு. மு. கணேசன் அவர்கள் செயலாளராகவும், திரு. S. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் பொருளாளராகவும் அமைந்த ஒரு புது நிர்வாக சபை நிறுவப்பட்டது.

இவ்வாண்டில் கல்வி இலாகா இக் கல்லூரி ஆசிரியர் பலரை இடமாற்றம் செய்துவிட்டு மாற்றாந்தாயின் கண்டு கொண்டு கல்லூரியைப் பார்த்தது. புது நிர்வாகிகள் கல்லூரியின் தத்தளிப்பைக் கண்ணுற்றனர். வடமாகாண உதவி வித்தியாதிபதி அவர்களோடும் கோப்பாய்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரோடும் கடிதமூலமாகவும் நேரடியாகவும் தொடர்பு கொண்டு சிறந்த ஆசிரியர்களால்

அவ்விடங்களை நிரப்பிக் கல்லூரியைக் குன்றின் விளக்குப்போல் அமைக்க அருந்தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

முன்னாள் அதிபர் 28-6-65இல் இளைப்பாறியதும் அவரின் சேவை நலம் பாராட்டு முகமாக 10-7-65இல் ஒரு பிரிவுபசார விழாவை இச் சங்கம் நடத்தியது. அன்று அச்சுவேலிச் சந்தியி விருந்து அதிபர் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டார். அந்த ஊர்வலம் ஏறக்குறைய ஒரு மைல் நீளத்திற்கு மனிதக் கடல்போற் காட்சியளித்தது. முன்னாள் முகாமையாளர் திரு. தி. மாணிக்க வாசகர் அவர்களின் தலைமையில் நிகழ்ந்த அன்றைய பிரிவுபசார விழா, என்றும் எங்கேயும் எவருக்கும் நடைபெற்றிராத ஒரு கோலாகல நிலையிற் காட்சியளித்தது.

இச் சங்கம் மேன்மேலும் வேண்டிய வேண்டியாங்கு வேண்டிய வழிகளிற் றெண்டு புரிந்து கல்லூரியின் வளர்ச்சியைக் கண்டுகளித்துப் பெற்றூர் உள்ளங்களை விட்டகலா ஒரு தாபனமாகத் திகழ்வதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவாராக!

மு. கணேசன்
செயலாளர்
பெ. ஆ. சங்கம்

கைம்மாறுண்டாமோ ?

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் வாசித்தளித்த
பிரிவுபசார வாழ்த்து

அருங்கலம் புதுவைக் கண்ணல் மழவர்கந் தையா ; அன்னார்க்கு)
அருங்கலஞ் சோமாஸ் கந்தக் கல்லூரி ; அதற்கு வாய்த்த
அருங்கலம் குமார சாமி அதிபரே ; அவர்க்குச் சேவை
அருங்கலம் ; அதற்கன் னரின் சீலமே அணிய தாமே.

திருமால் மார்புந் தேவேந்தரன் திருமா ளிகையுந் தீர்ந்துலகில்
செங்கோல் வளவர் திருவாரூர் சேருஞ் சோமாஸ் கந்த பிரான்
கருவா யமையுங் கல்லூரி கந்தை யாவேள் கருத்தின்மேல்
கணித்த பதினே ழாண்டிற்குள் கடிதில் வளர்ந்து முன்னேறப்,
பெருவாழ் வெய்தப் பிள்ளைகளும், பெரிதிவ் ளுரின் புகழ்ப்பெருகப்
பேணி வளர்த்த பேராளா ! பேருப காரா ! மிகவாழி
அருகா ஈகை அறிவாண்மை அணியாக் கொண்டிங் கெமையாண்ட
அதிப ! அன்ப ! அறவோனே ! ஆண்டு பலநீ வாழியவே.

“ஈன்று வளர்த்தல் எங்கடனும், எவரும் ஏத்தும் சான்றோனும்
ஏற்றஞ் செய்தல் தந்தைகடன்” என்றற் கெடுத்திக் காட்டாக
ஆன்றோ ரவையின் முன்பிருக்க அருமை மக்கட் கறிவளித்த
அதிப ரையா ! எங்களைநீ அடித்துக் கரும்பு தீற்றியதால்
வான்றோய் வாழ்வு பெறப்பெற்றோம், வள்ளல் குமார சாமி ! உன்
வரவால் வாழ்ந்தோம் மற்றுனக்கு வழங்குங் கைம்மா றுண்டாமோ
ஊன்றுங் கோலும் உடையிழந்தால் உதவுங் கரமும் போலெமக்கு
ஒல்லும் வகையெல் லாமுதவும் உரவோய் ஊழி வாழியவே.

புத்தூர்
10-7-65

மு. கணேசன்
செயலாளர்
பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம்

அதிபர்க்குதிபர்

பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக்கீளை வாசித்தளித்த
பிரிவுபசார வாழ்த்துப்பா

1. புவெல்லாம் தாமரையோ? பொன்னோ பொருளெல்லாம்?
தேவெல்லாம் மேலாந் திருமாலோ? — ஆவெல்லாம்
அம்முனிவன் ஆவோ? அதிபர் அனாவோரும்
எம்மதிபர்க் கீடோ? இயம்பு.
2. சோதியுட் சூரியன்போல், தொண்டருள் அப்பன்போல்,
நீதியுட் பொற்கையான் நீதிபோல் — கோதில்
அதிபர் குமார சுவாமி அதிபர்க்
கதிபர் தெளிக அறிந்து.
3. நீற்றினால் நெற்றி, நறு நெய்யினால் உண்ணுமுண்,
ஆற்றினால் நாடு அமைந்த ஆரருளால் — நோற்றதவம்
நன்றும்; குமார சுவாமியால் நன்றுச்சே
பின்றுதெங் கல்லூரிப் பேர்.
4. “வேண்டியதை ஈயும் விழுத்தவமீன் லாற்றுநரை
ஈண்டும்புகழ்; யாரும் ஏத்துவரே — ஆங்கதுவே
தங்கருமம்” என்பதற்குச் சான்றும் அதிபர்ப்பனி;
இங்கெவரும் போற்றுகிறார் இன்று.
5. நஞ்சுண்ட டெமக்கமுதம் நல்கியருள் நம்பன்போல்
எஞ்சுண்ட எத்தொழிலும் தாமியற்றி — நெஞ்சுமகிழ்ந்
தேற்ற மெமக்கீந்த குமார சுவாமியிசை
கூற்றி லடங்குங்கொல்! கூறு.
6. செங்கதிருந், திங்கட் குழவியும், தென்றலும்போல்,
எங்கள் அதிபரே! எந்தையே! — மங்களங்கள்
எல்லாம் இயைந்துநீர் இன்றுபோல் என்றுமெலாம்
வல்லீராய் வாழ்க வளர்ந்து.
7. வாழி மழவர்சேய் கந்தையா வள்ளல்சீர்;
ஆழிசோ மால்சந்தக் கல்லூரி; — வாழியவே
அண்ணல் குமார சுவாமி; அவர்புகழும்
விண்ணளவி வாழி விரிந்து.

22-8-65

பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்புக் கீளை

(ச. சுப்பிரமணியம், ஆசிரியர் இயற்றியது)

மறைந்த பெரியார் திரு. சி. இராமலிங்கம் அவர்கள்

அறுசீர்க் கழிநெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்

வளங்கொள் வயல்கூழ் வாகுடைப் புத்தாராம் வளம்ப திதனில்
இளந்திங் கன்போல் இயலான் நாமகள் எனுமா ரணங்கு
உளங்கொள் அரசு ஒச்சம் சோமஸ்கந்த உயர்நிலையில் பல்லாண்டு
தளரா தாசிரியத் தகைசேவை தான்புரிந் தராமலிங்க னுமவன்.

கோலமா மடவார் குறையாதே யுறையுங் கொழும்புத் துறையதனிற்
சீலமாம் பேருடைச் சின்னத் தம்பியின் சீருடை நன்மைந்தன்
நீலமா மணிமிடற்று நிகரில் இறையையே நினைபும் உளத்தன்
ஆலமா மெனவெண்ணி அறைபா தகமெல்லாம் அகற்றியேவாழ் பெரியோன்.

அச்சையம் பதியில் அணிகொள் தோப்பில் அங்கதி ரேசுவின்
நச்சைநி கருண்கண் நங்கைதங்க ரத்தினம் நாடுமனை யாப்பெற்றோன்
கொச்சை மொழியார் கொவ்வைவாய் மகளிர் கோதிலை வரோடு
பச்சை இளமதிபோற் பாலனொ ருவனையும் பயந்துவந்தே தவித்தோன்.

அன்னேன்

ஆனவி சுவாவஸ் ஆடித் திங்கள்சேர் அட்டமி தன்னில்
பானல்வாய்ப் பாலர் பதைக்க மனையாள் பையே ரிடைசேர்
தேனல் மொழியாள் தேம்பிய லறிடத் தேவிபாக மாவுறை
வானவன் கயிலை வாழ்வை வேண்டி வையமதை நீத்தனளே.

— பொ. ச.

ஆசிரியருக்கு அஞ்சலி

தோற்றம்: 7-5-1914 — மறைவு: 5-8-1965

ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியின் ஆரம்ப பாடசாலையில்
1-9-48 தொடங்கித் தமது இறுதிக்காலம் வரையும்
கடமையே பெரிதெனக் கருதிச் சேவையாற்றி மறைந்த
ஆசிரியர்

திரு. சி. இராமலிங்கம் அவர்கள்

அகில இலங்கைச் சைவசமயபாடப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்

1968

அகில இலங்கைப் பரிசு பெற்றவர்கள்

சு. தேவி சரஸ்வதி மேற்பிரிவு Iஇல் முதலாம் பரிசு தங்கப்பதக்கம்
கு. குகானந்தமூர்த்தி கீழ்ப்பிரிவு IIஇல் முதலாம் பரிசு

[1964ஆம் 65ஆம் ஆண்டுப் பரிசுமுடிவுகள் இன்னும் வெளிவரவில்லை]

சம்ஸ்கிருத பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்

i. சென்னை அமரபாரதி ஸமிதீப் பரீட்சைகள்

1964 பெப்ரவரி

பிராதமிகா :	நா. செல்லம்மா	பதக்கப்பரிசு
	செ. இரத்தினராஜா	முதற்பிரிவு
	இ. மனோன்மணி	
	சி. சிவபாலன்	
	க. வைத்தியநாதன்	
	ஆ. தனபாலகிருஷ்ணன்	
	ப. சிவானந்த சர்மா	
மத்யமா :	ப. நித்தியானந்த சர்மா	முதற்பிரிவு

1964 செப்டம்பர்

பிராதமிகா :	சு. சரோஜினிதேவி	பதக்கப்பரிசு
	வி. ஸ்ரீதர சர்மா	பாராட்டுப்பரிசு
	க. விரசிங்கம்	..
	சி. லீலாவதி	..
	ஆ. சரோஜினிதேவி	முதற்பிரிவு
	செ. கமலநாயகி	
	ம. கருணேந்திரர்	
	நா. சோமாஸ்கந்தசர்மா	
	இ. கமலாதேவி	
	வே. களகரத்தினம்	

1965 பெப்ரவரி

மத்யமா :	ம. கருணேந்திரர்	பதக்கப்பரிசு
	கா. வீரசிங்கம்	பாராட்டுப்பரிசு
	நா. செல்லம்மா	..
	வி. ஸ்ரீதர சர்மா	..
	சி. லீலாவதி	
	ஆ. சரோஜினிதேவி	
	இ. கமலாதேவி	
பிரவேசா :	ப. நித்தியானந்தசர்மா	

ii. பம்பாய் பாரதீய வித்யா பவன பரீட்சைகள்

1964 அக்டோபர்

பாலபோத :	ஆ. சரோஜினிதேவி	உயர்தர சித்தி
	ச. கணேசானந்தம்	..
	ம. கருணேந்திரர்	..
	நா. சோமாஸ்கந்த சர்மா	முதற்பிரிவு
	தி. இராசமலர்	..
	இ. கமலாதேவி	..
	வே. கனகரத்தினம்	
பிராரம்ப :	நா. செல்லம்மா	உயர்தர சித்தி
	கா. வீரசிங்கம்	..
	வி. ஸ்ரீதரசர்மா	..
	சி. லீலாவதி	..
	சு. சரோஜினிதேவி	..
	ப. சிவானந்த சர்மா	முதற்பிரிவு
	செ. கமலநாயகி	
பிரவேச :	ப. நித்தியானந்த சர்மா	உயர்தர சித்தி
	சு. ஸ்ரீதரசர்மா	முதற்பிரிவு

6-12-65இல் நடந்த ஜி. சி. ஈ. (உயர்தர) சம்ஸ்கிருதம் பரீட்சையில் சித்திபெற்றோர்

வி. ஸ்ரீதரசர்மா	பாராட்டுப்பரிசு
நா. செல்லம்மா	2ஆம் பிரிவு
கா. வீரசிங்கம்	3ஆம் பிரிவு
சி. லீலாவதி	3ஆம் பிரிவு

புதிய அதிபருக்கு நல்வரவு

எமது கல்லூரியின் வரலாற்றில் 1965, 1966 ஆகிய இரு ஆண்டுகளும் மிக முக்கியத்துவம் பெற்று விட்டன.

சென்ற ஆண்டில் முன்னைய அதிபர் ஓய்வு பெற்றுச் சென்றார். இவ்வாண்டிற் புதிய அதிபர் பதவியேற்று வந்திருக்கின்றார்.

புதிய அதிபர் திரு. அ. மண்டலேஸ்வரன் B. sc. (Lond.) அவர்களுக்கு நல்வரவு கூறுகின்றோம்.

முன்னைய அதிபர் திரு. சு. குமாரசுவாமி அவர்கள் ஓய்வு பெற்றதும் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டுவிட்டதாக எண்ணிச் சோர்ந்திருந்த அபிமானிகளின் உள்ளங்களுக்குப் புதிய அதிபரின் வருகை, புத்துணர்ச்சி யூட்டுகிறது. எதிர்காலம் பற்றி நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கிறது. அந் நம்பிக்கை நன்மம்பிக்கையாகுக.

நிர்வாகத் திறமை மிக்க புதிய அதிபரின் தலைமையில் எமது கல்லூரி எல்லாச் சிறப்பும் பெற்று வளர்ந்தோங்குக.

A Message from the Principal

I have great pleasure in sending a message for inclusion in the Cumaraswamy Number of the College Magazine.

I may mention that the untiring efforts and devotion to duty of so many whose names are associated with the college enabled it to develop rapidly and attain its present position as a leading educational institution serving adequately a wide area. The college is proud of its old students whose achievements are shining examples to the young. Their spontaneous and loyal support goes a long way in ensuring that, in the years to come, the high standards and healthy traditions of the college will continue to be maintained.

May Sri Somaskanda grow from strength to strength as a great seat of learning in the North and for ever shed light to dispel the gloom of darkness all around!

A. Mandaleswaran B. sc., (Lond.)

STAFF — 1966

- MR. A. MANDALESWARAN, B. SC. (London) *Post Graduate — Trained (Principal)*
 „ V. CANAGASABAI, B. SC. (Calcutta) (Senior Assistant)
 „ N. MANOKARAN, B. A. (Annamalai)
 „ R. KANTHIAH, M. A. (Calcutta) *Dip. Ed. (Ceylon & London)*
 „ S. SARAVANABAVANANDAN, M. A. (Madras) *Dip. Ed. (Ceylon)*
 „ K. PERAIRAMPILLAI, B. SC. (London) *Eng. Trd.*
 „ N. ARUMUGATHASAN, B. A. (Annamalai)
 „ K. BALASUBRAMANIAM, B. A. (Ceylon)
- MRS. S. SELLADURAL, B. A. (Calcutta)
- MR. P. SIVAGURUNATHAN, B. SC. (Madras)
 „ M. GANESHAN, B. A. (Madras)
 „ T. NAGANATHAN, B. A. (Utkal)
 „ V. SANDIRASEGARAMPILLAI, B. SC. (Madras)
 „ S. MALAVARAYAR, B. A. (Madras)
- MRS. R. SOMASEGARASUNDARAM, B. A. (Madras)
- MR. C. SIVASAMBUNATHAN, B. SC. (Madras)
 „ W. S. KANDIAH, B. SC. (Madras)
 „ S. NAVARATNAM, B. SC. (Poona)
 „ K. RAJARATNAM, B. SC. (Madras)
 „ N. SIVALINGAM, B. SC. (Ceylon)
 „ B. S. KANDIAH, B. SC. (Home sc.) (New Delhi)
 „ A. S. KUMARASWAMY, *Eng. Trd. 1st Class*
 „ P. SIVASUBRAMANIAM, *Vocational Trained*
 „ A. CUMARASWAMY, *Eng. Trd. 1st Class*
 „ A. SIVAGNANAM, *Eng. Trd. 1st Class Inter Arts (London)*
 „ S. SHANMUGARATNA SARMA, *Secondary Maths. Sp. Trained, 1st Class*
 „ A. KANAGASUNDARAM, *Secondary Sc. Sp. Trained, 1st Class*
 „ S. MANIKAVASAGAR, „ „ „ „ *1st Class*
 „ S. RAJARATNAM, „ „ „ „ *1st Class*
 „ V. SHANMUGAM, *Tamil Trd. (1st Class) University Certificate in Tamil (Ceylon)*
 „ P. PONNAMPALAM, *Tamil Trd. (1st Class) & Pala Pandit in Tamil*
 „ K. VISUVANATHAN, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ S. ARUMUGAM, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ M. THAMBAPILLAI, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ P. SIVAGURU, *Tamil Trd. 1st Class (Pala Pandit)*
 „ P. THAMBIMUTTU, *Tamil Trd. 1st Class (Pala Pandit)*

- MRS. T. THANGAM, *Tamil Trd. 1st Class*
 MR. S. SUBRAMANIAM, *Tamil Trd. 1st Class (Tamil Pandit)*
 MRS. P. SUBRAMANIAM, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ A. ELIATHAMBY, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ A. THIYAGARAJAH, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ S. CHELLIAH, *Tamil Trd. 1st Class*
 MR. E. SITHAMPARAPPILLAI, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ P. ELIATHAMBY, *Sangeetha Booshanam (Annamalai)*
 „ K. THANGARAJAH, *Physical Trd.*
 MRS. R. VELUPILLAI, *Eng. Trd. Certificate 3rd Class*
 MR. S. PANCHANATHA IYER, *Tamil Trd. Certificate (Pandit Sanskrit)*
 „ K. RASIAH, *(Pandit in Tamil) Tamil Trd. 1st Class*
 „ V. SUBRAMANIAM, *Tamil Trd. 1st Class*
 „ V. KANDIAH, *Tamil Trd. 1st Class*
 MRS. Y. KANDIAH, *G. C. E. (A. L.) (London)*

சுன்னாகம் : வட-இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்
பாடசாலைப் பாட புத்தகங்கள்

*வித்தியாதிபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை.

<u>பாடசாலைப் பாட புத்தகங்கள்</u>	<u>ரூ. ச.</u>	<u>இலக்கியம்</u>	<u>ரூ. ச.</u>
பாலபோதீனி		* தமிழ் இலக்கியச் சுடர்	1-25
அரிவிரிப் புத்தகம் (வண்ணப்பதிப்பு)	60	உரைநடை விருந்து	1-50
* முத்தர் புத்தகம்	60	* கட்டுரை மஞ்சரி	3-00
* இரண்டாம் புத்தகம்	70	மொழிப்பயிற்சி	
* மூன்றாம் புத்தகம்	80	முத்தர் புத்தகம் II ஆம் வகுப்பு	60
* நான்காம் புத்தகம்	90	இரண்டாம் ,, III ஆம் ,,	85
* ஐந்தாம் புத்தகம்	1-00	மூன்றாம் ,, IV ஆம் ,,	1-00
* ஆறாம் புத்தகம்	1-10	நான்காம் ,, V ஆம் ,,	1-10
* ஏழாம் புத்தகம்	1-20	ஐந்தாம் ,, VI ஆம் ,,	1-20
பாலபோதீனி உப்பாட புத்தகங்கள்		* ஆறாம் ,, VII & J. S. C.	1-75
* பரதன்	50	* உயர்தர வகுப்பு	2-50
* இராஜா தேசிங்கு	60	* தமிழ்மொழிப் பயிற்சிபுத் தேர்ச்சியும்	1-60
* தமயந்தி	60	* பயிற்சிமூலம் பாஷைத் தேர்ச்சி	1-50
* இராமாயணச் சுருக்கம்	60	விஞ்ஞானம்	
* சந்திரமதி	75	பொதுவிஞ்ஞான போதீனி	
* மணி மகலை	1-00	* VI ஆம் புத்தகம்	2-50
* குசேலர் சரிதம்	60	* VII ,,	3-50
* சாவித்திரி	75	* VIII ,,	4-00
* சூகன்	1-00	* ஆட்சி இயல் (Government)	6-00
* சகுந்தலை சரிதம்	1-25	* A Guide To Translation	
* திருமாவளவன்	1-25	Parts I & II	4-00
சமயம்		சுக்காதாரம்	
சைவசமய போதீனி		சுக்காதார போதீனி	
* இரண்டாம் வகுப்பு	70	நான்காம் வகுப்பு	1-25
* மூன்றாம் ,,	80	ஐந்தாம் வகுப்பு	1-50
* நான்காம் ,,	90	* ஆறாம், ஏழாம் வகுப்பு	2-00
* ஐந்தாம் ,,	1-00	J. S. C. வகுப்பு	2-50
* ஆறாம் ,,	1-25	G. C. E. - I	3-50
* ஏழாம் ,, (அச்சில்)		G. C. E. - II	4-00
* சைவசமயபாடத் தொகுப்பு (J.S.C.)	1-75	கணிதம்	
சைவவினாவிடை	25	சிறுவர் கணக்கு	
இலக்கியம்		* இரண்டாம் வகுப்பு	1-25
இலக்கிய மஞ்சரி		* மூன்றாம் ,, மாணவர் பிரதி	1-50
மூன்றாம் புத்தகம்	70	* நான்காம் ,, மாணவர் பிரதி	1-50
நான்காம் ,,	80	* ஐந்தாம் ,, மாணவர் பிரதி	1-50
ஐந்தாம் ,,	90	அகநாடு கணிதம்	
* ஆறாம் ,,	1-10	* I ஆம் பாகம்	3-00
* ஏழாம் ,,	1-30	* II ஆம் பாகம்	3-00
* தமிழ் மஞ்சரி I ஆம் புத்தகம்	1-10	கேத்திர கணிதம்	
* ,, 2 ஆம் ,,	1-20	* I ஆம் பாகம்	3-00
* ,, 3 ஆம் ,,	1-30	* II ஆம் பாகம்	2-50
* தமிழ் மலர் மலை	1-25	* எண் கணிதம்	3-00